Politiska essäer och öppna brev

av

Lars Larsen

2018

Förord

I den här boken har jag samlat allt jag skrivit om politik på bloggen ”För naturens skull” (www.universalist.blogg.se) under tiden 2015-2016. Jag har inte med de politiska essäer jag publicerat i boken ”Åter till de vilda. En uppgörelse med civilisationen”, som jag publicerade på Internet Archive 2017, och som också är hämtade från samma blogg.

Lars Larsen, Stockholm 28.10.2018

Hur vi skulle kunna få ner befolkningsmängden

Överbefolkningen är ett av vår tids största problem - näst efter klimatförändringarna och förlusten av biodiversiteten i naturen. Överbefolkningsproblemet hänger direkt ihop med dessa två, och förstärker dem.

Det sägs att planetens bärkraft är för en miljard människor högst. Och vi är 7,3 miljarder.

Hur i all världen ska vi åtgärda detta? Hur ska vi få ner befolkningsmängden på ett politiskt gångbart sätt?

Jag tror inte det finns något politiskt gångbart sätt att åtgärda detta - lika litet som det finns det för Peak Oil eller klimatförändringarna.

Men det finns vissa desperata lösningar, som tål att tänkas på.

En av dem är att förbjuda barnafödslar helt, eller begränsa barnafödslar till en per familj. Det skulle ingen gå med på (en mer gångbar lösning är att göra preventivmedlen gratis, och underlätta för aborter, och göra dem gratis)

En annan sådan desperat ogångbar lösning är att göra eutanasi, lagligt, för Moder Jords skull, för klimatets skull, för överbefolkningsproblemets skull. Man skulle kunna bedriva en gigantisk internationell "eutanasikampanj", där man uppmuntrar alla som är aldrig så lite trötta på att leva, att ta sitt liv, finare sagt "att

göra eutanasi". Man skulle kunna belöna sådana eutanasikandidater med t.ex. 20 000 euro, som de fick spendera hur de ville under de sista månaderna av sitt liv. Till södernresor, spa, massage, godis och bakelser, biobesök, teaterbesök, konserter, fester osv. Allt man bara kunde hitta på för att ta avsked av livet. Sedan skulle de få välja en smärtfri död hemma i sängen, med t.ex. en dödlig spruta av en läkare, eller genom att helt enkelt avstå från att dricka (lär vara en ganska smärtfri död enligt många artiklar på internet). Och de närstående skulle också bli belönade med några tusen euro per person för att lindra sorgen efter den avlidne. Och de skulle alla få gå i sorgeterapi.

En lite mer gångbar lösning är att ta bort de livsuppehållande åtgärderna som håller liv i många dödligt sjuka och åldringar, som skulle dö om man inte hade massa slangar och maskiner som höll liv i dem. Passiv dödshjälp, m.a.o. Det skulle lätta överbefolkningsproblemet om än aldrig så lite.

Har ni, kära bloggläsare, några bättre idéer?

2015-11-13

Min syn på flyktningkrisen

En ofattbar girighet och ogästvänlighet har gripit Sverige. Vi vill behålla vår internationellt sett skyhöga levnadsstandard till vilket pris som helst, även om det innebär att tvinga 80 000 flyktningar tillbaka till sina hemländer!

Det jag skulle göra istället vara att bygga om nästan alla shoppingcenter, nästan alla fabriker, nästan alla skolor (särskilt grundskolor och gymnasium) och alla kyrkor till flyktningsförläggningar, kollektiv för flyktningar, och lägga ner all annan verksamhet i dessa lokaler - vi behöver dem alldeles inte. Och så skulle jag låta den tredjedel av maten som slängs gå direkt till dessa flyktningar. Jag skulle också bygga små tipi-byar i alla parker och i skogarna där flyktningar kunde bo (med kamin i). Ingenting av allt detta ser man i Sverige idag. Istället höjs bara hela tiden svenskarnas levnadsstandard. Men om vi gör som jag föreslog, då har vi verkligen plats till alla flyktningarna! Sverigedemokraterna kan varsågod få äta upp den bullshit som kommer ur deras munnar.

2016-02-06

Min syn på kriminalitet och dess orsaker

Vad hjälper det att man låser in brottslingarna i fängelser, om man inte går till roten av problemet, orsaken till brottslingarnas ondska, som är civilisationen, en sjuk värld som skapar sjuka, onda människor. Att låsa in brottslingarna är som att lappa hålen i godisfrossarens tänder, istället för att få frossaren att sluta äta godis. Fortsätter frossaren att äta godis efter hålen är lappade, kommer det nya hål snart. Man måste gå till roten av problemet: samhället är ett urdåligt exempel för brottslingen, han ser på de styrandes korruption och blir själv korrupt genom att följa deras exempel.

Jag tror den enda vettiga reaktionen på kriminalitet är att börja avveckla civilisationen, och gå före med gott exempel genom att sluta vara korrupt. Skulle detta ske, tror jag inte vi skulle behöva fängelser till sist. Vem skulle ha lust att begå något brott om ingen ägde något, alla var jämlika, och vi levde som apor gör i djungeln?

Men vi behandlar brottsligar som om de levde i ett vakuum, som om deras ondska på något sätt var frikopplad från allt annat, särskilt från den västerländska livsstilen, religionen och de ledandes exempel.

Jag tror särskilt religionen har en stor skuld i brottslingarnas ondska, ty den gud som de religiösa tillber, har ofta sadistiska, tyranniska drag, och skapar sadister och tyranner bland sina tillbedjare. Man blir som sin gud, och man blir som sina förebilder.

2016-03-12

En stor tragedi: att matsoporna låses inne

Det är en stor tragedi för världen att butikerna överallt mer och mer går över till att låsa sina matsopor inne, så att inte de fattiga kan ta dom, utan måste köpa maten istället. Detta stryper mycket anarkistiskt liv och hippieliv. Hippiena och anarkisterna har ofta levt på butikssopor, för att slippa jobba så mycket. Det är sånt där vi behöver, folk som har tid att bara vara och ha tid att stanna till och tänka efter djupt, utan att behöva bry sig om pengar. Tid att vara kreativa och skapa stor litteratur, musik och konst som inte är kommersiell. Det är i civilisationens skrevor som det värdefulla växer, där gror det fria livet, maskrosblommorna, det som inte kan köpas för pengar. "Livet är det som pågår medan vi sysslar med annat", som Lennart Hagerfors bok hette.

Jag har levt delvis av butikssopor i Kärrtorp medan jag har varit hemlös i Stockholm. Nu är soporna borta, inneställda bakom lås och bom. Detta kommer att försvåra mitt nuvarande liv som hemlös i Stockholm, jag vet inte om några andra fria butikssopor. Men jag ger mig inte, jag ska klara mig på vad jag får på Ny Gemenskap och vad jag hittar i McDonalds-restauranger. Min flickvän Titti kommer också att ge mig mat, men när mina pengar tar slut vill jag inte vara en för stor börda för henne. Varje lördag går jag också på gratismiddag i olika församlingar (lunch i gemenskap), ordnat av Ny Gemenskap. Och sen finns det gratis morgonmål under vardagar på tre ställen i Stockholm, där har jag också varit. Även det är i Ny Gemenskaps regi (står att finna på deras hemsida under "Kafé i gemenskap").

2016-05-17

Något om övervåld och nödvändigt, oundvikligt våld. Och något om kriminalvården

Som radikalpacifist är jag emot alla former av **övervåld**. Jag definierar övervåld som onödigt våld. Att skapa onödigt lidande. Jag anser t.ex. att jakt och slakt är former för övervåld, eftersom maten räcker till även om vi inte jagar och slaktar. Vi kan nämligen t.ex. bara odla mer istället för att jaga och slakta, och bl.a. använda säd

och frukt som går åt till alkoholindustrin (och mat som går åt till foder för djurindustrin), till mat för människor. Och vi kan ta vara på all mat som slängs. Jag tror dock att vi måste fiska om vi ska överleva. Många fattiga är helt beroende av att fiska. Men mark som betas på kan alltid användas till matodling, och det med mycket bättre och större matproduktion, som ger mycket mer mat än köttproduktion.

Sen finns det såklart nödvändigt, oundvikligt våld. Man kan aldrig vara 100% radikalpacifist. Det bara går inte. Man trampar på myror på stigen, man kan döda en mygga eller ett knott i misstag när det kliar på kroppen av deras krypande och stickande, och man instinktmässigt kliar sig (jag tycker dock att man helst inte ska döda insekter med flit, utan vifta bort dom, om det är möjligt, samt använda myggnät). Sen har vi problemet med kriminella. Även om jag tycker att kriminalvården bara tar bort symptomen, och vägrar gå till roten med sakerna, så tycker jag att man bör förhindra kriminalitet med att fängsla kriminella, bara man ger dem tillräckligt med stimuli i fångenskapen, och behandlar dom humant (vilket jag tycker ofta inte sker). Man borde låta dem få bo i något slags ekobykollektiv med stora odlingslotter och boskapsskötsel, och lära dem permakultur, så att dom blir självförsörjande på mat. Det skulle förvandla dem från kriminella till nyttiga, ekologiska samhällsmedborgare. Odling och gårdsbruk ger rikligt med stimuli och torde kännas meningsfullt för vem som helst. För alla dessa skulle det också vara läkande med boskapsskötsel, att sköta om kor, får, getter och höns. Och så skulle de självfallet också få ha hundar och katter. I ekobyn skulle det inrättas bibliotek, och de skulle få träffa och samtala med psykoterapeuter en timme, två, tre gånger i veckan. Sen skulle fångarna om vintern syssla med olika former av hantverk, målarkonst och skrivarkonst. Man skulle låta fångarna få utbildas i olika konst- och hantverksformer om de vill. De skulle ha ett snickeri. Det skulle också finnas möjlighet till bollsport. Allt som jag räknat upp skulle förstås vara frivilligt, för något eko-koncentrationsläger vill jag inte veta av (alla fångarna skulle få välja mellan vanligt fängelse eller ekobyfängelse). Men fångarna skulle få ordentligt betalt för allt de gör av staten och dom som köper deras produkter (hantverksföremål, målningar, manus, mjölk, grönsaker och frukt från de egna odlingslotterna). De skulle inte minst få lov att bygga skogsträdgårdar, att vara med om att omvandla monokulturell odlingsmark till försmak av paradiset. Och de skulle uppmuntras att bygga tipin runt huvudgården och experimentera med att bo i små tipibyar. Detta borde kännas väldigt meningsfullt för vem som helst.

Det skulle också hållas kurser för fångarna och psykpatienterna om den globala uppvärmningen och oljetoppen, om "Conservation biology", humanekologi och djupekologi, samt, som nämnts redan, om permakultur.

Ekobyarna skulle drivas av ekobönder och permakulturexperter utifrån från det fria livet, så att fångarna skulle få vara lärlingar till dem, och ledas sakta in i arbetet av dem, lockas in i arbetet av dem. De skulle få vara med i ekosamhällets försök att återuppbygga landsbygden och avfolka städerna. Det skulle inte vara så svårt att göra om en gård till ett ekobyfängelse, det skulle räcka med att bygga stängsel kring området. Och det skulle inte finnas för många fångar i varje ekobyfängelse (det skall vara väldigt småskaligt, och

inte likna koncentrationsläger). Man skulle också ta i bruk fotbojan, så att vissa fångar kan få röra sig ute på åkrar och ängar, så de kan sköta om boskapen och odlingarna utanför ekobyfängelsernas stängsel.

Jag är dock inte för fängelser i och för sig. De tar bara bort symptomen på brottsligheten, och går inte till roten. Ytterst sett vill jag avveckla civilisationen, och därmed också fängelseväsendet. Men ekobyfängelserna ser jag som en bro tillbaka till naturen, till det hanterandet av brottslighet som vi hade när vi levde på stenåldern, ja det plus den tolerans vi har utvecklat sedan dess. Och jag är definitivt för icke-våld. Brottslingar ska inte straffas med inlåsning och våld, utan med "utlåsning", de får inte ingå i gemenskapen och får inte mat av gemenskapen tills dom bättrar sig och lovar vara hyggliga. Men jag erkänner att det här är en oerhört svår fråga.

2016-06-14

Två linjer i samhällsutvecklingen, en positiv och en negativ

Litterära dystopier som George Orwells och Aldous Huxleys, har sällan förmågan att fånga komplexiteten i hur samhället och världen utvecklar sig; att världen kan utvecklas både till det sämre och till det bättre på samma gång - att det finns positiva och negativa utvecklingslinjer som löper parallellt. Tänk bara på följande: det som blivit bättre i världen är:

toleransen mot homosexuella, abortfriheten, jämställdheten mellan man och kvinna tack vare feminismen, rasismens borttynande (den var mycket vanlig i gamla dar), mänskliga rättigheters framväxt, demokratin och utvecklingen bort från totalitarism, sjukvårdens utveckling, barnbegränsningens framväxt i väst, utbildningens och skolväsendets förbättring och humanisering, förnyelsebar energis framväxt, Sovjets fall, Tredje-Världen-länders självstyres framväxt, sekulariseringens och ateismens framväxt, den ekologiska medvetenhetens framväxt, rättvisemärkningens framväxt, framväxten av "Conservation Biology", eutanasins framväxt, internets framväxt, undvikande av flera världskrig, FN:s framväxt och mycket mer.

Det som blivit sämre är:

urbaniseringens framväxt, industrialismens framväxt, teknokratins framväxt, landsbygdens borttynande och dess industrialisering som resulterar i utarmade jordar och djurfabriker, utvecklingen bort från ett ekologiskt, hållbart samhälle som resulterar i naturförstörelse och klimatförändringar, avskogningen, utfiskningen av haven, försurningen av haven och korallrevens blekning, bilismens framväxt, robotiseringen av samhället, hantverkens utdöende, konstens och poesins utarmande p.g.a. språkmaterialism och teknologisering, datorspelsberoendets framväxt, cancerns framväxt som folksjukdom, antibiotikaresistenta bakteriers framväxt, koldioxidutsläppens ständiga ökning, luffarlivets utdöende, standardiseringen, de multinationella rovlystna storföretagens

framväxt, genmanipuleringens och kloningens framväxt där människan leker Gud i en gigantisk teknograndiositet och hybris, kärnkraftens och kärnvapnens framväxt och därmed atomkrigets ständigt ökande möjlighet, nykolonialismens framväxt, kommersialiseringen av andlighet och samhället i stort, McDonaldiseringen av samhället, turistindustrins framväxt, sportindustrins framväxt, filmindustrins framväxt, finanskrisernas globalisering och fördjupande, skuldbubblans och övriga bubblors framväxt och globala fördjupande, skolskjutningarnas framväxt, den internationella terrorismens framväxt, ursprungs-befolkningarnas och deras kulturs systematiska utplånande genom nykolonialism, grundvattnets ohållbara exploatering, Israels upprättande och den därpå följande konfliktens framväxt, flyktningkrisens framväxt, handelns globalisering med därtill hörande ökande koldioxidutsläpp, flygindustrins framväxt, världssvältens framväxt, olje- naturgas- och kolberoendets framväxt, oljetoppen framväxande närvaro, oljesandsutvinningens framväxt, den dyra oljans framväxt, den ökande klyftan mellan världens rika och världens fattiga, överbefolkningen, "global dimming" och mycket, mycket mer.

Som ni ser, har jag hittat talrika exempel på både positiva och negativa trender. Men jag skulle ändå vilja påstå att de negativa trenderna handlar om mer väsentliga ting - såsom planetens ekologiska hälsa - än de positiva trenderna. Och jag tror jag tror de är fler också, såsom på min lista. Men det stora antalet positiva trender antyder hur komplex utvecklingen är, för komplex för att kunna sias om, som de litterära dystopierna försöker. Det positiva är dock ofta rätt så kosmetiskt, och går sällan på djupet, medan det negativa gör det.

2016-06-23

Något om eutanasi och självmord. Läkarnas korruption

Vi tror vi lever i ett upplyst samhälle, som respekterar dom mänskliga rättigheterna. Men detta gäller bara delar av det moderna samhället. I andra aspekter lever vi ännu på medeltiden. Detta är särskilt tydligt när det gäller ekologi och miljöfrågor. Men även eutanasi. Låt oss fokusera på den sistnämnda lite grann.

Vi tror vi är så fria, men egentligen är vi tvingade att leva i de flesta länder. Vi blir straffade om vi försöker ta vårt liv, även om det sker på grund av så svåra plågor att det har blivit outhärdligt att leva. Samhället står över oss med en piska, och piskar oss att leva vidare, trots att livet blivit outhärdligt. Det kallar jag att leva på medeltiden. Att vi inte förfogar över vår död, det är rena vanvettet. Har vi inte denna yttersta frihet, då är inte vår övriga frihet värd särskilt mycket. Men det är ju så att man blir straffad med tvångsinläggning på mentalsjukhus om man försöker ta sitt liv, försöker begå eutanasi. Man anses sinnessjuk bara för att man vill förkorta sina plågor. Särskilt om plågorna är av psykisk art.

Vi måste alltså leva vidare, till vilket pris som helst, trots att vi är diagnosticerade med dödliga sjukdomar, som garanterar oss en långt utdragen, plågsam död. Och när spelet är förlorat, står läkarna bara och ser på och gör nästan ingenting, bara ger några futtiga smärtstillande medel, som bara lindrar lite grann. Sådana läkare tycker jag är moraliskt bankrutt. Och jag tror faktiskt att det är lika

svårt att vara en moralisk läkare som att vara en moralisk politiker. Så korrupt är både politiken och sjukvården. Inte minst den psykiska sjukvården.

Läkare som straffar dom som försöker begå eutanasi, tycker jag kan liknas vid monster, som står med piskan i handen och försöker tvinga sina underlydande att fortsätta plågas. Eller så kan hen liknas vid de kristna fundamentalisternas gud, som inte tillåter de fördömda att dö i helvetet, utan håller dem vid liv så att de får plågas där bortom varje rimligt straff. Dessa läkare kan visserligen urskuldas med att de måste följa lagen, men jag tycker att här borde varje läkare i såfall praktisera civil olydnad, och hellre bli avsatt från sin tjänst än att fortsätta se människor plågas till döds och be om att få dö utan att läkarna hjälper och stödjer dem i deras val. Inga stora politiska förändringar har ändå gjorts utan lite civil olydnad.

Vissa länder och stater har dock tillåtit eutanasi, såsom Schweitz, Holland och några stater i USA. Men detta gäller bara för dom som plågas fysiskt. I dessa länder är den eutanasi som psykiskt sjuka begår, fortfarande att anse som sinnessjukt, nog för att personen ifråga ska tvångsinläggas på mentalsjukhus. Men jag fattar inte denna uppdelning av eutanasin i tillåtet och otillåtet, friskt och sjukt. Vad är det med psykisk smärta som gör att man är sinnessjuk om man inte orkar mera, medan det är tillåtet att inte orka mera på grund av fysisk smärta? Varför räknas den fysiska smärtan, men inte den psykiska? Jag tror att det har att göra med en medeltida inställning till psykiskt illamående, som påminner om inkvisitionen och häxförföljelserna, såsom avdöde psykiatriprofessor Thomas Szasz har påpekat.

Jag tror att vi nån gång i den avlägsna framtiden (om mänskligheten alls överlever) när de mänskliga rättigheterna har utvecklats och stärkts, kommer att se tillbaka på detta med skam, ungefär så som vi nu ser på inkvisitionen. Jag tror det kommer att bli en mänsklig rättighet att avsluta sitt liv när det blir för plågsamt. Och detta kan man bara bestämma själv, och ingen ska lägga sig i detta. Man kan kämpa för den som lider, så att hens liv blir värt att leva, istället för att straffa henne för misslyckade eutanasiförsök. Det är den enda vettiga metoden att närma sig eutanasikandidater, att trösta och bistå dessa så att deras liv blir värda att leva. Tvångsinläggning på mentalsjukhus gör bara livet ännu mer vidrigt för eutanasikandidaten, och gör att hon ännu lättare tar sitt liv när hon får chansen till det.

2016-07-07

Nio saker som var för sig skulle kunna utplåna världssvälten

Världen har ungefär 800 miljoner människor som svälter. Detta är en skam för civilisationen (och säger mycket om vad den handlar om), som mycket lätt skulle kunna åtgärda det, och utplåna svälten. Här är fyra saker som var för sig skulle kunna utplåna världssvälten:

1. Om vi lät all säd och all frukt som går åt till alkoholtillverkning, gå till att bespisa världens fattiga, då skulle världssvälten utplånas, så stora mängder mat är det frågan om.

2. Om vi lät all mat som kastas i soporna (en tredjedel av all mat som produceras) gå till de svältande, då skulle världssvälten utplånas.

3. Om vi lät all den fisk (en fjärdedel av all fisk som fiskas) som dumpas i havet efter att ha blivit fiskad, gå till de svältande, då skulle världssvälten utplånas.

4. Om man odlade upp den mark som nu är betesmark, och låter den mat som nu går till boskap, gå till människor, och sakta trappade ner på boskapsmängden (man låter inga nya boskap avlas), då skulle världssvälten utplånas.

5. Om vi nästan helt och hållet slutade föda nya barn, globalt, då skulle världssvälten utplånas.

6. Om vi kraftigt beskattade de rika och stängde skatteparadisen, och att alla de pengar man då får går till att bespisa de svältande, då skulle världssvälten utplånas.

7. Om man odlar riktig mat istället för sockerbetor och sockerrör, kaffe, te, tobak och andra droger, och låter denna mat gå till de svältande, då skulle världssvälten utplånas.

8. Om alla feta skulle fasta och banta och sedan sluta äta för mycket, skulle världssvälten utplånas.

9. Om alla de grönsaker åts som kastas av kosmetiska skäl, och alla de äpplen som ruttnar i folks trädgårdar togs tillvara skulle en stor del av världsvälten utplånas.

Tänk hur enkelt det skulle vara att åtgärda världssvälten! Så litet som krävs! Men civilisationen har aldrig brytt sig särskilt mycket om sina fattiga. Dess mål är inte att lindra lidande i tredje världen, utan att uppfylla sina storhetsvansinniga fantasier om att erövra världen och lägga naturen och allting under sig. Ja, för den är det viktigare att teknologin ska gå framåt än att lindra de svältandes lidande. Civilisationen lider av det som James Howard Kunstler kallar för "teknograndiositet". Teknologin går före allt annat. Hellre finare bilar än att lindra världssvälten. Hellre elbilar än minskad konsumtion som skulle lätta bördan för de svältande och naturen. Civilisationen är som förlamad när det kommer till u-landshjälp, och ger bara en mikroskopiskt liten del av sina pengar till hjälpverksamhet i tredje världen, och detta inte för att satsa på att utplåna all svält, utan mest till att stilla sitt samvete, och (i kolonial anda) göra tredje världen lika beroende av olja och teknologi som i-länderna, så att det även i tredje världen finns städer som liknar på västvärldens städer, med samma klyfta mellan rika och fattiga som i väst. U-landshjälpen har således inte gått till att utplåna all svält, utan till att vissa i tredje världen blir störtrika på de andras bekostnad.

2016-07-19

Kritik av äldreomsorgen

"Att förvisa äldre personer till en "bäst-före-datum"-dumpningsplats i speciella institutioner, skilda från samhällets dagliga växelverkan, utan att kunna delta i det vanliga livet, är ett fruktansvärt slöseri med livserfarenhet. Utom i fall där viss specialistvård behövs, innebär det en repetition av hur vi behandlar planeten i stort. "

(Julian Rose, i boken "Byt spår för livet. Lokala lösningar på globala problem", 2009)

Den nutida äldreomsorgen behandlar äldre människor som avfall att dumpa på en avfallshög, äldreboenden, på samma sätt som vi dumpar bajs och kiss som avfall (jag menar inte jämföra åldringar med kiss och bajs, men ni förstår poängen!) istället för att kompostera det och använda det som gödsel. Ja, på samma sätt som vi behandlar hela naturen som blotta resurser som för det mesta blir till avfall som dumpas på soptippar. Naturen förvandlas till avfall i människans händer. Det är något ohyggligt groteskt. Inte konstigt därför att människan behandlar sina äldre på det sättet.

Ingenting i Naturen är avfall för henne. Naturen tar hand om allt som dör så att det blir nyttigt, till näring för nytt liv. Naturen är biofil, medan civilisationen är nekrofil.

Äldre människor tror jag känner ett stort behov av att få vara med i livet, att inte bli åsidosatt bort från människornas vardag. I gamla dagars storfamiljer var åldringarna viktiga barnpassare, de fick följa livets fortsättning på nära håll, hur livet skulle fortsätta efter att de somnade in. Åldringarna i gamla dagar fick ju vara med mitt i människornas vardag, de blev inte förpassade till åldringshem så snart de blev för gamla, nej, deras släktningar och barn och barnbarn tog hand om dem. Så borde det vara idag också, jag gillar inte åldringshem, de baserar sig på ghettotänkande, och gör att åldringarna dör i förtid, de känner inte sig nyttiga på åldringshemmen, de känner sig bara till börda för samhället. Skulle de få passa sina barnbarnsbarn skulle de känna sig mycket mer nyttiga, och skulle känna livet flöda runt sig. Åldringshemmen är sterila platser i jämförelse.

2016-08-03

Det svenska samhället är halvfascistiskt

Vi tror vi lever i ett fritt och gott land. Men vad är ett land värt som

- tvingar folk att sälja sin kropp och själ på arbetsmarknaden, annars får man gå utan pengar och utan hem (man måste ofta vara arbetssökande för att få socialbidrag, om man inte är sjuk), och arbetena man tvingas ta förtrycker ofta naturen, djuren och tredje världen.

- inte kriminaliserar allt djurplågeri, ja rentav tillåter mycket djurplågeri. Djuren har få rättigheter i det svenska samhället.

- göder de rika och deras intressen på bekostnad av de fattiga, och ständigt utökar klyftan mellan de rika och de fattiga.

- uppmuntrar industrier och storföretag att bedriva verksamhet som förstör miljön och koloniserar tredje världen med förtryck och slavdrift.

-subventionerar sånt som förstör klimatet istället för att införa koldioxidskatt, koldioxidransonering och minska radikalt på utsläppen.

- tvingar barn att gå i skola och plågas av lärare genom läxor, prov, samt straff om man är för vild och levande, allt för att hjärntvätta barnet till att bli en lydig kugge i civilisationsmaskineriet.

- tvingar alla till underkastelse under makten med polisens hjälp, dvs. genom att vara en polisstat. Sverige är redan en polisstat.

-plågar helt ofarliga psykotiska människor genom fängelseliknande tvångsvård och tvångsmedicinering med mediciner som ibland i början är rena plågan (enligt min erfarenhet), samt kan använda sig av isoleringscell och spännbälte (att bindas vid en säng så att man inte kan röra sig) om man inte lyder eller är lite för vild (dessa används ofta även om det inte är verkligt nödvändigt)..

- dyrkar teknologi och "framsteg", dvs. ekonomisk tillväxt, framför allt annat, miljön och tredje världen offras på tillväxtens altare.

- inte tillåter att människor "rewildar" sig och bosätter sig i tipin, kåtor och små hyddor i våra sista kvarlämnade skogar och naturreservat (det har jag fått erfara på bara skinnet).

- vill tämja och förstöra det vilda, göra om de vilda skogarna till trädåkrar enbart för människans behov, stöttar nerhuggningen av regnskog genom att importera palmolja och annat, stjäl livsutrymme från många arter genom utbyggandet av civilisationen, ja rentav koloniserar inte bara tredje världen genom storföretagen, utan även naturen (det är den största koloniseringen).

-upprätthåller en militär som lär ungdomen blind lydnad, att bara ”lyda order” - fascismens grogrund.

-Gör livet surt och hårt för de hemlösa för att hålla en fin fasad. Att man inte tillåter att de hemlösa får sova t.ex. i kyrkor och i NK-gallerians korridor i Stockholm, bara för att man vill hålla fin fasad, så att många tvingas sova på gatan istället.

-ständigt med våld deporterar flyktningar i massvis, skickar dom tillbaka till sina hemländer, som om någon enda människa vore illegal. Och de som inte deporteras, hamnar ofta i fängelseliknande förvaringsanstalter på obestämd tid.

Hur mycket mer korrupt måste något vara för att kallas "halvfascistiskt"? På basen av ovannämnda punkter tror jag att jag har fog för att kalla Sverige detta.

2016-09-02

Civilisationens barbari

"Förändringarna till det bättre är dock obetydliga morgonpustar mot det solida faktum, att den största sektorn (enlig uppgift lika stor som de övriga tillsammans) av all avancerad forskning går ut på att få

fram förstörelsevapen. Är aldrig så respektabla forskare som låter sig avlönas, dvs. mutas, att medverka till dylikt, ett dyft bättre än de barbariska plågoandarna i Auschwitz, i Gulagarkipelagen? Kan vilken illgärning som helst ursäktas med att den utförs av högavlönad, vitkragad, respektabel expertis, eller av hederliga, fackligt medvetna arbetare?

Behöver vi få fler bevis för den moderna civilisationens nihilism och barbari, och behov av omprövning, när sådant sker med det "friska trädet", med dem som räknas till den högsta andliga eliten, de Nobelpriskrönta Forskarna?"

(Richard Matz i boken "Ekosofi - helhetssyn på ekologisk grund", Jord-eco förlag 1983)

Min kommentar: Detta var på åttitalet. Det är bättre idag. Kritiken är dock relevant även idag. T.ex. är Sverige en av världens största vapenexportörer. 2013 sålde Sverige förvarsmateriel för 11,9 miljarder kronor. 2013 var USA:s militärbudget 600,4 miljarder dollar. Hälften av USA:s skattepengar går till militären. Det måste också sägas att jag inte tror på Förintelsen av judarna under andra världskriget (det är en myt, mer om detta i ett senare inlägg), så jämförelsen mellan tillverkningen av förstörelsevapen och Auschwitz är haltande. Jag skulle snarare säga att tillverkningen av massförstörelsevapen är mycket värre än det nazisterna gjorde mot judarna (enbart förföljelse utan Förintelse). Men detta brott får tyvärr ingen Nürnbergrättegång, för förövarna är nämligen ofta sionister, såsom de flesta amerikaner. Brottet med tillverkningen av förstörelsevapen (jag tänker då särskilt på sådana som tillverkar massförstörelsevapen, kärnvapen o.d.) är inte bara att de hotar planetens överlevnad, och kan inleda oerhört förödande krig, utan kanske främst i att pengarna går till sånt istället för att värna om den trasiga naturen och föda de nästan en miljard hungrande på vår planet. Och att pengarna går till en industri som hjälper Amerika att befästa sitt världsherravälde, och köra över alla som går i deras väg.

2016-10-18

Världens samlade skulder uppgår till 152 biljoner

Michael Snyder på "The economic collapse blog" skrev nyligen att världens samlade skulder uppgår till 152 biljoner * dollar. Bara en biljon dollar är så mycket pengar att man nästan inte kan greppa det. Det är dubbelt så mycket som hela världens BNP.

"For instance, if you were alive when Jesus Christ was born, and you had spent a million dollars every single day since that time, you still would not have spent a trillion dollars by now", skriver Snyder.

* en biljon dollar är den svenska motsvarigheten till engelskans "one trillion dollar", alltså 1000 miljarder dollar.

2016-10-21

Bristen på moraliskt medvetande och moralisk uppfostran hos lärarna på skolan

På våra skolor är det kunskapen som är det överlägset viktigaste, inte moral och hur man lever (bara ett vitsord ges åt "uppförande", medan alla andra vitsord ges åt hur mycket kunskap man har i olika ämnen). Man lär sig inte heller att värdera de fakta som presenteras, utan man ska bara itutas fakta på ett "objektivt" sätt, läraren ska vara så jäkla "objektiv", och inte lära eleverna att värdera moraliskt det han lär ut, att ta ställning mot det onda. Hur ska hen kunna lära eleverna detta, när hen inte ens själv vågar värdera och kritisera i sin undervisning?

När vi undervisades om Napoleon Bonaparte t.ex., sa historieläraren aldrig att han var en riktig diktator och maktmissbrukande erövrare, lik Hitler, utan han presenterades bara på ett "objektivt" sätt. Vilket fick oss elever att anse honom som en reko kille, ingen att avfärda som kriminell.

Kolonialismen fördömdes likaså aldrig av våra historielärare, utan den presenterades likaså på ett "objektivt" sätt, som om den var det naturligaste i världen. Christoffer Columbus kritiserades inte, fast han var ohyggligt grym mot infödingarna. På samma sätt med industrialismen, den presenterades som det naturligaste i världen. Mina lärare hade inte tillstymmelse till ekologiskt medvetande. Vetenskapen och dess landvinningar kritiserades aldrig, det civiliserade projektet kritiserades aldrig.

Det enda jag minns som fördömdes riktigt tydligt, var "Förintelsen" under andra världskriget. Är det inte betecknande att just det fördömdes som aldrig ens har hänt, medan brott som verkligen begåtts gås förbi utan kritik? (Och Hitler fördömdes naturligtvis också, på basen av Förintelsen.)

Är inte den "objektivitet" som lärarna menar sig ha, en falsk objektivitet? Är det inte detta en kollaps för moralen? Är det inte ett svek mot eleverna? Är inte att ta ställning mot ondskan den enda rätta objektiviteten?

Det är inte bara grundskolan och gymnasierna som har denna allvarliga defekt. Även universiteten har det delvis. I de kyrkohistoriska läroböckerna får man aldrig lära sig hur vidriga korstågen var. De presenteras "objektivt", som något helt naturligt.

Detta är inte bara lärarnas fel, utan själva skolsystemets fel. Lärarna är ju bara nickedockor, marionetter som styrs ovanifrån av staten. Detta underminerar lärarnas moraliska medvetande, de får inte lära ut något som inte står i böckerna. Lärarna tillåts inte ha moraliskt samvete, de tillåts inte att vara självständiga, kritiska varelser. Hur kan någon vilja bli lärare under sådana omständigheter? Det är oerhört vidrigt alltså. Vi borde bojkotta skolan.

2016-11-08

Anarkoprimitivism och kärnkraftsavfallet: hur går de ihop? Och något om anarkoprimitivism och sjukvård

Ett av de tungt vägande argumenten mot anarkoprimitivism och anticivilisatorisk filosofi är frågan om vem som ska bevaka kärnkraftsavfallet efter att vi återgått till naturen. Jag erkänner att detta är ett tungt argument. Men jag ska försöka besvara det här:

Jag är inte för att vi lägger ner teknologin genast, helt och hållet. Det är orealistiskt. Jag är mot teknologi i princip, men vi behöver bygga en bro mellan vårt nuläge och den tid då vi har återgått till naturen. Kärnkraften är ett stort uppror mot en sådan bro (det är därför jag hatar den), men jag tror vi kan finna en ändå.

Kärnkraften är ungefär lika svår att avveckla som sjukvården. Dessa två fält; kärnkraftsteknologin och sjukvården, bör vara de sista teknologier som vi överger när vi har återgått till naturen (införstått att vi inte bygger fler kärnkraftverk, utan avvecklar de vi har). Och det jag hoppas på, är att vi vid det laget har listat ut hur vi ska göra med dessa samtidigt som mänskligheten får vara vild och fri. Sjukvården är lättare att komma över * (vi låter naturen ha sin gång, med större dödlighet, en försoning med vår dödlighet), kärnkraftsavfallet är det verkliga problemet. Men låt oss säga att den bro vi bygger tillbaka till naturen är en tidsperiod på femtio år in i framtiden. Tror du inte kärnkraftsteknologin (om vi låter den vara den sista vi lägger ner) vid det laget har hittat ett säkert förvaringsställe för kärnavfallet? Mycket kan hända på femtio år. Och forskning kring teknologin om hur vi lagrar kärnavfall borde få största prioritet i vårt samhälle under denna tid.

* Vi kommer att dö mer i det vilda tillståndet, pester kommer att härja, vi finner inte botemedel mot folk som drabbas av (både dödliga och ickedödliga) sjukdomar. Jag förespråkar att vi för vidare så mycket av den medicinska kunskap som vi har lärt oss, men att vi, när den inte räcker, och vi lider mer än vi kan bära, hellre än att civilisera oss igen, offrar vårt liv, begår eutanasi helt enkelt. Vi offrar oss för att säkerställa mänsklighetens och de andra djurens fortsatta vildhet och frihet, vilket kräver sitt offer. Vi har kanske lärt oss vad civilisationen leder till - ekokatastrof - och vill offra allt för att inte detta ska upprepas. En ökad dödlighet tjänar också mänskligheten och djurriket genom att öka tillgången till mat - vi behöver minska befolkningsmängden även efter att vi gått tillbaka till naturen och efter att vi under femtioårsperioden (bron) minskat befolkningsmängden ner till en tiondedel av vad vi var, vilket jag har förespråkat på den här bloggen. Innan vi lämnade stenålderslivet för jordbruk, var mänskligheten till antalet 250 000 enligt vissa, 6-10 miljoner enligt andra. Kanske vi behöver gå ner till samma nivåer för att trygga att vi inte utrotar djurarter och fiskar (jag är däremot för permakultur, främst skogsträdgårdar, och småskaligt fiske i det vilda tillståndet, men inte för jakt p.g.a. att vi som en tiondel av 7.4 miljarder, alltså 740 miljoner människor, är för många för att kunna jaga, vi skulle utrota många djurarter om vi jagade).

2016-11-24

Vad jag skrev 2008 om att utspy datorväsendet ur sin mun

"Visserligen förespråkar jag en långsam nedmontering av hela vår datoriserade tillvaro, men så länge det ännu finns gemensamma datorer på bibliotek o.l., ser jag ingen anledning att inte använda mig av internet - tills den dag kommer då Kristus är tillbaka här på jorden, och skall utspy den sista resten av datorväsendet ur sin mun. Tills dess vill jag naturligtvis utspy den själv, men vi kan bara göra det gemensamt, och genom att ta ett steg åt gången. Det första steget alla bör ta som har en tillstymmelse av längtan efter Kristi återkomst, är att utspy varje privat dator. Alltså: gör först datorn till ett gemenskapens tempel, en gästfrihetens symbol, således att ni delar dator med så många som möjligt. Därigenom uppstår redan en radikal minskning av datorernas antal. Sedan, först när detta har skett, alltså först när vi har fått kärleken till varandra, kan vi i ett enda gemensamt andetag utspy de sista resterna av datoriseringens förbannelse. Om det finns några datorer kvar efter detta kommande, kosmiska spyanfall, återstår att se. Teknik kan ju i vissa sällsynta fall återanvändas."

(från ett inlägg på min forna blogg "Lars Larsen" 26 Januari 2008)

Min kommentar: Nu väntar jag inte på Kristi återkomst, utan på den vilda naturens återkomst. Byter man ut dessa två mot varann, speglar texten ganska bra vad jag tänker nu.

2016-11-27

Världen har hälften så lite oljereserver som det som länge har uppskattats

På tal om Peak Oil och att civilisationen tär på sitt eget fett - civilisationen lär inte vara så fet på olja som man kan tro. Enligt Peak Oil-skribenten Ron Patterson i april 2016 så har världen hälften så lite oljereserver som det som den officiella siffran varit länge.

David Jonstad skriver i boken "Kollaps. Livet vid civilisationens slut" (Ordfront 2012) följande: "Sedan början av 1980-talet har världens oljedrivna ekonomier varje år förbrukat mer olja än vad bolagen har funnit ny."

2016-12-08

Vad som skulle hända om vi implementerade naturens rättigheter

Civilisationen hänger på en skör tråd. Den kan bara upprätthållas genom systematiska brott, brott mot människor, djur och natur, genom slaveri, hänsynslös exploatering, skövling och förorening av omgivningen. Utan detta skulle civilisationen kollapsa. På så skör tråd hänger faktiskt civilisationen. När mänskligheten får sitt kollektiva etiska uppvaknande, möter sin räkenskapsdag, då är det kört för civilisationen, om inte oljetoppen och klimatförändringarna tar kål på den innan dess. Men olje- och klimatkollapsen kan få en tillnyktrande effekt på mänskligheten, när vi får se vad civilisation leder till.

Jag var för en vecka sedan på ett litet möte, "Earth Rights Conversation", i Solidaritetshuset på Söder i Stockholm, där vi hade en videokonferens om naturens rättigheter. En amerikansk kvinna (Mari Margil) höll en presentation för oss om hennes arbete för att få naturens rättigheter in i juridiken. Jag kände en väldig värme i själen och en märklig kontakt med jorden när jag lyssnade till henne. Här pågår det verkligen arbete bakom kulisserna som kommer att få avgörande betydelse för vår och jordens framtid, kände jag. Detta är något av det viktigaste arbete som miljörörelsen gör. Pella Thiel, som varit min lärare i en omställningskurs på Åland sensommaren 2015, var den som ledde mötet. Hon är en av pionjärerna för End Ecocide Sweden som är den svenska varianten av den globala rörelsen End Ecocide on Earth. Dom försöker få in i juridiken lagar som ska göra att miljöbrottslingar blir avkrävda räkenskap för sina brott. Detta är efter att brotten begåtts. Man försöker också stifta lagar som ska förebygga sådana brott, och här är det Global Alliance for the Rights of Nature som gör pionjärarbetet. Dom arbetar för att ekosystem skall kunna bli juridiska personer.

Det här arbetet behövs, eftersom naturen nästan inte har några rättigheter alls. Man får göra nästan vad man vill med naturen idag, inte minst företagen.

Under mötets gång fick jag ordet, och då sade jag att om vi verkligen vill implementera naturens rättigheter, då kan vi inte ha den civilisation som vi har idag, då måste vi sikta på nerväxt och avveckling av civilisationen. Andra i mötet verkade inte riktigt tycka om det där med ordet "ner" i nerväxt, och ville döpa det till "återväxt" istället.

Vad är det för samhälle som enbart kan bestå genom systematiska brott? Som kollapsar om man inte förstör planeten systematiskt? Det är ett samhälle som är totalt bankrutt, både moraliskt och ekonomiskt. Det finns ingen framtid för ett samhälle som kräver förnekelse av sina brott för att överleva.

2016-12-09

Reflektioner kring fyrverkeriets styggelse

Såhär i nyårstider kanske det är på sin plats att reflektera kring det som döljer sig bakom den fina nyårsfasaden med sin fyrverkeriglamour.

Fyrverkeri är en styggelse av många orsaker. Såsom:

1) Det är att kasta bort pengar på något helt meningslöst och onyttigt. Det handlar bara om glamour och fina fasader, om de rikas pompa och ståt.

2) Djuren lider av det, med sin goda hörsel.

3) Varje nyårskväll blir människor skadade av fyrverkeri över hela världen.

4) Fyrverkeri skräpar ner naturen och staden.

5) Mycket av fyrverkeripjäserna tillverkas i tredje världen, inte minst i Kina, och deras arbete utförs ofta under förhållanden som vi i väst inte skulle vilja ha. Dvs. vi använder oss av billig arbetskraft, av rena

löneslaveriet för att det skall göda våra sjuka begär efter glamour, pompa och ståt. Jag läste även på nätet att det används barnarbete i fyrverkeri-industrin i Kina. Det är så man kan spy. Det finns i Kina barn som fyrverkeripjästillverkare, vilka jobbar 14 timmars dagar och knappt har tid med sin familj, bara för att vi ska få våra storhetsvansinniga begär efter pompa och ståt tillfredsställda. Djupare nedvärdering av andras slit går knappast att tänka sig *, och få vill också tänka efter vad deras rikedomsnöjen kostar andra människor, djuren och naturen. Vi tar det väl som något självklart att tredje världen ska slita för vår lyx och prål.

Politikernas försvar för detta blir väl deras eldgamla mässande om att "det skapas jobb". Men varje vettig människa borde inse att fyrverkeri **borde förbjudas**. Och politikerna borde fråga sig om de skulle vilja jobba 14 timmars dagar på en fyrverkerifabrik i Kina. Människan är inte skapad för att slava för några herrar och rika, utan för att leva självförsörjande i naturen, direkt av naturen, utan herrar.

* det är ungefär samma som att få 100 000 kronor av en vän, och sedan supa upp alltihop. Då har man föraktat vännens gåva. På samma sätt föraktar man deras arbete vars frukter man enbart använder till pompa och ståt.

2017-01-03

Något om våra tankepoliser

Det slog mig idag att vi faktiskt lever i en polisstat inte bara i den vanliga bemärkelsen, utan även i den bemärkelsen att vi har **tankepoliser** - psykiatrikerna. Och dom beter sig på det sättet att dom aldrig slår ner på dom som är galna **på rätt sätt**, såsom de religiösa sektledarna och våra politiker, utan enbart på dom som på något sätt bryter med våra psykiska normer, som är galna på fel sätt. Det spelar ingen roll om sektledarna är mycket mer galna än dom som är galna **på fel sätt**, dom förra går fri och dom senare haffas, låses in på sluten psykiatrisk avdelning. Och har man en gång fått diagnosen schizofreni, har man den ofta resten av livet, **oavsett hur frisk man blir**, oavsett om man aldrig mer får några psykoser under resten av sitt liv. Snacka om stigmatisering. Och många äter mediciner resten av sitt liv, för att läkarna och deras närmaste vill det, **oavsett hur friska de blir**. Mediciner som sätter ett lock på allt de är, som bedövar deras känsloliv och tar bort romantiken ur livet.

Har man lite status, och klarar man att hålla fin fasad, kan man vara hur galen som helst utan att bli haffad av våra tankepoliser. Men stackars den som vågar visa sig svag! Stackars de ärliga, stackars de ödmjuka! Vårt samhälle har ett otroligt förakt för svaghet, och det visar sig särskilt i behandlingen av de lite efterblivna och ringa som tänker för fel.

Det är inget fritt samhälle att leva i, där man inte får tänka och uttrycka sina egna tankar i lugn och ro, utan där man behöver vara rädd att bli angiven till tankepoliser om man tänker för fel. Ett sådant samhälles lagar om frihet är inte värda pappret de är skrivna på. Då

föredrar jag mycket hellre den urgamla metoden (som ännu idag praktiseras bland vilda ursprungsbefolkningar) med exorcism på dom som tänker för fel (även om jag inte tror på andar), då behöver man i alla fall inte bli inlåst och tvingad att äta själsdödande mediciner. Att få en "demon" utdriven ur sig av en schaman är ingenting i jämförelse. Mycket var bättre förr, om man bara går tillräckligt långt tillbaka i tiden.

2017-01-07

Hur missionärerna lade under sig Sydamerikas ursprungs-befolkningar

Jag håller på att läsa "Indianliv i El Gran Chaco" av Erland Nordenskiöld (Åhlen & Åkerlunds förlag 1926), som är en etnografisk studie i indianliv i Bolivias skogar i Sydamerika. Den är fantastisk, ger mig mycket att tänka på för min anarkoprimitivism, det finns mycket att lära sig för en anarkoprimitivist hos ursprungsbefolkningarna i Sydamerika. Här kommer ett litet utdrag, som säger mycket om hur missionärerna fick urinvånarna att underkasta sig dem:

"Har det varit allt för svårt för munkarna, ha nästan alltid soldater kommit dem till hjälp. Det är inte bara tack vare "kärlekens religion", utan tack vare kulor och krut, som indianerna underkastat sig missionärerna. Vägen till den allena saliggörande kyrkan har ej sällan varit dränkt i blod." (sid. 122)

2017-01-15

George Bush (den äldre):"Den amerikanska livsstilen är inte förhandlingsbar"

George Bush (den äldre) hävdade på klimatkonferensen i Rio 1992 att; ”Den amerikanska livsstilen inte är förhandlingsbar”.

Alltså, den amerikanska lyxlivsstilen ska upprätthållas till vilket pris som helst, även om det betyder naturförstörelse, klimatförändringar, krig om olja i mellanöstern (tänk irakkriget), ett berg av statsskulder, påskyndad oljetopp och en annalkande kollaps.

Detta sade president George Bush (den äldre), en konservativ kristen, som ansåg sig tillhöra jordens moraliska elit, Guds utvalda folk.

En sådan inställning är så omoralisk att man kan baxna. Inte mycket omsorg om de fattiga och kommande generationer där.

Man måste nästan vara konservativt religiös för att kunna komma med sådan bullshit.

2017-01-27

Öppet brev till Sveriges socialminister Annika Strandhäll om de hemlösas sovplatser

Bästa Annika Strandhäll

Jag skriver detta brev som en som själv varit hemlös (och är det ännu till viss del), och vet hur tufft det kan vara, och hur svårt väktarna gör det för de som sover utan hem i Stockholm:

Måste vi absolut göra livet svårt och surt för de hemlösa? Måste väktarna hålla på med de hemlösa som de gör? Kan vi inte avsluta denna skamliga behandling av svaga, värnlösa människor genom att en gång för alla öppna kyrkor för de hemlösa att sova i, eller varför inte NK-gallerians korridor, där det är varmt om natten? Bara i NK-gallerians korridor skulle det rymmas flera hundra människor att sova. Varför kan de inte sova där, och på andra liknande ställen? De kunde ju ha en väktare där som ser till dom, och får dom ut innan butikerna öppnar. Det skulle inte vara svårt. Ingen är ju där på natten, butikerna är stängda på natten. Men är orsaken till att de hemlösa inte får sova där, att Stockholm vill ha en fin fasad? (Hur kan man låta någon frysa för att hålla fin fasad?) Då säger jag att det är en mycket värre skam för Stockholm att det sover hemlösa romska tiggare intill väggarna på gatan, vilket är fallet. Ser ni inte detta? Ser ni inte vilken skam det är för Stockholm att stan tillåter sådant? Och ser ni inte att denna skam skulle tas bort om alla de hemlösa fick sova i kyrkor och galleria-korridorer? Vad är det för en skam förknippad med sådant? Det skulle göra Stockholm till en mycket barmhärtigare plats att leva på för de 8000 hemlösa människor som nu finns där.

Så som det nu är, kämpar många hemlösa för sin existens, särskilt om vintern, och det bara för att Stockholm vill hålla en fin fasad, vilket de sannerligen inte lyckas med genom att behandla de hemlösa på detta sätt. Väktarna är en plåga för de hemlösa, det har jag erfarit på bara skinnet.

Det borde stiftas lagar som ser till att de hemlösa blir barmhärtigt behandlade och får nånstans att sova där det är varmt om natten, för härbärgena är ofta överfulla, alla ryms inte in i dem, och alla vill inte ens sova där, av olika skäl.

För många år sedan var St.Clara kyrka öppen på vintern för hemlösa om natten, de fick sova där, p.g.a. den fina prästen Carl-Eric Sahlberg, som brann för de hemlösa. Jag fick dock inte plats att sova där, det var överfullt. Nu har Sahlberg gått i pension och bor i Afrika, och St.Clara har inte längre sin kyrka öppen på vintern för de hemlösa att sova där. Ingen annan kyrka har tagit tag i detta, så vitt jag vet. Flera kyrkor ger visserligen gratis mat, men inte sovplatser. Är det inte dags att börja organisera ett projekt för att ordna sovplatser i kyrkor om natten, särskilt vintertid? Eller ett projekt för att öppna NK-gallerian för dom hemlösa om natten?

Samhällsstrukturen idag är sådan att de hemlösa kommer i kläm mellan kugghjulen i samhällsmaskineriet. Detta måste reformeras och/eller avvecklas så att samhället åter blir hemlösevänligt, vilket bäst sker i primitiva, naturnära samhällen. De vilda ursprungsbefolkningarna i skogarna har inga hemlösa, för de lever

nära naturen, och de skulle säkert bli storligen förvånade om vi berättade att i våra städer lever några i ofantlig lyx, medan andra måste frysa på natten p.g.a. att alla varma ställen är låsta, och inga träd finns i centrum att laga ved av (och de hemlösa har inga redskap för detta heller), och det är dessutom inte tillåtet (tror jag) att göra upp eld på gator och torg mitt i staden.

Varför har man låst trappuppgångarna i höghusen i Stockholm om natten (och även på dagen)? Dessa trappuppgångar har förr i tiden varit en räddning för de hemlösa, men sen låstes dom, vilket försvårade situationen avsevärt för de hemlösa. Vi har verkligen lyckats jävlas med och göra livet surt för de svagaste och mest värnlösa vi har. Vilken skam!

Man borde också ha specialpris för hemlösa på vandrarhem och hotell, kanske 50-100 kronor per natt. Det skulle hjälpa avsevärt under kalla vinternätter. Ja, vandrarhem och hotell skulle t.o.m. kunna ha gratis logi för hemlösa under de kallaste vinternätterna, så sant det finns plats. Det är en skam att så många vandrarhemsrum och hotellrum står tomma medan det finns hemlösa som fryser ute på gatorna, bara för att man inte tjänar pengar på de hemlösa. Är pengarna viktigare än att någon ska slippa frysa? Det finns to.m. fall där uteliggare har frusit ihjäl efter att de blivit utslängda av väktare. Vad skulle de vilda urinvånarna tänka om detta? De skulle nog tro att vi var galna.

(Efter att jag skrev detta har jag upptäckt att Stockholms stad, Röda Korset, Ny gemenskap och olika kyrkor omkring i stan har ett projekt på gång som heter "Vinternatt 2", och som handlar om att ge utländska hemlösa EU-medborgare (5-10 pers.) nattlogi i ett par dagar i veckan. Detta är ett framsteg, men är långt ifrån tillräckligt. Svenska medborgare som är hemlösa måste också få en chans. Och det är allt för få som ryms med på dessa platser. Jag har en hemlös vän som har en aversion mot hemlösa romska tiggare, för att han tycker att de tar de svenska hemlösas platser)

Vänliga hälsningar, Lars Larsen

2017-01-30

En inblick i skillnaden mellan vårt samhälle och ursprungs-befolkningar i Latinamerika

För några månader sedan gick jag barfota i Kulturhuset i Stockholm centrum. Det var rätt varmt ute, och jag gick också barfota ute. Men när jag rörde mig barfota i Kulturhuset kom det en väktare och uppmanade mig skarpt: "Ta på dig skorna!". "Neeej", svarade jag. "Ta på dig skorna!", sa väktaren ännu mer bestämt. "Neeej", svarade jag. "Ta på dig skorna!!". Då vågade jag inte opponera mig, för jag var rädd att väktaren skulle skicka mig till sinnessjukhuset, för han såg verkligen fascistisk ut, hela hans varelse.

Jämför detta med vad jag läste i boken "Indianliv i El Gran Chaco" (1926) av Erland Nordenskiöld. Den är en etnografisk skildring av några ursprungsbefolkningsstammar i Bolivia i Latinamerika i början av 1900-talet. Där fanns många bilder, och en av bilderna föreställde Chiriguanohövdingen Mandepora. Han sitter på en stol,

och ser väldigt godmodig ut (tusen mil från att verka fascistisk). Han har västerländska kläder på hela kroppen. Men en detalj grep min uppmärksamhet: **han är barfota**! Det är förresten alla de andra urinvånarna på de andra bilderna också. Alla är barfota. Man ser inte skymten av några skor.

Jag ska citera lite ur denna fantastiska bok:

"Varken choroti eller ashluslay (namnet på indianstammar, min anm.) ha någon gemensam hövding för hela stammen. De flesta byar ha sina hövdingar, men dessa äro oberoende av varandra. Hos ashluslay har jag sett hövdingar, som rå över flera byar. Hövdingarna ha inflytande i proportion med sina personliga egenskaper. De och deras hustrur arbeta alldeles som de andra indianerna. De ha inga tjänare, sådana äro okända bland dessa indianer. Hövdingen har ej någon hedersplats vid dryckeslagen, hans hydda intager ej någon särskilt utvald plats i byn.

Han är en familjefader, som man respekterar, men som ej regerar.

I krig intager han kanske en ledande roll, utan att vara åtlydd av andra, mer än de behaga."

Jämför detta med presidenterna och kungarna i civilisationen, så ser ni den avgrundsdjupa skillnaden. Jag citerar vidare ur boken:

"Det finnes i choroti- och ashluslaybyarna ingen klasskillnad, liksom det icke finnas rika och fattiga. Är magen full, då är man rik, är magen tom, då är man fattig. Vi äro alla bröder, är grundtanken i samhällsbyggnaden hos dessa människor. De leva i nästan fullständig kommunism."

Jämför detta med den ofattbart stora skillnaden mellan civilisationens rika och dess fattiga. Här är en av orsakerna varför jag i stort svärmar för ett återvändande till urinvånarnas livsstil (dock behållande det goda vi har lärt oss).

Det står på ett annat ställe i boken: "Varje indian äger ej mera än hela familjen kan bära bort."

2017-03-11

Vertikalt jordbruk

Jag tycker mycket om idén med stadsodling enligt permakulturens principer. Ekonomen Jeff Rubin gjorde mig uppmärksam på en till sak inom stadsodling: Vertikalt jordbruk. Det är att bl.a. använda höghus som växthus. Låter det inte som en fin idé? Med vertikalt jordbruk skapas det mera utrymme för att låta åkrarna växa sig till skogar, (eller plantera skogar på åkrarna) vilket vi behöver för att binda koldioxid ur atmosfären.

2017-03-12

Något om guden "Västerlänningarna"

Underligt, de kristna i västvärlden tror på en supervarelse, en allsmäktig gud, som de tror övergav sin gudom och blev människa för att frälsa världen, och själv kan de inte tänka sig att följa deras guds exempel, och överge sin mycket ringare gudom - deras västerländska, "gudalika" levnadsstandard, för att rädda själva naturen från undergång, för att inte tala om att rädda de otaliga afrikanska barn som svälter till döds varje år. Västvärldens kristna har tagit efter den gammaltestamentliga, fascistiska guden Jahve, av den nytestamentliga, mycket mer barmhärtige guden Jesus ser man ringa spår hos dem. Hade de tagit efter honom, hade nog världen sett mycket annorlunda ut (de kristna består av 2,4 miljarder människor, många i väst). Men västvärldens kristna fortsätter att leva tryggt i sin tillrövade "himmel", till stor del okänsliga för ropen från helvetet, precis som Jahve, som lär döma majoriteten av mänskligheten dit. Ja, majoriteten av mänskligheten lever ett tungt liv, dömda dit av den gud som heter "Västerlänningarna", inte minst den fundamentalistiska kristna högern, särskilt i USA. Ja, numera lever inte bara tredje världen ett tungt liv fyllt av slit och mödor, utan även många icke-mänskliga arter får finna sig i att vara bland de som dömts till helvetet av guden "Västerlänningarna" (många arter utrotas varje dag, p.g.a. människan, medan många andra lever på randen till utrotning), i sanning en fascistisk gud, lik Jahve.

Västerlänningarna förstår inte att det är deras "gudalika" livsstil som mycket är orsaken till andras helvete (detta beror på entropilagen. Minskar man entropin på ett ställe, ökar man den på ett annat ställe). Så odlar och exporterar t.ex. Kenya över en tredjedel av Europas snittblommor. Tänk om de hade kunnat odla mat istället för blommor, och mättat Afrikas hungriga med det. Detta samma gäller för en mängd andra av tredje världens lyxiga exportvaror, såsom tobak, kaffe, te, kakao och socker. På all den mark som dessa onödiga lyxvaror produceras på, hade det kunnat odlas mat till de svältande. Ser ni nu en av orsakerna till att nästan 800 miljoner människor svälter? Andra svälter bl.a. för att vi västerlänningar ska få våra lyxvaror, och leva som gudar. Är inte detta mycket omoraliskt och himmelskriande orättvist? Att vi frånrövar tredje världens befolkning deras odlingsmark, gör inte bara att de svälter, utan det gör dem även till de rikas slavar, genom nykolonialism, så att de hindras från att bli självförsörjande, självständiga och fria.

Härmed bojkottar jag kaffe, te, kakao/choklad och socker från tredje världen, och även kokosnötter och bananer. Gör det ni också. Och det är inte bara på grund av de fattigas svält som jag gör detta, utan även för att dessa varor fraktas över halva jordklotet, och bidrar med sina koldioxidutsläpp till klimatförändringarna.

Det här kan tyckas vara en småsak, men världsproblemen består av miljarder småsaker. Det är för att västerlänningarna inte är trogna i det lilla, som vi har så stora problem i världen.

2017-03-29

I vårt samhälle är det viktigare att vara "anständig" än att vara moralisk

Vissa av samhällets triviala uppförandenormer, som att man inte ska klia sig på pungen så att andra ser, eller prutta vid matbordet, verkar vara viktigare än sånt som verkligen betyder något, som att lindra fattigdom, ge en slant åt den hemlösa tiggaren, eller kämpa för naturens väl.

Skulle kungen klia sig på pungen framför kameran, skulle det bli ett högre ramaskri än om kungen inte vill ge en slant åt den hemlöse tiggaren som sitter vid vägen med sin tiggarskål, när han går förbi. Eller om kungen inte alls uppmärksammar miljöfrågorna i offentligheten. Ja, dessa sistnämnda skulle inte ens uppmärksammas överhuvudtaget, fast det är det verkligt omoraliska, särskilt då kungen är så rik och inflytelserik.

Det verkar vara viktigare att vara s.k. "anständig" än att vara moralisk.

Det finns en orsak till detta. Det är att kapitalismen kräver en fin fasad för att överhuvudtaget överleva. Så ruttet är den, att om dess sanna väsen skulle komma fram, skulle ingen gå med på den. Vi spelar alla ett spel för att upprätthålla kapitalismens fasad, så att den inte ska skämma ut sig i all sin omoral. Kapitalismen tål inte insyn, annars skulle tidningarna skriva mer om de fattiga arbetarnas situation i Kinas teknikfabriker, som t.o.m. kan tvingas arbeta 16 timmars dagar för att vi ska få våra smartphones.

Detta, att hela vår lyxiga tillvaro vilar på andras helvete, både människors och djurs helvete, talas det inte mycket om. Allra minst av kungen och politikerna. De kan det helt enkelt inte. Det skulle vara ekonomiskt självmord. Vad skulle det betyda för den ekonomiska tillväxten om vi började tala och skriva mer om det?

Nej, bättre att fortsätta vara anständig, så att vi kan rädda vårt eget skinn. Bättre det än att rädda tredje världen och djuren och träden, inte sant? Bättre att fortsätta bygga våra gigantiska köpcentrum, så att alla kan invaggas i tron att allt är bra, att allt finns i ett överflöd, utan offer, och att vi kan "get something for nothing", som författaren James Howard Kunstler kallade det. Priset för hela kalaset skall inte vi betala, vi ska få det billigt. Det sanna priset för kalaset ska gömmas under mattan, skyfflas dit, till tredje världen och naturen, undan vår insyn, skyfflas dit där det inte syns. Och så ska vi prisas för vår anständighet, för att vi undlåter att klia oss på pungen, och går fram med pompa och ståt.

2017-04-03

Öppet brev till miljöminister Karolina Skog om om bioavfallshanteringen i Stockholm

Bäste Karolina Skog

På sistone har jag upptäckt att höghuset där jag bor (i hyreslägenhet) på Karlaplan i Stockholm inte har någon särskild behållare för bioavfall i sin sopsortering. Allt bioavfall går till kontainern med blandavfall. Detta gör mig upprörd. Jag har sett behållare för bioavfall i Stockholm, men dom verkar vara kopplade till bostadsrätter, och är låsta. Jag har för mig att det är vanligare med bioavfallsbehållare hos bostadsrätter än hos hyresrätter. Stämmer detta? Men borde det inte vara självklart att alla hushåll har tillgång till särskilda bioavfallsbehållare? Annars går mycket potentiell mull till spillo. Detta är mycket trist, med tanke på hur odlingsjorden överallt i Sverige behöver kompostmull för att förbättras och bli näringsrik, den fungerar som gödsel. Och även med tanke på alla de dåliga jordarna i världen (som lidit av erosion och utarmning), särskilt i tredje världen, där varje liten näringsrik mullplätt är guld värd. Sverige skulle kunna ge kompostmull åt tredje världen, om landet inte behöver allt själv. Det är ett slöseri med resurser att inte ta vara på allt vårt kompostavfall, och låta den bli mull. Det är som att slänga pengar i toaletten, istället för att ge dem till de fattiga. Jag hoppas att bioavfallsbehållare skall bli obligatoriskt för alla hushåll, det borde lagstadgas (eller finns det redan sådana lagar?). Det är oförsvarligt att kasta bort blivande mull, när andra svälter på andra sidan av jorden.

Vänliga hälsningar, Lars Larsen

2017-04-11

Svenskarna borde sluta skaffa barn för att kunna ta emot framtidens klimatflyktningar

Svenskarna lider av ett allvarligt fel: dom skaffar nya barn när vi inte ens kan ta hand om dom barn som finns, särskilt svältande u-landsbarn och det barn som kallas planeten Jorden (som också samtidigt är vår mor). Och vi skaffar nya barn fast många vet att det bidrar till överbefolkningsproblemet. Vi är faktiskt för många, och planeten och klimatet lider av det. Skulle vi vara färre skulle det släppas ut betydligt mindre koldioxid, och betydligt mindre gifter.

Det föds för många särskilt i tredje världen. Därför borde svenskarna avstå från att skaffa barn, så att vi kan vara med och balansera upp det faktum att det föds för många i tredje världen. Sänker vi bara vår levnadsstandard kraftigt, så att inte dom flyktningar som kommer hit får en lika naturfientlig livsstil som oss, så skulle vi kunna avhjälpa tredje världens överbefolkning genom att ta emot dom som inte klarar sig där p.g.a. att dom är för många, och utan att naturen skulle lida av det.

Vi borde sluta skaffa barn i Sverige, särskilt för att vara redo för en otroligt viktig sak: klimatflyktningarna i framtiden. Desto värre klimatet blir i framtiden, desto mer klimatflyktningar kommer det att

bli (dom existerar faktiskt redan). Och det är inte en fråga om om, utan när. Förr eller senare måste vi möta konsekvenserna av vår naturfientliga livsstil, och en mycket viktig sådan konsekvens är att folk kommer att fly de varmaste länderna när det blir för varmt och torrt där, och när krig bryter ut där p.g.a. detta, som i Syrien. Svenskarna, och västvärlden överhuvudtaget, har ett mycket stort ansvar här, för det är västvärlden som står bakom klimatförändringarna, det är vi som har huvudskulden, i och med att det var vi som hittade på industrialiseringen, bilar och flyg mm. Och det är även vi som har släppt ut mest koldioxid, överlägset mest. Det vore då rimligt att vi tog det största ansvaret för klimatflyktningarna, och slutade skaffa barn för att kunna välkomna dem, och även sänkte vår levnadsstandard radikalt för att vara en god förebild för tredje världen och för flyktningarna, så att inte de tar efter oss i naturfientligheten när de kommer hit.

Sverige borde gå före med gott exempel i att sluta skaffa barn, och de flesta länder borde nog begränsa barnaskaffandet kraftigt om vi ska rädda klimatet.

Det finns dock ett viktigt problem med mitt förslag. Tänk om det kommer en otrolig massa muslimer som tar över vår demokrati? Jag skulle föreslå två strategier för att undvika detta. Det första är att vi helt enkelt inte tar emot så många muslimer, så att det kommer mest folk hit med snällare religioner, såsom buddhister och hinduister och animistiska urinvånare. Vi skulle begränsa muslimernas invandring så att dom inte kunde ta över politiken i vårt land. Den andra strategin är att om det blir för många muslimer, begränsar man deras rösträtt, så att bara en viss procent av den muslimska befolkningen får rösta, för att undvika att dom bildar ett stort muslimskt parti som helt tar över politiken. Om jag skulle välja mellan dessa två strategier, skulle jag ta det andra, även om demokratin skulle komma att lida av det. Vi kan helt enkelt inte riskera att Sverige blir ett muslimskt land. Det vore odrägligt. Men en hel del muslimer kan invandra utan att detta blir något problem. Det problematiska med detta är att det blir större risk för terrordåd i Sverige. Men jag menar att det är viktigare att hjälpa klimatflyktningar än att undvika terrordåd. Om vi i framtiden inte tog emot muslimska klimatflyktningar skulle flera dö och lida än om vi riskerade terrordåd p.g.a. att vi tar emot många muslimska invandrare.

2017-04-21

Det lättsinne med vilket vi konsumerar billiga varor som fattiga folk i tredje världen har slitit för

Det finns ett absurt fenomen i västvärlden: det är det lättsinne med vilket vi konsumerar varor som andra har slitit för att producera, under förhållanden som inte vi själva skulle acceptera, såsom sker i tredje världen. Har du tänkt på att den te och det kaffe som vi dricker lättsinnigt stora mängder av, ofta har plockats mödosamt på plantager i tredje världen, av mycket fattiga människor med usel lön? Det finns ingen vettig korrelation mellan det lättsinne med vilket vi konsumerar dessa varor, och den möda med vilken de har producerats. Och vi konsumerar dessa varor absurt billigt, till ett pris

som inte har något att göra med varornas verkliga värde, med tanke på den möda med vilket de har plockats, och de koldioxidutsläpp som varorna har gett upphov till då de transporterats över halva jordklotet. Det absurt billiga priset bidrar till det lättsinne med vilket vi konsumerar varorna. I själva verket föraktar vi klimatet och det arbete som lagts ner på att plocka dessa varor, när vi dricker dem lättsinnigt, som om det vore vilket gratis vatten som helst. Det hela är respektlöst. Åtminstone borde de som plockat kaffet och téet få ordentligt betalt, ja egentligen borde de inte alls producera detta åt oss, för de fattiga människorna i tredje världen borde få marken för sig själv till att odla sin egen mat på, så de kan vara fria från herrar och vara självförsörjande. Det gömmer sig ett dubbelt brott i vårt lättsinne med dessa varor: Vi borde inte dricka dom, och om vi gör det, borde vi betala ordentligt för det, vilket inte vi gör. Rättvisemärkta varor är visserligen ett steg i rätt riktning, men de är allt för lite radikala, vi borde betala avsevärt mycket mer för dessa varor än vi gör nu.

Och en sak till att tänka på: hur lätt kastar vi inte mat som producerats av fattiga bönder i tredje världen under stor möda? Tänk på den otroliga mängd mat som kastas i butikerna idag, bara för att bäst-före-märkningen gått ut, fast varorna är helt ätliga ännu. Och tänk på att en hel del av denna mat är producerad i tredje världen av de fattiga. Detta borde ge oss en tankeställare om civilisationens galenskap. Hur respektlösa mot de fattiga är vi inte med vår nonchalans av deras möda!

2017-04-26

Dokumentären "Sista skörden". Om hur vi förstör våra jordar

Här är en mycket viktig svensk dokumentärfilm om hur vi förstör våra jordar genom det storskaliga, industriella monokultur-jordbruket.

Har du någonsin tänkt att det finns en länk mellan vad vi gör mot naturen, och vad vi gör mot oss själva? Att vi utarmar våra jordar, har en länk till att vi håller på att utarma oss själva. Samtidskonsten och samtidspoesin vittnar därom med mycket tydliga signaler.

10 miljoner hektar jord försvinner av utarmning per år. Det blir 30 fotbollsplaner i minuten. Och samtidigt växer befolkningsmängden med 80 miljoner per år. Jag får inte ekvationen att stämma.

2017-05-17

Varför jag är skeptisk till de rikas "välgörenhet"

De rikas "välgörenhet" har ofta gjort sig skyldig till en svår synd, och det är att de delar med sig av sånt överflöd som de fått genom att förtrycka de fattiga, särskilt tredje världen, och de försöker stilla sitt onda samvete genom att dela med sig av sånt som de "stulit" från de fattiga, djuren och naturen, istället för att sluta förtrycka de fattiga, djuren och naturen från början. Och inte sällan går det till så att desto mera de förtrycker vissa fattiga, djur och viss natur, desto mer ger de åt andra fattiga, ofta mindre fattiga än de de förtryckte från början, och ofta sina närmaste medmänniskor och de fattiga i sin egen stad, som därigenom behöver jobba mindre, och blir rikare.

Vore det inte bättre att de rika blev fattiga istället, så de skulle sluta förtrycka de fattiga långt borta i tredje världen? Då har de kanske inget att ge åt andra fattiga i samma stad, men det vore långt mer hållbart och jämlikt, så att alla kunde vara fria och självständiga och självförsörjande, och ingen skulle behöva slava för andras rikedomar. Det hållbaraste är att alla är fattiga, såsom Leo Tolstoj förespråkade. Så lever djuren, alla djur är fattighjon, men dock fria och självständiga. Frihet är första prioritet, frihet för djur och frihet för de fattiga i tredje världen. Rikedom är frihetens motsats, för med den måste någon offras till slaveri och fångenskap, för att andra ska få bli rika.

Frihet är en så grundläggande sak för mig att jag hellre skulle dö än att leva resten av mitt liv i ett fängelse (jag har bittra erfarenheter av fångenskap). Vi borde därför låta friheten för alla komma före det självlurendrejeri som går ut på att vi delar med oss (och ska vara så jäkla "givmilda") av sånt som andra fattiga, djur och natur har fått slava för, i slaveri och fångenskap.

Bara jag får vara fri, gör det ingenting om jag inte har några ägodelar, ingen dator och ingen mobil. Är jag i fångenskap, hjälper inte alla ägodelar i världen. Jag har det så, därför vill jag befria mina fångna bröder bland människor och djur, från domesticering, löneslaveri och skuldslaveri, som är en sorts fångenskap i sig.

Jag har många erfarenheter av att ingenting kan trösta mig i fångenskap. Det smakar inte att läsa böcker, inte att höra på musik, inte att se på TV eller surfa på nätet. Flera gånger har fångenskap fått mig att deppa ihop, och plågas av självmordstankar och tankar på att rymma. Jag vill inte att någon ska måsta vara i fångenskap, allra minst de försvarslösa djuren, som ofta inte kan rymma.

2017-05-22

Något om USA:s fascism

Islamisternas små bombdåd här och där kallas terrorism, medan USA:s bombningar och krig i Mellanöstern så gott som aldrig kallas för terrorism.

USA hade koncentrationsläger under andra världskriget, bl.a. för japanerna i sitt land, men anklagades så gott som aldrig för fascism. Det var ju andra världskrigets vinnare som skrev krigshistorien, och då utelämnar man sin egen ondska ur historieskrivningen.

Den generation av amerikaner som vann andra världskriget och vann över fascismen, födde fram en generation som har konsumerat mer än någonsin i världens historia, ett sannskyldigt konsumtionskalas. På lånade pengar, förstås. På planetens och framtida generationers bekostnad, förstås. Var det denna moral som fascismens övervinnare planterade i sina barn? Stod de bara och tittade på på denna smygande fascism? Hade de inga känslor för ekologiska värden, för själva livets grundförutsättningar? Brydde de sig inte om livet? Eller var de korkade? Det är betecknande, att när folk reste sig upp mot detta förstörande av livet, var det ofta unga, som i 68-rörelsen, miljörörelsen och hippierörelsen på 70-talet. Var var fascismens (i

andra världskriget) övervinnare på 70-talet? Dom levde ju ännu! Dom såg man nästan inte alls på barrikaderna. Var det för att de kanske inte hade vunnit över sin egen fascism, bara andras?

2017-06-05

Våra matbutikers moraliska förfall. Om att gå till matutdelningar

Det är något som är radikalt fel med våra matbutiker, så fel att jag tycker synd om dom som jobbar där och tvingas stå och se på detta, att:

- Mat fraktas från andra sidan jordklotet till svenska butiker, med båt, flyg och långtradare, mat som ofta är producerad och fraktad med möda. Sen säljs den för en spottstyver, och den mat som går över bäst-före-datumet (upp till **en tredjedel, 30-40 procent), slängs**. Så lite respekt har man för dyrbar och med möda producerad och fraktad mat, som dessutom är grovt underbetald (man betalar allt för lite för den åt de som säljer den till oss från andra sidan av jordklotet, ofta djupt fattiga bönder, och detta för att butiken ska kunna göra profit på andras fattigdom, på mark som man ofta närmast stjäl från de fattiga bönderna (genom t.ex. nykolonialism och landgrabbing), som så djupt skulle ha behövt marken och maten för sin lokala, fattiga befolkning, i de delar av världen där man inte får tillräckligt mat i sig, vilket är en betydande del av tredje världen).

Jag säger bara; den mat som kommer från andra sidan jordklotet borde aldrig ha lämnat sina länder (eller borde ha getts till andra fattiga, svältande i tredje världen), för att landa i så vårdslösa och otacksamma, giriga händer som västerlänningens, som vill betala så lite som möjligt för maten, för att kunna upprätthålla sin ytliga och vidriga shoppingkultur i lyx och överflöd, så att Babylon byggs, så att babelstornet mot himlen bara byggs ännu högre. Och dessutom äter många av oss för mycket, vilket återigen visar på vår respektlöshet för böndernas slit i tredje världen, ja för alla som har för lite mat.

Förr i tiden kunde man gå och rota i matbutikerns bioavfallssopor, och hitta ätbar mat som bara gått över bäst-före-datumet. Nu hittar man nästan inte några sådana längre, de flesta har stängt inne sina sopor (jag tror det är p.g.a. EU-direktiv). Jag har inte stött på sådana sopor som går att rota i på många år. Ännu ett exempel på respektlöshet för de fattiga (särskilt i tredje världen), och en av de bidragande orsakerna till att det blir allt svårare att leva utanför systemet, allt svårare att vara anarkist och anarkoprimitivist, eller hippie. Dessa grupperingar har kunnat överleva ofta p.g.a. att de har levt på butikssopor, så att de har behövt jobba mindre eller inte alls, och således inte behövt hora med Babylon. Nu måste man söka sig till kyrkornas matutdelningar, som är mycket begränsad. Jag ser få hippien i dessa köer. Är det p.g.a. att de inte vill höra på kyrkornas predikningar, utan vill ha sin själsliga frihet? Det är ett lidande att höra på kyrkornas propagandamaskineri, det har jag och Titti erfarit på bara skinnet. Så lite sanning, så mycket lögn. Så fullt av livsfarliga tankevirus. Men jag måste, för att bevara min anarkoprimitivism. Och jag uppmuntrar också andra hippien och

anarkister till att leva på kyrkornas mat så man slipper jobba eller studera heltid. Man vänjer sig nog till slut vid kyrkornas predikningar (dock är det något slags själslig våld, skulle jag säga), och på mig brukar deras budskap falla av som vattnet på en gås. Och det finns även ställen där man kan få mat utan predikningar, så uppsök dessa om ni kvävs för mycket av att höra på kyrkornas predikningar. Hör av er till t.ex. föreningen Ny Gemenskap (om ni bor i Stockholm), som borde ha koll på matudelningarna i Stockholm.

2017-07-03

Något om tidningen Syre, Lennart Fernström och basinkomst. Varför jag aldrig vill bli politiker.

På Almedalsveckan får jag bekanta mig lite med den svenska politiken, en sfär som är mig rätt obekant, eftersom jag inte läser dagstidningarna eller ser på TV (högst någon löpsedel då och då). Det som slår mig först är hur tråkig den svenska politiken är, som lyckas göra de mest spännande frågor banala (såsom klimatet och hållbarhetsfrågor), och det desto mer ju mer företagen tar plats i politiken. Jag har gått igenom över en tredjedel av de 4000 evenemang som Almedalsveckan har, och majoriteten av evenemangen verkar tråkiga vid första anblick, och även en del av de evenemang jag gått på och först tyckte skulle vara spännande, har visat sig vara tråkiga. Men många pärlor har funnits, visst, inte minst tidningen Syres evenemang om basinkomst med min f.d. granne på ekobyn Gebers i Stockholm, Lennart Fernström (tidningens chefredaktör). Han föreslår att alla svenskar skulle få 13 000 kronor i basinkomst varje månad, och har även en plan på hur man skulle få fram dessa pengar (över 350 miljarder kronor, om jag minns rätt), genom diverse besparingar och genom att röja i politiken. En sådan grej skulle underlätta mitt liv avsevärt, ja även de fattigas liv i Sverige överlag, och skulle vara särskilt bra om den genomfördes globalt (det pågår försök med basinkomst i t.ex. Finland, och Schweitz ska folkomrösta om det snart). Det skulle skapa grogrund för anarkister och hippien att leva sitt liv utan att behöva tvingas jobba för Babylon, med sånt som de inte gillar. Löneslaveriet skulle få sig en törn, och **volontärarbetet** ett uppsving. Själv lever jag på 800 kronor i månaden, för att värna om min frihet att göra vad jag vill, och det är att volontära för Greenpeace, och läsa och skriva, att utvecklas som poet och ekofilosof.

När jag läser tidningen Syre, och märker hur ambitiös den är, och hur insyltad den är i den svenska politiken (dess egen profil är "frihetligt grön", vilket är ett annat ord för ekoanarkism, eller i alla fall lutande åt det, på samma sätt som frihetlig socialism är ett annat ord för social anarkism), får det mig att fundera på vilket pris man får betala för att försöka förändra systemet inifrån, såsom Lennart Fernström vill. Toppolitikerna är nämligen rika människor, oavsett hur stora världsförbättrare de är, och lever ofta som resten av den svenska eliten, i lyx och överflöd, med många fester och många flygresor på kors och tvärs över planeten. Vilka signaler ger detta till väljarna och de andra politikerna? Jo, att rikedom och makt är eftersträvansvärt. Och tyvärr är det just rikedom och makt som har förstört planeten och korrumperat politiken. Det känns därför som om de vinster som toppolitikernas världsförbättrargrejer innebär, äts

upp av deras dåliga föredöme, deras mycket problematiska förhållande till makt och rikedom. Och av att majoriteten i partipolitiken faktiskt är kapitalister, eller i alla fall tjänar den, och tror på dogmen om evig tillväxt, även det något som har förstört planeten och politiken/ekonomin. Man kommer inte långt som politiker om man inte tror på och jobbar för denna dogm (vilket Lennart Fernström inte gör). Det verkar som om man måste sälja sin själ, och inte minst sin individualitet, om man ska vara med i toppolitiken, och ständigt tvingas spy upp halvsmälta delar av partiets partiprogram. Var är integriteten här? Var originaliteten? Det finns föga plats för den. Samt för det komplexa, för det nyanserade, för det som livet faktiskt är i vardagen. Partipolitiken är likaså tusen mil borta från de som förändrat världen med sitt exempel, såsom Franciskus av Assisi, som gifte sig med "fru fattigdom". Ja, även Thoreau, Tolstoj och till en viss grad Gandhi är sådana som förändrat världen **med sitt exempel**. Sådana gör mycket djupare intryck på omvärlden än karriärssugna toppolitiker i all sin lyx och sitt överflöd, horande med eliten. Om toppolitikerna alla skulle gå före med gott exempel, såsom Thoreau och Gandhi gjorde, skulle vi kanske få snabbare och mer radikala förändringar.

Jag tror Lennart Fernström är medveten om detta, och går försiktigt fram. Men jag kan inte undgå att lägga märke till hur de revolutionära idéerna får en tråkig glans när dom tas in i politiken, även i tidningen Syre (dock, Syre är långt mindre tråkig än vanliga dagstidningar). Det personliga, det hängivna, det extatiska, det poetiska, det djuriska får ge vika för det torrt vetenskapliga och det prosaiska. Det är väl därför jag mer följer politiken genom personliga bloggar på nätet, än genom att läsa tidningar. I bloggosfären finns det personliga, där finns utstickarna och de originella på ett annat sätt än i tidningarna. Nätet är yttrandefrihetens paradis, där alla blir hörda på ett annat sätt än i tidningarna. Och jag har ett gammalt patos för yttrandefriheten, för jag vet vad det gör med människor, och den tolerans och det utrymme för hängivenhet och originalitet som det skapar. Visserligen skapar det även utrymme för extremismen och fascismen att uttrycka sig, men vi måste våga möta våra motståndare i dialog. Allt annat vore feghet. Vi måste tro att sanningen segrar till sist.

Slutligen: jag är emot politik av vissa djupa skäl; värnandet om det anarkistiska, det personliga, det hängivna och det kompromisslösa. Jag tror inte politiken kommer att rädda klimatet. Den är för kompromissande för att kunna klara det. Förändringen går för sakta. Det radikala föds i det personliga, och om det är något som ska kunna rädda planeten, så är det det personliga exemplets makt. * Även där är inte utsikterna så stora, men där har man i alla fall börjat hacka på Mount Everest, istället för att bygga berget högre, vilket jag tycker politiken gör med sina satsningar på "grön tillväxt", vilket jag upplever som ofta handlande om "greenwashing". Politikerna uppför sig som gamla tyranner som på sina äldre dagar, innan sin avrättning, försöker gottgöra lite av alla sina illdåd, ringa lite hit och dit för att be om förlåtelse. Men brotten har vuxit sig mot himlen, de är helt enkelt astronomiska. Det finns inte mycket att göra för denna tyrann, annat än att kollapsa under tyngden av alla sina brott. Och så tror jag det kommer att gå med samhället. Brotten mot naturen och tredje världen är för stora för förhandlingar och "grön tillväxt" (1). Vi har missat tåget och borde förbereda oss för kollapsen, så att vi kan möta den med jämnmod och självförlåtelse. Vi borde följa John

Michael Greers råd "collapse now and avoid the rush", frivilligt (radikalt) förenkla vårt liv så att inte kollapsen kommer som en chock.

* Det skulle ha stor betydelse om t.ex. kungen skulle få ett moraliskt uppvaknande, avstod från sin rikedom, gav allt han ägde åt de fattiga och hemlösa och bosatte sig i en kåta bland vilda samer (som fortfarande lever primitivt) i norra Sverige, för att hedra förfädernas traditioner och bygga dialog mellan urfolken och resten av civilisationen.

(1) Visserligen behövs alla förändringar som politiker skapar, såsom övergång till förnyelsebar energi, och det är mycket viktigt att förändra det politiska systemet till mer hållbart, men dessa förändringar tror jag inte kommer att rädda oss, för de är alltför lite radikala, och innebär ofta övertro på teknikens möjligheter att rädda oss, då faktiskt tekniken varit den stora boven i klimatdramat, och ny teknik innebär alltid nya utsläpp, ingen teknik är fri från utsläpp och miljöförstörelse. Vi borde särskilt lyssna till den teknologikritik som Alf Hornborg har framfört i sina böcker "Myten om maskinen" (2010) och "Nollsummespelet. Teknikfetischism och global miljörättvisa" (2013), där han dekonstruerar myten om tekniken som vår frälsare.

2017-07-05

Sverige är inte ett så fritt land som man skulle kunna tro. Om rätten att bestämma över sin död.

"Slutet av 1700-talet var också den tid då slaveriet och slavhandeln var som starkast. Europeiska slavhandlare, plantageägare och kolonialherrar gjorde sig förmögenheter på andras blod. Verksamheten genomsyrade en stor del av dåtidens ekonomi och stimulerade även affärerna för skeppsbyggare och tillverkare av fotbojor, handbojor, tumskruvar och speculum oris (ett kirurgiskt instrument som användes för att bända upp munnarna på slavar som försökte begå självmord på slavskeppen genom att vägra äta). (ur Christian Azars bok "Makten över klimatet", Bonniers 2008, min kursivering)

Gissa vad detta påminner om? Jag ska svara: den nutida psykiatrin. Först tvingar samhället en att vara med i samhällets karusell, med hot om fångenskap om man avviker från den psykiska normen, och sedan, när man brutit mot psykiatrilagen, och sitter tvångsvårdad, men inte vill vara med på denna fångenskap, och vill hoppa av livet som det enda sättet att göra uppror (eller för att man sårats så av samhället), då tillåts man inte detta, utan hindras från självmord genom tvång från psykiatrins sida, t.ex. blir man tvångsmatad med dropp om man vill begå självmord genom att sluta äta, eller man berövas alla redskap att ta sitt liv med. Detta är den yttersta förnedringen av en människa, det yttersta frihetsberövandet - har man inte rätt till att bestämma över sin död, då är inte ens övriga frihet värd pappret det är skrivet på. Att tvinga någon att leva i en tortyrliknande existens i långa tider (t.ex. tvångsmedicinerad med hemska mediciner eller med djup depression/svår ångest), och hindra

den från att hoppa av livet när den inte ser någon utväg, måste vara det ultimata brottet, det ultimata frihetsberövandet, den ultimata slavdriften. Var aldrig med på något sådant, käre läsare, jag ber dig, för de plågades och de sköras och utsattas skull! Var och en borde själv få bestämma över om deras liv är värt att leva, även de psykiskt sjuka, ja särskilt dessa, vilket t.ex. psykiatriprofessor Thomas Szasz framhävt. Vilka annars? De är ju de psykiskt sjuka som drabbas mest av det psykiatriska förbudet mot självmord, det ses inte lika strängt på fysiskt sjuka som begår självmord (då talas det om det som eutanasi, inte som självmord), men det krävs av de psykiskt sjuka att de lider hur mycket som helst. Att en som lidit (psykiskt) outhärdligt i många år inte har rätt att begå eutanasi, är för mig ett ohyggligt mysterium, som avslöjar baksidan av vår civilisation. Vi tycks offra våra medmänniskor på lidandets altare bara för att upprätthålla våra vidriga regler, som inte har något sinne för livets komplexitet och nyanser, för moralens komplexitet. Vi verkar vara besatta av det kristna budet om att inte dräpa, och blundar för det outhärdliga lidande som vissa av oss bara inte klarar av. Vi ska visserligen göra allt för att lindra lidande och förebygga självmord, men vi måste värna om frihet och människors autonomi in i det sista. Att göra undantag sabbar hela friheten, och gör att vissa av oss nästan inte vågar leva p.g.a. risken att råka ut för outhärdligt lidande som vi inte kan ta oss ut ur, p.g.a. vissa människors regelrytteri. Detta är **kärlekslöshet** *, som en läkare sade om sina kristna motdebattörer med emfas i en debatt om eutanasi på Almedalsveckan. Varför är outhärdligt psykiskt lidande mindre värt än sådant fysiskt lidande? Jag är ett exempel på en som lidit outhärdligt psykiskt, då tanken på självmord var det enda som kunde trösta mig, och jag vet hur hemskt detta lidande kan vara. Kanske det är just därför jag försvarar den allmänna rätten till eutanasi både för psykiskt och fysiskt sjuka. Jag tror också att blotta förekomsten av psykiatrisk tvångsvård kan driva psykpatienter in i döden, då de inte klarar av detta skräckinjagande maskineri, med sina ofta (särskilt i början) vidriga mediciner. Jag tror att flera av mina psykiskt sjuka vänner som begått självmord, har gjort detta bl.a. p.g.a. psykiatrins obarmhärtiga metoder. Jag har personlig erfarenhet av dessa. Vi bör behandla psykisk sjukdom med respekt, med dialog, öppna samtal, terapi, kommunikation, kort sagt med kärlek, inte med tvång och brutal makt, såsom jag ofta mött i psykiatrin med mina tio tvångsinläggningar på sinnessjukhus. Och vi bör inte ha detta fascistiska förakt för allt psykiskt avvikande, utan vi bör bemöta psykisk sjukdom med ett öppet sinne som vill lära sig om sjukdomen, inte isolera den och patienten, inte stöta den ut ur gemenskapen, såsom sker nu. Dialog är den viktigaste faktorn här, såsom det finska psykiatriprojektet "Open dialogue" har visat med framgång.

Och överhuvudtaget när det gäller självmord, bestämmer man inte över sin död, bestämmer man inte heller över sitt liv, hur mycket man än inbillar sig att man gör det, och samhället tjänar bra på denna inbillning, som får oss att lydigt ställa in oss i leden. Vår frihet idag är som att välja mellan Coca-cola och Pepsi i kiosken. Vi är helt enkelt tvungna att vara med i karusellen för att överleva psykiskt och fysiskt. Ingen stat berövar oss rätten till att bestämma över vår död utan att även beröva oss rätten till att bestämma över vårt liv. Sverige är inget fritt land, som en aktivist ville påstå i ett evenemang på Almedalsveckan. Det är bara fritt om vi jämför med Kina och Nordkorea. Men jämför vi med de vilda urfolken i Amazonas, så är

läget förtvivlat, vi är pengarnas slavar, och tvingas in i jobbkarusellen för att kunna få lite pengar. Själv lever jag på 800 kronor i månaden därför att jag inte vill jobba. Det blir till att bo i skogen i en grotta (visserligen sover jag också hos min flickvän Titti, men jag bor inte hos henne officiellt) och gå till matutdelningar i kyrkor för att inte svälta. Och nästan alltid måste jag höra på kyrkornas predikan för att få mat. Ett lidande för själen, men ett måste för att få i mig mat. Jag förstår väl, p.g.a. mina många år med hemlöshet och utanförskap (som bl.a. alstrat min psykiska sjukdom) varför så många jobbar, med sånt de inte tycker om. Det är tungt att komma utanför allt. En basikomst skulle underlätta rejält för många, och jag sätter mitt hopp till en sådan.

Vi närmast tvingas av samhället att vara ärkeindividualister och göra karriär, eftersom urfolkscommunityn världen över systematiskt slås sönder och civiliseras, och eftersom våra egna urfolk i Stockholm försvunnit (assimilerats i civilisationen) för långt över tusen år sedan. Vad är det för en frihet? Frihet finns endast i gemenskap, ensamhetens frihet är illusionär. Att vara fri att tävla med andra och erövra maktpositioner är ingen frihet. Friheten finns i samarbetet, i att leva ut genom andra. Trädet lever ut genom alla sina blad och grenar, och på samma sätt lever människan ut genom sina medmänniskor. Individualism och karriärism bara bygger murar mellan oss och medmänniskorna. Sverige är inget fritt land eftersom vi dödat community-känslan bland folket i stort.

* "incarcerating people only because they happen to think their lives are not worth living or because they have attempted to end their own lives is a form of authoritarianism and despotism. In the case of people who have only thought about (not attempted) suicide, it is imprisonment for mere thought-crime similar to that illustrated by George Orwell in his novel 1984." (Lawrence Stevens, J.D. i denna artikel)

2017-07-07

Något om den kristna fascismen. Något om ekofascism.

Är det inte underligt, man får ha nazistiska åsikter, vara nynazist, utan att behöva bli inspärrad för sina åsikter, medan man, om man har lite för s.k. "psykotiska" tankar, riskerar att bli tvångsvårdad på sluten avdelning på ett mentalsjukhus, och tvångsmedicinerad med obehagliga mediciner. Nazisterna är galna "på rätt sätt", medan de som går utanför den psykiska normen blir förföljd såsom under medeltidens häxjakter, oavsett hur fredlig och ofarlig för andra man är (om man är farlig för sig själv är ens privatsak, som ingen annan ska blanda sig i, tycker jag. Man har rätt till sin egen kropp och till sin egen död).

Man kan fråga sig; vem är mer farlig för sin omgivning, en nynazist eller en typisk "psykotisk" människa? Vem undergräver freden och demokratin mer?

Det finns många som är fascister på rätt sätt, och många som sällan eller aldrig behöver vara rädd för att bli kallad för "fascister" av sina åsiktsmotståndare. En sådan stor människogrupp är de kristna fundamentalisterna, som ofta är ganska totalitära och fascistiska, utan att så många reagerar. Har du tänkt på hur fascistisk deras eskatologi ofta är? (Eskatologi betyder läran om de yttersta tingen, i de kristnas fall om Jesu återkomst, domedagen och världens slut). De tror ofta på att Jesus skall komma ner på skyarna med sina änglar och helgon, övervinna och dräpa Antikrist, sätta sig på en tron i Jerusalem och styra hela världen från denna position, som en totalitär diktator i världens största diktatur - den judiska staten, som ska spänna över hela världen. Ja, alla i världen måste då böja sig för honom, och de som inte gör det, utrotas och kastas i helvetet tillsammans med Satan och hans demoner, där de är dömda att plågas i en evighet.

Kan man tro på värre saker än så, kan man undra. Detta är i teorin Hitlers och Mussolinis fascism många gånger förstärkt *. Hitler och Mussolini hade inga tankar på att erövra hela världen, så långt jag förstått, bara att upprätta stora imperier. De hade heller inga planer på att döma sina undersåtar till evig tortyr om de inte böjde sig för dem. Högst koncentrationsläger, vilket visserligen var illa nog, och kunde kännas som en evighet för många. Men ett bokstavligen evigt helvete, som räcker en oändligt lång tid, där det inte går att ta självmord, är mycket långt från detta. Och den vanliga uppfattningen bland fundamentalister, att största delen av mänskligheten går detta öde till mötes, är bara ännu ohyggligare, och gör att man undrar hur dessa människor kan ha en enda glad dag, allra minst glädjas över sin egen frälsning. Vilken egoistisk frälsning, säger jag bara.

Hur kan "Gentle Jesus meek and mild" som det heter i England, ha förvandlats till en sådan råbarkad tyrann som de kristna fundamentalisterna föreställer sig att han ska vara i sin återkomst? Han som uppmanade oss till att älska sina fiender och be för de som förföljer oss? Han som uppmanade alla att sluta härska och tjäna alla istället? Han som var Guds Lamm som offrade sig för världens frälsning på korset? Offrade sig till tortyrdöd för att frälsa alla från tortyr i helvetet? Han som vandrade hemlös och fattig omkring och botade de som plågades av sjukdomar? Nu blir han plötsligt den samvetslöse bödeln och diktatorn som ska regera över hela världen och se till att alla otrogna torteras evigt i helvetet, p.g.a. översättningsfel i Bibeln, där man tolkat det grekiska ord som översätts med evig (aionios), som innebärande ändlös tid, istället för "eonisk", "tidsålderlig", såsom den sanna betydelsen är. Många kristna fundamentalister har märkt detta, och slutat tro på det eviga helvetet, och istället omfamnat universalismen, tron på allas slutliga frälsning, vilket också var temat för denna blogg i början (därav bloggadressen). Den var min ståndpunkt innan jag blev ateist.

Jag tycker det är befogat att säga att kejsaren är naken här, och kalla sakerna med deras rätta namn. Det finns en stark fascistisk tradition i kristendomen, en tro på den totalitära diktaturen med Jesus i spetsen, en tradition som de mer liberala kristna borde ha lagt märke till mer, och kritiserat mer. Nu är de liberala alltför slappa och tama, där de borde ryta till som lejon (tänk på ärkebiskop Antje Jackelén och ärkebiskop emeritus K.G.Hammar, jag har aldrig hört dem kritisera den kristna traditionens fascistiska drag, nämnt det med sitt rätta namn, vilket jag tror däremot biskop John Shelby Spong i Amerika har gjort till en viss grad). Det gäller inte bara fundamentalisterna,

utan även de liberala, att religion alstrar andliga krymplingar, som jag nyss skrev om på bloggen. Hade ärkebiskoparna samarbetat/horat med nynazisterna i Sverige, t.ex. Nordiska Motståndsrörelsen (som fick sätta upp ett tält på Almedalsveckan, och som det debatterades mycket om), skulle det blivit ett ramaskri. Men det blir inget ramaskri av att ärkebiskoparna samarbetar/horar med kristet fundamentalistiska fascister. Vi är nämligen hemma-blinda.

Gör inte de kristna upp med sin fundamentalistiska traditions fascism, blir de grogrunder för totalitära rörelser i framtiden, jordmåner för att grymma diktaturer ska kunna växa fram även i västvärlden. Vi måste vara lika kritiska mot den kristna extremismen som vi är mot nynazister och islamistiska extremister.

Jag ser den kristna fascismen så tydligt, eftersom jag själv varit en kristen fascist en gång (jag är uppvuxen i en fundamentalistiskt kristen familj), och jag känner därför igen den på långt håll när jag ser den, ja jag är allergisk mot den. Men den har även dykt upp i mitt eget tänkande i form av enstaka ekofascistiska åsikter, som jag visserligen ångrat och tagit avstånd från, men som vittnar om det stora inflytande som mitt förflutna som kristen fundamentalist har på mig. Jag hade ångest i två veckor när kommentaristen Leon påpekade att jag hyst ekofascistiska åsikter, så förtvivlad var jag över detta, så allergisk är jag mot fascism. Ja, hela den här bloggen drivs av en hängiven antifascism, en strävan efter att komma så långt bort från fascismen som bara möjligt. Därav min förtvivlan över att jag hyst ekofascistiska åsikter, vilket alltid ligger snubblande nära radikal miljöpolitik, och som vi därför måste vara extra på vår vakt för, om vi för en sådan politik. Detta harmonierar med min tro på att det är på gräsrotsnivå som världen kommer att räddas, om den någonsin gör det, inte genom politiken, som är alltför korrupt och kompromissande för att klara det. Vi måste själv ta tag i frågan, och kämpa underifrån, genom exemplets makt, inte genom auktoritärt styre. Staten och civilisationen måste nedmonteras, inte stärkas genom auktoritärt ledarskap. Detta senare bara stärker miljöförstöringen genom sina typiska satsningar på "grön teknik" istället för på att montera ner civilisationen och återvända till urfolkens livsstil. "Grön teknik" och "grön tillväxt" är alltför lite radikalt, och kommer inte att rädda världen, och brister även i solidaritet med tredje världens fattiga. Att återgå till urfolkens livsstil tror jag är det enda alternativ vi har. Och det kan bara ske underifrån, inte ovanifrån genom auktoritärt styre.

* Väl att märka var Hitler troende kristen (närmare bestämt katolik), kristendomen passade bra med nazismen.

2017-07-07

Läkarnas stora moraliska ansvar. Något om dödshjälp och ett helvete som kan kännas evigt

Det tillfälle i historien då läkarna kunde tvinga lidande människor att leva mot sin vilja under långa tidsperioder, var ett ödesdigert tillfälle. Då fick läkarna en slags myndighet att, i långt större grad än

tidigare, leka gud och djävul på samma gång, och bestämma över människors himmel och helvete. Visserligen har deras makt till att lindra lidande även ökat på samma gång, genom att bättre kunna ge smärtstillande mediciner och bättre kunna bota, men möjligheten för grymheter har också ökat radikalt, genom att man nekar lidande patienter med outhärdliga (fysiska eller psykiska) plågor som vill dö, dödshjälp, eller hindrar dom från att ta sitt liv. Att syssla med sådant ser jag som närmast djävulskt. Den överdrivna högteknologin gör att vi blir gud och djävul på samma gång. Barmhärtighet och grymhet tillspetsas, båda på samma gång. Skulle jag kunna, skulle jag montera ned högteknologin, för att hindra läkare att döma människor till helvetet, för att ta bort den rädsla för att leva som vissa av oss bär på, eftersom vi kan hamna i lidande som det inte går att ta sig ut ur, p.g.a. läkarnas makt över oss.

Högteknologi är hybris, det är att ha för stor makt, och makt korrumperar. På stenåldern hade vi trots allt rätten att bestämma över vår egen död, och behövde inte vara rädda för att hamna i en konservativ, kall läkares händer, som håller på med regelrytteri istället för barmhärtighet, som hellre vill lyda lagen än att se till att vi inte hamnar i ett helvete som vi upplever som "evigt", outhärdligt långt och plågsamt.

Visserligen har vi smärtstillande medel och palliativ sedering, men vad händer när vi får obarmhärtiga läkare på läkarposten, vad händer om fascister tar över riksdag och regering, fascister som vill hämnas på oss? Fascistiska, auktoritära läkare? Då vågar kanske inte jag leva, hängiven antifascist som jag är, och mycket sårad av psykiatriska läkare som varit mycket kalla och obarmhärtiga, och tvingat i mig vidriga mediciner. Psykatrin är en del av grogrunden för fascistisk läkarpraktik. Jag vågar kanske inte leva, eftersom jag är rädd för ett helvete som varar för länge för att jag ska kunna stå ut med det, ett helvete som känns "evigt" (jag har upplevt detta svagt några gånger på sinnessjukhus, bl.a. under en spännbältesläggning och som inspärrad på sinnessjukhus och tvångsmedicinerad).

Men jag vill kanske leva ändå, för att påverka samhället så att andra inte ska hamna i helvetet i läkarnas klor. Det är egoistiskt att inte våga leva för att man själv kan hamna där, så att man inte kan verka för att andra inte ska hamna där. Låt oss alla verka för att ingen tvingas stå ut med outhärdligt lidande, genom att verka mot all slags fascism och totalitarianism, och för dödshjälp och eutanasi och rätten att bestämma över vår död.

Att högteknologin utsätter oss för dessa faror, säger allt om den, säger att vi aldrig borde ha börjat utveckla den, att vi borde ha stannat i stenålderns ödmjukhet och enkelhet.

Läkarna har ett stort moraliskt ansvar, större än många tror.

2017-07-08

Något om hämnd och straff. Om Breivik och inhuman kriminalvård.

Hämnd har aldrig gjort världen bättre, snarare sämre. Det finns en hämndlystenhet i vår samhällsstruktur som gör mig ont. Vi tror fortfarande på straff, trots att allt fler filosofer har kommit fram till att vi inte har fri vilja, och att kriminalvården därför bara borde handla om rehabilitering och om att förhindra att kriminella gör flera brott. Genast när man inser att vi inte har fri vilja, bortfaller behovet av hämnd och straff. Men kriminalvården lyssnar inte på filosoferna, utan fortskrider i en medeltida syn på människan, och dömer människor till jordiska helveten, precis som de kristnas gud eller djävulen. Kriminalvården har tagit guds/djävulens plats här, och plågar de fördömda (dvs. de kriminella) i jordiska helveten, dvs. vår tids fängelser och rättspsykiatriska anstalter.

Kriminalvårdens medeltida syn på de kriminella framgår t.ex. med all tydlighet i fallet Anders Behring Breivik, som mördade 77 människor 2011 i Norge. Han är dömd till 21 år fängelse i isolering (i praktiken livstids fängelse). Han lever i tre celler isolerad från de andra fångarna, med en timmes social samvaro i veckan med en fängelsepersonal, och en träff i veckan med en präst och även med lite kontakt med sin advokat. Han har visserligen TV, TV-spel och tidningar i sina celler (han har inte dator och internet), och får dagligen gå ut på en rastgård som är 50 km2 stor, han får skriva brev och studera (något han visserligen slutat med p.g.a själsliga skador av isoleringen), men i övrigt är han ensam hela tiden. Han har stämt staten för denna behandling, men han lyssnas inte till. Han säger att han lever under omänskliga förhållanden (han hävdar t.o.m. att han upplever fångenskapen i isolering som tortyr). Han skriver i ett brev 2015: "Jag orkar inte mer". Han har även hotat med att ta livet av sig om inte hans förhållanden förbättras. Han har även begärt dödsstraff (och sagt att han förtjänar det), vilket visar att han har något slags samvete i alla fall.

Det här påminner om prästen Richard Wurmbrand, som var fjorton år i isoleringscell, från och till, under Ceaucescus styre i Rumänien i mitten av förra seklet. Han höll på att bli galen av denna behandling, och överlevde psykiskt genom att spela schack (med brödbitar) med grannen i närmaste cell genom knackningar (någon som jag än idag inte fattar hur det gick till), och genom att dikta predikningar till sina församlingsbor, och memorera dem för bruk när han en gång kom ut ur fängelset. Det var gripande att läsa om detta, och idag är det min fulla övertygelse att ingen har begått så grova brott att han är värd åratal i isoleringscell. Denna behandling är rena tortyren, och att tortera folk länge är det värsta brottet man kan göra sig skyldig till, enligt min åsikt, särskilt om tortyroffret hindras från att ta sitt liv, vilket är dock inte är fallet med Breivik och andra sådana fångar (det förekommer på andra håll, särskilt i psykiatrin)

Varför måste Breivik vara isolerad resten av sitt liv? Jag finner inget annat svar på denna fråga än rent hämndtänkande, strafftänkande. Jag ser ingen orsak till varför Breivik inte skulle få umgås med de andra fångarna. Bland dem finns det också grova brottslingar som har dålig påverkan på sina medfångar, såsom Breivik skulle ha haft om han fick befrias från isoleringen. Men att hålla Breivik isolerad resten av sitt liv är att döma honom till ett jordiskt helvete som för dom flesta skulle kännas "evigt". Ser ni parallellen till de kristna

fundamentalisternas gud som dömer folk till evigt helvete? Här skulle jag vilja påstå att det är ett värre brott att döma folk till "evigt" jordiskt helvete än att mörda 77 människor. Det är oerhört lätt att själv bli ond när man ska behandla andras ondska, vilket rättssystemen i världen över lag visar goda exempel på, vilket krigen ger goda exempel på. t.ex. de allierades bombningar av Dresden i Tyskland, eller USA:s atombomber över Japan.

Det här skapar våldsspiraler. Vi måste bryta dem genom att älska våra fiender, och bemöta dom humant, så humant vi kan, så humant som det överhuvudtaget är möjligt utan att riskera att de gör mer skada. Då bryter vi våldsspiralen och hämndspiralen, och en dialog kan upprättas istället för ömsesidiga hämndaktioner.

Det är det här tänkandet som har fått mig att förespråka humana behandlingar av fångar såsom mina idéer om ekobyfängelser är exempel på, där allt handlar om rehabilitering och medmänsklighet även med de kriminella. Det är straff nog att bli berövad sin frihet, så vi måste göra allt för att skapa en human tillvaro innanför stängslena (och om hen gick på psykmediciner när hen begick brottet, måste straffet bli ännu lindrigare, för psykmediciner kan förorsaka brott). Kanske det inte avskräcker folk från att begå brott, tänker du. Kanske det, men inhuman behandling av fångarna skapar också hämndtankar och frustration hos dem, som vi senare kommer att få skörda. Det skapar förstörda och traumatiserade psyken, som inte klarar sig ute i det fria. Det skapar narkomaner i fängelset, narkomaner som söker kompensation för de svåra förhållandena i fängelset i droger, ja även utanför fängelset. Droghandeln inom fängelsena är stor, och även större bland fångarna när de släpps fria. Detta skulle en human kriminalvård kunna motverka.

En human fängelsevård är mycket mer rehabiliterande än en inhuman sådan, och uppmuntrar fångarna till att studera och bilda sig, ja till att arbeta. De blir mer vänligt inställda till samhället, och det är detta som vi måste skapa hos dem, allt borde handla om att bygga broar mellan fångarna och resten av samhället, så att de kan komma ur sina destruktiva handlingsmönster. Inhuman kriminalvård skapar fientlighet mot samhället i fångarna.

I fallet Breivik skulle jag t.o.m. säga att dödsstraff är mer humant än livstids isolering. Norge är värre än USA (31 delstater i USA praktiserar dödsstraff) när det gäller kriminalvård.

P.S. 29.7:

Jag hade nyligen en debatt med Viveca Stenius på Facebook, där vi debatterade huruvida behandlingen av Breivik är för hård. Här är en av mina kommentarer:

"Viveca, jag vill nog inte att Breivik går fri, jag vill snarare att USA och andra krigsbrottslingar får stå för det dom gjort, precis som Breivik. Jag vill nog inte gå på kaffe med honom, och smittas av hans nazism. Det enda jag vill är att han får lindringar i sin isolering, eller får dödsstraff. Det skulle t.ex. vara lätt för fängelsepersonalen att ge honom en timmes samtal per dag med någon, låt oss säga turvis av fängelsepersonal, präster, advokaten, psykoterapeuter/

psykiatriker. En timmes samtal per dag istället för en timme i veckan skulle hjälpa avsevärt, och göra så att han står ut med isoleringen och inte drivs till självmord. Eller är det rätt att behandla folk så illa att dom drivs att ta sina liv? Då är det bättre med ett hederligt dödsstraff, avlivning utan smärta. Men psykoterapi borde han definitivt få (det har du rätt i), vilket jag inte fattar att han inte fått hittills. Det vore lärorikt för samhället att få veta samband och vad som skapar sådana brottslingar som han, så att vi kan lära oss något av detta. Det skulle vara en win-win-situation, bra både för Breivik och för resten av samhället."

Och här en till kommentar:

"Han får väl inte så stora chanser att propagera för sin nazistiska ideologi i samtal med fängelsepersonal eller psykiatriker? Kanske advokaten och prästen kan han predika för, men vi behöver inte blanda in dom om han predikar för mycket för dom. Men fängelsepersonalen och psykiatriker borde väl kunna samtala med honom en timme om dagen utan att riskera för mycket? (Bara han inte blir tvångsmedicinerad, jag tror inte han skulle stå ut med det) Eller varför inte bara spela schack med honom? Något som kan lindra den värsta ensamheten? Det ska så lite till, har jag för mig. En minimal ansträngning från fängelsets sida. Men en timmes samtal i veckan skulle jag aldrig orka med, jag skulle ta mitt liv om jag var år ut och år in i sådan fångenskap."

En kommentar av mig 16.8.2017:

"Jag har tänkt lite djupare på frågan om dödsstraff, och har kommit på att det nog inte behövs för sådana som Breivik (och inte för andra heller), om det istället skulle bli lagligt för sådana som han att begära eutanasi (smärtlös död med en spruta) om det blir för tungt i fängelset. Men detta betyder inte att man ska ha tillåtelse att behandla honom så illa att han vill begära det. Ingen ska behöva leva i livstids isolering. Man bör också få tillgång till psykoterapeut om man vill det. Men däremot ska man inte behöva göra självmord i fängelset om det ändå blir för tungt, utan man ska kunna begära eutanasi (jag tror det kan kännas bra för fångarna att känna att de har denna sista utväg). Så i princip är jag emot dödsstraff, men för frivillig eutanasi, både för fångar och andra lidande.

Det var mycket för att spara livstidsfången lidande som jag tänkte att dödsstraff skulle vara bra, nu kom jag på att fången skulle kunna ha eutanasi som utvägen ur detta lidande, alltså tror jag inte längre att dödsstraff behövs."

2017-07-24

Glädjen i att varje dag göra någon glad. Något om romska tiggare.

Jag tycker det är så trevligt att varje dag göra någon glad. Oavsett hur litet det är. En hund, en hemlös, en tiggare. Dessa är det lättast att göra glad, ty de är de bland oss som har minst både av saker och av glädjeämnen. Det är svårare att göra kungen och Stefan Löfvén glad, ty de är övermätta på glädjeämnen, och kräver ofantligt mycket

av ära, uppmärksamhet, pengar, resor och annat. Men hur lätt är det inte att göra en hund glad på gatan, bara av att stanna upp och klappa den lite! Detta har varit mitt signum (på gatan) i många år nu, att fråga folk om jag kan klappa deras hundar. Alla hundar blir inte glada av min uppmärksamhet, men kanske hälften blir det, har jag räknat ut. Och det räcker långt för att jag ska försöka. Det är inte helt ovanligt att hundarna överöser mig med kyssar (dom slickar mig i ansiktet!), så glada blir dom av uppmärksamhet. Dom är ju instängda största delen av dagen i trånga lägenheter i Stockholm, med lite möten med andra människor (och hundar) än den egna familjen. Dom är Stockholms vanligaste fångar. Som är fångna bara på grund av att dom är hundar, inte människor.

En annan sak som är mycket lätt att göra, är att ge en tiggare eller hemlös några kronor. Det behöver inte vara mer än så för att göra dom på gott humör. Om vi har lite pengar, kan vi ge bara lite, ingen har så litet att de inte kan ge en krona eller två. Stockholm är överfull av tiggare, särskilt romska sådana, så det finns gott av tillfällen att göra någon glad. Och oavsett om tiggarna är med i ligor eller inte, så är det inte omoraliskt att ge dom pengar. Jag tror det går till mat och husrum för dem, oavsett om de är med i ligor eller inte.

Människor försvarar ofta sin girighet med att de romska tiggarna är med i ligor. Men då frågar jag dom: Varifrån får dom då sin mat och sitt husrum? Naturligtvis från dom pengar som dom tigger in. Även om dom ger dom till ligans chefer, får romerna dessa pengar ut i mat och husrum. Någon annan lösning på detta finner jag inte, och att påstå att pengarna enbart går till ligans chefer, är bullshit, bortförklaring av sakerna för att rättfärdiga sin girighet.

För övrigt är jag en varm anhängare av troheten i det lilla, i de små tingen i vardagen, där de stora tingen faktiskt avgörs, såna saker som klimatförändringarna och oljetoppen, tredje världens ve och väl. De stora sammanhangen består av miljarder små ting, det glömmer vi ofta. Och vi glömmer även att exemplets makt är stort. Detta borde politikerna särskilt tänka på, så att de inte lever i lyx och överflöd.

Det är inte heller så farligt att vara fattig som man kanske tror, en tro som gör att många sliter ut sig för att bli rika. Jag trivs bra med min fattigdom, jag saknar inget. Man lär sig att leva sparsamt, det blir ens andra natur.

2017-07-28

Något om varifrån min syn på flyktningkrisen kommer

(ur ett brev till Einar Petander):

Angående det där du skrev om att flyktningarna kommer att få västvärlden att kollapsa, så måste jag säga att vi ändå måste ta vår kollaps, oavsett. Vilket sätt det sker på, klimatförändringar eller flyktningar, är underordnat. Vi kan inte undvika civilisationens kollaps. Vi kan bara agera så solidariskt som möjligt i kollapsen, och dela på smärtan, vi bör inte skjuta den framför oss, eller över på tredje världen, så länge vi kan, utan vi bör redan nu lätta på tredje världens börda, och "dela på kollapsen" genom att ta emot flyktningar. Hur skulle du göra om maten inte räckte till för alla här i västvärlden? Jag skulle dela broderligt på maten, istället för att låta

någon gå mätta och någon hungriga. Dela lika på allt in i det sista. Där har du förklaringen på min flyktningpolitiska syn.

2017-08-07

Elektriska fordon kommer inte att rädda oss

Det finns två huvudriktningar inom miljörörelsen: ekomodernisterna och primitivisterna. Många inom rörelsen går att placera i en av dessa två riktningar eller strömningar. Och de går åt var sitt håll; ekomodernisterna tror på framtiden, primitivisterna vill lära sig av forntiden. Ekomodernisterna tror att tekniken ska frälsa oss, primitivisterna vill reducera tekniken mer eller mindre, ofta till lågteknologi eller rentav stenåldersteknologi, som anarkoprimitivisterna. Ekomodernisterna tror ofta på (grön) tillväxt, primitivisterna vill ha nerväxt. Ekomodernisterna tror ofta att vi med ny teknik kan föda tio miljarder människor år 2050, primitivisterna vill reducera befolkningsmängden, eftersom de tror att samhället annars kommer att kollapsa p.g.a. "overshoot".

Sen finns det de som är mitt emellan de två ytterligheterna. Många inom permakulturrörelsen och ekobyrörelsen finner man här.

Man skulle kunna kalla ekomodernisterna för miljörörelsens höger, och primitivisterna för vänstern, och de där emellan för miljörörelsens centerpartister. Ekomodernisterna är överlägset flest.

Den som har läst den här bloggen ett tag, kan nog gissa var jag placerar mig; bland primitivisterna, på den yttersta vänsterkanten. Så långt vänster man nästan kan komma.

Många ekomodernister inom miljörörelsen tror stenhårt på att elektrifiering av samhället (parat med övergång till förnyelsebar energi) kommer att rädda oss, och ser elbilen som symbolen för detta. Så t.ex. bloggen "Olja för blåbär" (som jag länge haft i min länklista), som här. De skriver på sin blogg att det t.o.m. har kommit eldrivna lastbilar på vägarna i Norge, och eldrivna färjor och fartyg i vattendragen.

Men tron på att elektrifieringen kommer att rädda oss, kräver en oerhörd insats, en förfärlig arbetsbörda, som kommer att ta knäcken på oss (om vi ska göra den i tid). Och inte ens då är det säkert att vi lyckas, snarare är chanserna små att vi lyckas. Orsakerna är flera. För det första är de flesta fordon fortfarande fossildrivna, och den konventionella fordonsindustrin kommer inte att ge sig utan kamp. För det andra kräver konstruktionen av elfordon otroliga mängder energi, särskilt batteritillverkningen, de är helt enkelt så avancerade. Detta, plus det faktum att det mesta av den el som elfordonen använder i världen kommer från kolkraftverk, gör att de samlade utsläppen från elfordonen inte blir lägre än de från vanliga fordon (läs om detta här), ja ibland snarare högre. Och även de samlade luftföroreningarna från elfordon blir också högre än de från vanliga fordon, enligt forskning publicerad i Proceedings of the National Academies of Sciences, beskriven här.

Så detta gör att jag tror att det som kommer att rädda mänskligheten, inte är eldrivna fordon, utan att avstå från fordon överhuvudtaget, trappa ner på civilisationen. Detta är inte bara mindre konsumistiskt, det är även mer barmhärtigt mot människan, eftersom det inte kräver att vi nästan arbetar oss sönder och samman. Och det är även mer rättvist mot tredje världen, som ofta får betala det högsta priset för vår teknik (såsom särskilt professorn i humanekologi Alf Hornborg har påpekat), ifråga om t.ex. arbetskraft och föroreningar.

Däremot är tillverkning av elfordon bättre än att ingenting ändra, eftersom de kan lindra Kollapsen när den kommer, dock bara om vi har tillräckligt med förnyelsebar energi, för det kommer att bli alltmer brist på fossil energi för världens kraftverk allteftersom Kollapsen fördjupas. Dock kommer det även att bli alltmer svårt att skaffa reservdelar till elfordonen, för att inte tala om att det blir allt svårare att köpa nya när dom gamla är uttjänta. Allt detta gör att jag inte tror elfordon är en långsiktig lösning på energi- och klimatkrisen. Det är en kortsiktig lösning. Lågteknologi, så låg som möjligt, är det enda hållbara, för den kan man reparera själv när Kollapsen fördjupas. Elfordon är inte lågteknologi, dessa rör sig åt ett helt annat håll, de är ultrahögteknologi (våra nutida elfordon, alltså). Och desto högre teknologi, desto mer sårbar är den, sårbar för Kollapsen, sårbar för lokaliseringen av ekonomin. Elfordon kommer inte att klara oljebrist och relokalisering av ekonomin, eftersom den bygger på ultraglobaliserad ekonomi, på ofattbar komplexitet, på att en massa delar skickas kors och tvärs över planeten, och på att otroligt avancerade robotar bygger dom i bilfabrikerna. Vanliga bilar består av 20 000 - 30 000 komponenter som utsätts för allt detta (visserligen kräver elbilar färre komponenter). Tror du verkligen att detta kan överleva när Kollapsen fördjupas? Nej, elbilar är ingen investering för framtiden. Det är däremot cykeln i mycket större grad, även om också den till slut måste böja sig under förgängelsens lagar; vi kommer inte heller att ha reservdelar till cykeln för all framtid, inte ha reparationsdelar (som gummilappar och superlim till att lappa cykelhjulet med), och vi kommer inte att kunna köpa nya cyklar efterhand, eftersom cykeltillverkningen också kräver en globaliserad ekonomi.

Ser du vart vi hamnar här? Det som är verkligt hållbart, är ofta urgammal teknik, ofta byggd på tusenvis av år gamla traditioner, som kan tillverkas på plats, med lokala medel, utan att vara beroende av långväga transporter *. Och som kan tillverkas av **sånt som ständigt förnyas lokalt**. Exempel på detta är den gamla, beprövade tekniken att vandra och springa istället för att använda fordon (hästarna ska få gå fria), att träna sig i att gå barfota, tillverkning och användning av trä- och stenverktyg, tillverkning av djurskinnskläder och redskap av djurskinn, skogsträdgårdsodlingstekniker (som även de är tusentals år gamla) och andra urgamla odlingstekniker, komposteringstekniker, byggande av kåtor, hyddor och jurtor, småskaligt fiske med fiskeredskap som kan tillverkas lokalt (jakten får. för västvärldens del, vänta tills biosfären återhämtat sig och människorna blivit tillräckligt få), att tillverka saker av lokal lera, osv. **Är inte detta kärnan i vad som verkligen <u>behövs</u>**, om vi ska nöja oss med det? Det är detta vi bör investera i med all vår kraft, det är detta vi borde diskutera och fortbilda oss i, inte i elbilar och ultrahögteknologi. Bloggen "Olja för blåbär" är ute och cyklar här.

* permakulturen, uppfunnen på 70-talet, räknas också med här, så långt den är fri från avancerad teknologi och maskiner. Så jag förkastar inte alla moderna uppfinningar bara för att de är moderna. Men till stora delar är det den urgamla tekniken som håller.

2017-08-24

Något om segelfartyg som en nyckel till övergången mellan globalisering och lokal ekonomi

Största delen av våra varor fraktas idag på haven av lastfartyg, eller s.k. "containerfartyg", av vilka det finns över 90 000 globalt. Det är mycket tack vare lastfartygen som globaliseringen har varit möjlig. Men, ett enda stort lastfartygs föroreningar är lika stort som föroreningarna från 50 millioner bilar, står det i denna artikel.

Johan Landgren och Roberth Hansson gjorde mig uppmärksam på **segelfartyg** i sin bok "Olja för blåbär. Energi, makt och hållbarhet" (Fri tanke 2015), som jag läser i just nu, att segelfartyg kan utgöra en stor hjälp för de globala transporterna när oljan börjar sina. Jag tror de har rätt. De skriver att man kan göra om vanliga lastfartyg till segelfartyg. Jag tror att detta kommer att löna sig i stor grad med tiden. Även om jag är emot globaliseringen, genom det press det sätter på tredje världen, där de fattiga måste slava för det rika väst istället för att odla sin egen mat och vara självförsörjande (vilket jag tror är en stor orsak till att 800 miljoner går svältande), så tror jag att (som jag flera gånger har påpekat på denna blogg) vi måste **bygga broar** tillbaka till naturen och en rättvis värld, som är en lokal ekonomi (en kretsloppsekonomi). Segelfartyg tror jag kan spela en stor roll i detta (tåg är en annan bra sak). De har inga utsläpp (förutom i konstruktionen), och sparar på oljan, som vi behöver för andra saker, för att möjliggöra omställningen. Och om vi ska rädda klimatet måste vi nog lämna det mesta av våra kvarvarande fossila bränslen i marken.

Segelfartygen kan t.ex. förse oss med helt avgörande reservdelar och produkter som förnyelsebar energiteknik och hjälpa oss att kontrollerat avveckla civilisationen istället för att kollapsa i kaos.

Bloggen "Olja för blåbär" (Landgrens och Hanssons blogg) skriver också om att man redan börjat elektrifiera färjor. Också det (och elektrifiering av lastfartyg) kommer att bli viktigt i framtiden, och är ett framsteg, även om jag inte tror det (och övrig elektrifiering) kommer att rädda oss från nödvändigheten att skala ner vår ekonomi, dvs. behovet av "nerväxt" istället för tillväxt.

Richard Heinberg är en skarp röst (ingalunda någon extremist, utan representerar mittfåran i miljörörelsen) med stor auktoritet som särskilt har påpekat att vi inte kan driva vår nuvarande gigantiska globala ekonomi med förnyelsebart och el, utan vi är tvungna att skala ner den om vi ska klara det, detta p.g.a. den ofattbart stora utmaning det är att bara byta energikällor utan att skala ner, med alla de problem som "intermittency" innebär, alltså det faktum att det inte alltid blåser och solen inte alltid skiner, samt de problem som finns med lagring av energi från förnyelsebara energikällor, för att

inte tala om svårigheterna med att få ett fungerande elnät med dessa. Gail Tverberg är också en akademisk energiforskare som påpekat de svåra problem som förnyelsebart innebär. Jag rekommenderar hennes seriösa blogg, som visserligen är krävande att läsa.

2017-09-08

Tar man socialismen på allvar leder den till anarkoprimitivism

Jag tycker mycket om socialismen när den är som bäst, dvs. när den inte är statssocialism av sovjetisk typ, utan gräsrotssocialism, anarkosocialism. Kärnan i denna typ av socialism är utrotandet av alla klasskillnader, att det inte skall finnas rika och fattiga, att alla ska vara jämlika, inte bara i teorin, utan även i praktiken.

En tänkare som hyser denna sorts socialism till sin yttersta spets, är den ryska författaren Leo Tolstoj (1828-1910) (som inte är utan skuld i att ryssarna valde statssocialismen på 1900-talet), som ville utrota klassamhället, och menade att det endast lät sig göras om stadskulturen lades ner, och alla återvände till det enkla självförsörjande bondelivet, utan herrar som levde på deras arbete. All flärd och lyx skulle läggas ner, eftersom detta alltid går på bekostnad av någon, och fostrar klasskillnader.

Men vad påminner detta om? Är inte detta den klassiska formen av primitivism, som Rousseau och Thoreau förespråkade? (Tolstoj var förresten djupt påverkad av Rousseau, som han tyckte mer om än någon annan modern författare)

Och påminner inte detta även om den moderna formen av primitivism, som bl.a. filosofen John Zerzan förespråkar, och som ofta lutar åt det som kallas "anarkoprimitivism", ett liv i enkelhet och frivillig fattigdom, utan herrar, med urfolken som förebilder?

Jag tror det. Tolstoj var en slags sin tids anarkoprimitivist, och skulle nog ha känt igen sig i både Zerzan och Derrick Jensen (fast Tolstoj var pacifist, vilket inte Jensen är).

Vad är då slutsatsen av detta? Jo, att tar man verkligen socialismen på allvar, och genomför den på gräsrotsnivå helt ut, **leder den obönhörligt till anarkoprimitivism**. Varför? Jo, eftersom om man vill utrota klasskillnaderna går det inte genom att alla blir överklass eller medelklass, eftersom dessas välstånd alltid bygger på exploatering av folk i periferin, av arbetarklassen. Centrum är beroende av att det finns periferi här, teknologiska framsteg t.ex., är inget annat än en förskjutning av (och omvandling av) resurser från periferins tid och rum till centrums överflöd, vilket särskilt professorn i humanekologi Alf Hornborg har påpekat. Det är en illusion att tänka sig att överflödet i centrum kan komma till utan en periferi som betalar priset, att tänka sig att allt skulle kunna bli centrum.

Eftersom det inte går att tänka sig att alla skulle kunna bli välbeställda, måste vi välja en annan strategi om vi ska avskaffa klassamhället. Och här menar jag att Tolstojs lösning är den enda vettiga: att alla blir fattiga, självförsörjande bönder. Det fungerar

faktiskt - det är genomförbart, eftersom vi kommer därifrån, vi kommer alla från urfolk, där detta har fungerat, och det fungerar även idag bland världens kvarvarande urfolk. Och den fattigdomen jag förespråkar är inte slummens och svältens fattigdom, bara frivillig enkelhet och fokus på det som verkligen behövs. Böndernas armod och svält genom tiderna har ofta berott på att de varit tvungna att föda folk i städerna och betala skatt till staten. De hade behövt människorna i staden till att vara med på åkarna istället för att leva på böndernas arbete.

Med dagens kunnande, särskilt med permakulturen, skulle absolut ingen behöva svälta om vi alla återgick till det fria bondelivet och bildade små ekobyar på landsbygden. Det skulle istället bli en välsignad och frivillig fattigdom i Jesus´ och Franciskus´ spår, där alla hjälpte till, så att ingen behövde svälta och slita ut sig (bönderna på medeltiden talet jobbade faktiskt långt mindre än dagens bönder, enligt denna artikel, och denna, och det var bl.a. för att städerna inte var nära på så stora den gången som de är idag). Jag tror det var detta Tolstoj avsåg. Kanske till och med Marx hade gillat denna tanke?

Dagens vänster i partipolitiken representerar en oerhört urvattnad socialism, tusen mil från den gräsrotssocialism jag förespråkar här. Skillnaden mellan idé och praktik, ideal och verklighet, är här överväldigande. Man får intrycket att vänstern inte riktigt tar socialismen på allvar, lika litet som partipolitiken tar demokratin på allvar, så att det blir verklig, gräsrotsaktig demokrati. Hade de gjort det, hade de väl varit anarkoprimitivister hela bunten, och sysslat med ekobyar istället för partipolitiskt maktspel. Makt tycks alltid korrumpera politiken, korrumpera socialismen, urvattna och förvanska den. Idag behövs visserligen hjältar inom partipolitiken som driver den framåt, men jag skulle också säga att vi i lika stor grad behöver praktiska exempel på gräsrotssocialism såsom Suderbyns ekoby på Gotland, och kanske detta är den primära politiska arenan, där framtiden avgörs, av vilken partipolitiken får sin inspiration?

2017-09-10

Något om fördelarna med maktlöshet

Att ha stor makt över en massa människor är enligt mig onaturligt, en evolutionsmässig anomali och avvikelse, som inte ligger i våra gener. Vi är evolverade att leva i små stammar på högst hundra människor eller så. Och är vi hövdingar, så råder vi då högst över hundra människor. Att ha makt över milliontals människor är svårt för vårt psyke p.g.a. detta arv.

Är det därför som stor makt korrumperar så djupt i vårt samhälle? Är det därför tyranner och diktatorer uppstår? För att vi inte är evolverade att handskas med så stor makt? Vi bär ju ännu på våra stenåldersgener! Evolutionen går mycket långsamt!

I boken "Indianliv i El Gran Chaco" (från 1926) av Erland Nordenskiöld, som är en skildring av urfolk i Bolivia, står det:

"Varken choroti eller ashluslay (namnet på indianstammar, min anm.) ha någon gemensam hövding för hela stammen. De flesta byar ha sina hövdingar, men dessa äro oberoende av varandra. Hos ashluslay har jag sett hövdingar, som rå över flera byar. Hövdingarna ha inflytande i proportion med sina personliga egenskaper. De och deras hustrur arbeta alldeles som de andra indianerna. De ha inga tjänare, sådana äro okända bland dessa indianer. Hövdingen har ej någon hedersplats vid dryckeslagen, hans hydda intager ej någon särskilt utvald plats i byn.

Han är en familjefader, som man respekterar, men som ej regerar.

I krig intager han kanske en ledande roll, utan att vara åtlydd av andra, mer än de behaga."

Ser ni skillnaden mellan dessa urfolkshövdingar och civilisationens presidenter och kungar? Är makten liten, verkar korruptionen vara ganska frånvarande. Detta rimmar helt med min teori att vi inte är evolverade till att ha stor makt. Man blir galen av att bestämma över miljoner. Och var inte Hitler och Stalin galna? För att inte tala om Donald Trump?

Ansvaret vi har när vi bestämmer över miljoner är också för stort för oss att bära, och avtrubbar oss, så att vi blir oförsiktiga, som flodhästen i vardagsrummet, eller som en elefant som klampar omkring i rummet och välter sönder saker hela tiden. Det får oss att ständigt trampa på folk eller trampa på minoriteter i landet, såsom på urfolk.

Det är nog mycket p.g.a. denna syn på makt som jag är anarkist, och som gör att jag tilltalas av maktlöshet, och ser en trygghet i denna, en moralisk trygghet och bevarelse (även om jag i detta blogginlägg önskade mer inflytande, en högre position i samhället). Man kan inte göra så stora fel om man inte har så stor makt. Har man för stor makt, kommer man lätt att utöva systematiskt förtryck, förtryck satt i system, något som är mycket mer förödande än det lösryckta förtryck som man utövar utan stor makt. Vad är värre, samhällets naturförstörelse (ta t.ex. koldioxidutsläppen), eller det att mörda en människa? Detta är ett exempel på skillnaden mellan systemiskt förtryck och löstryckt förtryck, och de är så väsensskilda att de inte går att jämföra. Systemiskt förtryck kan hota mänsklighetens fortlevnad, förslava tredje världen, utrota djur- och växtarter, medan att mörda en människa är en mikroskopisk handling i jämförelse, med mycket begränsade konsekvenser. Ändå ställs politikerna sällan till svars för sitt systemiska förtryck, medan mördare kan få livstids fängelsestraff, t.o.m. i isoleringscell. Det är något här som inte riktigt tillfredsställer mitt krav på rättvisa. Vårt juridiska system är lika korrupt som politikerna, och har inget sinne för proportioner, inget sinne för naturen och det som verkligen betyder något, det som gör att vi undviker att döma våra barnbarn till helvetet. Men detta kommer av att naturen ännu inte har några rättigheter (något som Pella Thiel kämpar emot för tillfället), vilket avslöjar hur medeltida våra juridiska institutioner egentligen är, mer lik den gamla påvemoralen än en sekulär, upplyst moral.

Så min slutsats efter allt detta är att jag nog trots allt är ganska nöjd med att befinna mig på bottnen av samhället och att jag nog skulle avböja om jag erbjöds stor makt. Jag vill inte härska över människor,

utan hellre vara en inspiration för de fåtal som jag har inflytande över, som mina bloggläsare. Så får det goda jag kan ge hellre spridas sakta som ringar på vattnet, som idéer som sprids, utan maktutövande.

En gång var jag nära att bli berömd. Det var när jag hade mina ropaktioner i olika kyrkor i Sverige 2008 (främst pingstkyrkor), där jag förbannade den västerländska levnadsstandarden, eftersom "den förtrycker tredje världen!". Då blev jag jagad av många journalister, bl.a. från Expressen, en av Sveriges största kvällstidningar. Jag avböjde alla intervjuer förutom en av en vän som jag kände, som skrev i den lilla Linköpingstidningen Corren.

När jag tänker på detta, vet jag vad som låg bakom detta; min uppskattning av den trygghet som ligger i att inte vara känd och inte ha för stor makt och för stort inflytande. Ja, min avsky för all sensationsjakt låg också bakom; journalisterna jagade sensationer.

Kanske jag gjorde rätt den gången, vad tror ni? Hade jag gått med på intervjuerna, hade mitt liv kanske tagit en helt annan vändning. Jag hade kanske inte fått ha mina psykiska sammanbrott i fred, utan hade kanske haft journalister efter mig då också? Med all den ytterligare skam och offentlig stigmatisering som detta innebär?

Jag är glad över att jag fick bli galen i fred, utan insyn från journalister. Det har hjälpt mig att läka. Och det har även hjälpt mig ut ur mina messiaspsykoser, när jag insett att jag inte är så känd trots allt, och har ett minimalt inflytande på världens skeenden, vilket inte rimmar väl med känslan av att vara messias, när tiden går och detta går upp för en.

2017-09-11

Något om att sila mygg och sluka kameler

I Nya Testamentet säger Jesus om fariséerna att de "silar mygg och slukar kameler" (Matt. 23:24) Kontexten är följande i Matteus evangeliet 23:23-28 (Bibel 2000):

"Ve er, skriftlärda och fariseer, ni hycklare som ger tionde av mynta och dill och kummin men försummar det viktigaste i lagen: rättvisa, barmhärtighet, trohet. Det gäller att göra det ena utan att försumma det andra. Ni blinda ledare, som silar mygg men sväljer kameler!

Ve er, skriftlärda och fariseer, ni hycklare som rengör utsidan av bägaren och skålen, medan de inuti är fulla av vinningslystnad och omåttlighet. Du blinde farisé, gör först bägaren ren inuti, så blir också utsidan ren.

Ve er, skriftlärda och fariseer, ni hycklare som är som vitkalkade gravar. Utanpå ser de prydliga ut, men inuti är de fulla av de dödas ben och annat orent. På samma sätt visar ni upp ett rättfärdigt yttre för människorna, medan ert inre är fullt av hyckleri och orättfärdighet."

Mycket psykologiskt träffande karakteristik av den tidens judiska ledare! Och liknar detta inte på många av våra politiker och präster idag? De silar verkligen mygg och slukar kameler. Eller tänk bara på

hur överdrivet hygieniska de är, t.o.m. hälsosamma bakterier ska rensas bort, allt ska vara kliniskt rent och perfekt hygieniskt, tvättat med starka tvättmedel, man får inte lukta svett, man får inte ha smutsfläckar på kläderna, man får inte ge tecken på att man grävt i jorden eller haft något att göra med naturen (som att ha smutsiga bara fötter eller jord under naglarna). Samtidigt som man tillåter att folk spyr ut giftiga gaser från sina fordon, som naturvidriga monster, gaser som inte bara förorenar vår luft och vår natur *, utan som t.o.m. förstör klimatet för oss (tillsammans med utsläpp från industrier, flyg, fartyg, jordbruk, skogsbruk osv.), **så att mänsklighetens överlevnad hotas**. Detta tillåter man! Vilket satans hyckleri, säger jag bara! Jag vill vända på steken, och säga att man gott kan få vara lite smutsig, lukta lite svett och ha smutsiga bara fötter och lort under naglarna, det gör inte så mycket, men **de fossildrivna fordonen ska bort från våra gator, och det snabbt**! Detta senare är den sanna hygienen! Den som verkligen betyder något!

Innan politikerna börjar med sådan slags hygien, skall jag fortsätta betrakta dom som hycklare och landsförrädare (inte så som nynazisterna menar, utan i miljö- och rättvisehänseende).

Samma hyckleri finns när det gäller våra fattiga, man bröstar sig med sitt fina biståndsarbete i Afrika, man talar fint om socialismen och alla människors lika värde, men man låter fattiga i tredje världen arbeta under slavliknande förhållanden för vår lyx, och man låter hemlösa förfrysa mitt i Stockholm city, såsom det gick med min hemlöse vän, gamle Runes hemlöse kompis, som frös så på natten när han sov utomhus, att han fick kallbrand på bägge benen, och tvingades låta kapa bägge benen. Detta sker mitt framför näsan på politikerna, men de fortsätter bara med sitt ohyggliga civilisationsmaskineri, som manglar sönder allt som kommer utanför systemet (det har jag fått erfara på mitt bara skinn som hemlös). Inga tecken på självkritik här, ingen ånger, bara ett ohyggligt hyckleri och en fanatisk iver i att göra dödsmaskineriet civilisationen ännu större, så att det skördar ännu fler offer bland hemlösa, bland tredje världens fattiga och bland ickemänskliga arter. Ingen reflektion över att det kanske är det civiliserade projektet som är ute och cyklar, inga tankar på att kanske urfolkslivsstilen vore barmhärtigare för de hemlösa, djuren, miljön och tredje världens fattiga, en livsstil som inte kräver hemlösa, och ingen miljöförstörelse. Nej, bara blind tro på civilisationsprojektet, och blind lydnad för lagen och samhällets styrande. Om de styrande säger "hoppa", så hoppar man. Om lagen säger något, så spyr politikerna upp samma sak i halvsmälta spyor, utan självständighet och kritisk reflektion, precis som poliserna, väktarna och alla de andra med makt. Som om lagen hade den yttersta, sanna moralen, bara för att den är lagen.

Samma hyckleri finner du i samhällets behandling av djuren. Vi talar så fint om friheten, vi försvarar vår mänskliga frihet med vårt blod, och våra intellektuella ryter vid minsta inskränkning av vår frihet, men så har vi djur i trånga burar som aldrig får se dagsljuset, utan måste leva hela sitt liv i dessa burar (som industriella burhöns). Och vi ser med avsky på nazisternas oetiska medicinska experiment på människor, medan det i samhällets dunkla gömmor, undangömt för våra blickar, föregår vidriga experiment på råttor och möss och andra djur, där de inte sällan plågas och torteras, t.ex. för att vi ska få kosmetika, alltså lyx, som verkligen inte behövs.

Den som behandlar djur på det här sättet, kommer också att plåga människor på liknande sätt, vilket vi ser i den grymma behandlingen av s.k. "psykiskt sjuka" och kriminella i civilisationen. Det sker bara bakom låsta dörrar, borta från våra blickar. Detta är ett exempel på de dödas ben inne i de vitkalkade gravarna, som Jesus talade om.

* Man håller också gatorna sterilt rena, medan man förorenar naturen med alla slags kemiska gifter i tvättmedel, kosmetika, mediciner som kommer ut i urinen, pesticider och herbicider (bekämpningsmedel) osv. Detta betyder tydligen ingenting i hygienen!

2017-09-30

Något om anarkismen och utopiers nytta.

Anarkismen är en utopisk världsåskådning. Den är emot ledare, emot makthierarkier, emot staten, auktoritära strukturer och kapitalism. Allt med den är inte utopiskt, för många saker som den tror på har funnits realiserade sedan urminnes tider hos urfolk. Det är väl det med makten och hierarkierna som är utopiskt. För dessa är, enligt mig, omöjliga att undvika helt, vilket också urfolken ger prov på. Har man en anarkistisk grupp, uppstår ofta oemotståndligt maktstrukturer och hierarkier, precis som i en vargflock. Vad ska man då med anarkismen till? Vad behövs utopin till då? Jag tror ändå att det finns grader av makt och grader av hierarkier, och att man genom att ta fasta på en utopi som anarkismen, kan minimera makten och hierarkierna, minimera maktmissbruket. Man ska inte slänga utopier över bord bara för att de inte går att genomföra helt och hållet. De ger oss istället riktningen att färdas mot, även om vi inte kommer fram. Det viktiga är inte att man kommer fram, utan **riktningen**. Samhället i stort har fel riktning, det är det som är så trist, det är det som får mig att förknippa det med fascism. Anarkismen vill vända denna kurs, så vi rör oss så långt bort från fascismen som möjligt, i andra riktningen. Till frihet och autonomi. Dess utopiska läggning är en styrka här, inte en svaghet. Och så är det också med de flesta utopier, t.ex. socialismens "utopi" om det klasslösa samhället. Kanske är det omöjligt att realisera detta i vårt samhälle, men det att vi haft denna utopi, och strävat emot den, har gjort livet mer uthärdligt för mången arbetare.

Så fnys inte för lätt åt utopiska världsåskådningar!

Angående utopier, så är en av de vackraste "utopier" vi har att bygga Eden på jorden genom skogsträdgårdar. Det är egentligen inte en utopi, eftersom det redan finns fungerande skogsträdgårdar, och har funnits så i tusentals år, och vi kan i praktiken förvandla alla åkrar till skogsträdgårdar. Utopin ligger i hur sannolikt detta kommer att ske, givet vårt samhälles ruttenhet och nekrofili (i motsats till biofili); dess förkärlek för döda ting och maskiner.

Robert Hart är en av den moderna skogsträdgårdens pionjärer, och hans biofila filosofi kan man bekanta sig med i denna fantastiska artikel (den heter "Can life survive?", finns i början av boken). Jag

värms av tanken på skogsträdgårdar, av tanken på hur fina saker mänskligheten är kapabel till när den vaknar ur sin slummer.

2017-10-09

Öppet brev till infrastrukturminister Tomas Eneroth om den allt dyrare kollektivtrafiken

Bäste Tomas Eneroth.

Jag har undrat över en sak. För något år sedan kostade enkelbiljetten för tunnelbana i Stockholm 25 kronor (om man laddar pengar på kort). Nu kostar den 30. Varför blir det dyrare, när man borde uppmuntra till kollektivtrafik, det är ju mycket mer miljövänligt än bilar! Utvecklingen har gått åt helt fel håll! Det är inte bara i Sverige det blivit dyrare, jag har märkt att det har blivit det i Finland också, senast jag var där. Är detta en internationell trend, som bara Sverige hakar på?

Hur kan svenska politiker vara så dumma! Har de inget sinne för miljön, för klimatet och oljetoppen, för framtida generationer? Det verkar som om de inte alls är medvetna om dessa frågor, på basen av hur de handlar när det gäller kollektivtrafiken.

På 80-talet var det populärt bland ungdomar att tågluffa i Europa, interrail-biljetterna var så billiga. Detta har minskat kraftigt, eftersom det har blivit så dyrt. Även i ett längre perspektiv kan man se att kollektivtrafiken blivit dyrare med tiden.

Kollektivtrafiken borde ständigt bli billigare, inte dyrare, för att uppmuntra folk att inte köra bil, utan åka kollektivt. Staten borde subventionera kollektivtrafiken mycket mer. Varför ska det vara dyrt det som är etiskt och miljövänligt, och billigt det som är oetiskt och skadligt för miljön? Tyvärr är detta något som går igen på många områden. Ekologisk mat är dyrare än konventionellt odlad mat osv. Det är något sjukt med detta. Det är billigt att förorena miljön och bidra till klimatförändringarna. Man borde sätta en ordentlig skatt på koldioxid, samt införa personliga utsläppsrätter i Sverige, så att det blev dyrt att åka bil. Oetiskt handlande ska minsann ha ett pris.

Vad tycker du om det jag skriver? Har jag rätt?

Jag hoppas att politikerna i Sverige tar sitt förnuft till fånga.

Vänliga hälsningar, Lars Larsen

2017-10-25

Ett förslag till hur vi ska få bort dom fossildrivna fordonen (uppdaterad version)

(uppdatering av mitt inlägg "Ett förslag till hur vi ska få bort dom fossildrivna fordonen", där jag tagit bort det där med statens konfiskering av mark och skog, som jag tyckte blev för ekokommunistiskt och ekofascistiskt. Det hela skulle faktiskt

fungera utan det, men statskassan får kanske bara lite problem, vilket vi måste lösa. Ändringarna är genomförda i slutet av det här inlägget, i de två sista styckena)

Jag skrev nyss i detta blogginlägg att vi måste få bort de fossildrivna fordonen från våra gator, och det snabbt, om vi ska rädda klimatet. Då frågar du kanske om hur jag skulle gå tillväga utan att förorsaka kaos och kollaps. Jag ska nu spåna lite om hur det skulle kunna vara genomförbart. Det är svårt, men det går (jag har tidigare på bloggen, här, föreslagit att man gör om våra fartyg till segelfartyg i den kommande omställningen, det är också möjligt!).

Det första man bör göra, är att göra det jäkla dyrt att äga bil eller lastbil och tanka bensin. Man ska, tycker jag, försöka så lite som möjligt tvinga igenom saker, utan införa s.k. "styrmedel" - kraftigt höjda skatter, alla möjliga slags avgifter, tullar osv. Det är det smartaste och smidigaste sättet att förändra samhället. Man ska göra det så helvetes dyrt till slut att ingen längre vill köra fossildriven bil eller lastbil, ännu mindre tanka dem. Förstöringen av klimatet måste få sitt rätta pris. Man bör göra det dyrare att köra bil i staden än på landsbygden, eftersom bil krävs mindre i staden än på landet.

Det andra man bör göra, är att bygga en bro från nuläget till en klimatvänlig framtid utan fordon (som jag drömmer om), genom att satsa stora pengar på att bygga elektriska fordon istället för fossildrivna fordon, det ska vara förbjudet att tillverka fossildrivna fordon, alla bilindustrier bör gå över till elfordon, så att de få fordon som verkligen behövs för att inte samhället ska kollapsa (såsom att köra mat in till stan i lastbilar), kan drivas med elektricitet. Om man tar bort alla fordon, kommer allt att sluta i kollaps och kaos, det förespråkar jag inte. Jag har tidigare uttryckt att man inte bör investera i elektriska fordon, men när jag tänker noggrannare på det, behövs de nog i en övergång (förlåt Olja för blåbär-bloggen, för mitt avfärdande av era åsikter i denna fråga!). Men jag godkänner det bara om hela bilindustrin går över till elfordon, genom att tillverkning av fossildrivna fordon förbjuds (bilindustrin bör också tvingas att krympa radikalt, för att inte slösa på resurser och utsläppsrätter. Till slut bör den avvecklas). Det bör även satsas stort på s.k. "E-highways", som bloggen "Olja för blåbär" skriver om här.

Men det jag inte håller med Olja för blåbär-bloggen, är i frågan om dessa nymodigheter bör satsas på för all framtid. Jag anar att bloggen har såna åsikter, men det menar jag inte är hållbart, för det skulle bara göra att den ohållbara civilisationen (den är ohållbar på en otrolig mängd olika sätt, inte bara när det gäller utsläpp) skulle förlängas, och ännu fler arter skulle utrotas. Nej, jag vill inte upprätthålla civilisationen med el eller vilken miljövänlig teknologi som vi nu hittar på. Civilisationen är ohållbar och förtryckande ner i djupaste rötterna, den måste avvecklas. Om inte annat så för rättvisans skull, för tredje världens skull, som får betala den högsta notan för vår lyx. Elfordon är en lyx som vi kan undvara i längden, och som vi skulle klara oss utan helt bra, bara med en övergångstid för avvecklingen. Det kräver även mycket fossilt bränsle att producera elfordon, och skicka delar kors och tvärs över jordklotet. Jag siktar mot noll utsläpp så fort som möjligt, och sedan negativa utsläpp. Och jag siktar också på radikalt minskat arbete för alla människor på vårt klot, så att vi slipper slita ut kroppen, och dras med utslitna lemmar och arbetsskador när vi blir gamla. I genomsnitt

fyra timmars arbete per dag är det vi bör sikta på, och det går inte om vi ska rädda världen med teknologi, vilket kräver otroliga insatser, som inte är hållbara varken när det gäller vår hälsa eller miljöns hälsa.

Det tredje man bör göra, är att lokalisera ekonomin, så att vi inte behöver köra långa sträckor, utan kan ta oss fram till fots, springande eller med cykel. Det gör man bäst genom att göra det dyrt att bo i städer (den ekonomiska verksamhet som baserar sig på import långväga ifrån måste få sitt rätta pris), genom styrmedel, men skrattretande billigt att bo på landet och odla sin egen mat. Ja, man ska rentav belönas för detta, till skillnad från idag, då det bara är välbeställda som har råd att bli bönder och köpa gårdar. Även här ska styrmedel användas istället för tvång. Det ska vara gratis att få tag i en åkerplätt att odla sin egen mat på, och bli självförsörjande, ja man ska få lite pengar av staten (ett startkapital) för att göra det (plus basinkomst, som jag hoppas blir global). Åkrarna ska efterhand bli allemansrätt, som man delar på broderligt, med statens hjälp. Skogarna ska även bli allemansrätt (jag är däremot inte emot att man äger sin jurta och sin kniv). Detta kan gå till på följande sätt: staten köper upp en del av marken och skogarna av bönderna och skogsägarna (så att de som vill flytta ut på landet kan få gratis mark och tillgång till skog), med pengar som kommit in från alla skatter, tullar och avgifter genom styrmedlen, och sedan delar alla broderligt på denna mark, enligt principer som staten ställer upp, enligt stora omställningsprogram som staten ställer upp, och vars syfte är att locka folk att bosätta sig på landet och odla sin egen mat. De som tidigare ägt denna mark och skog, får nu broderligt ställa in sig i leden, och dela marken med andra. Detta skulle även tjäna till att utjämna ekonomiska klyftor, och rasera klassamhället. Men jag tror att efterhand som kollapsen i världen fördjupas, så kommer bönderna och skogsägarna att inse att de måste dela sin mark och skog med de f.d. stadsborna, och att de då kommer att gärna sälja en del av sin mark och skog till staten, och det för ett inte så dyrt pris, så att staten inte ruineras.

Som du kanske märkt, kräver detta en stark stat till att börja med. Jag erkänner att detta krävs, och jag bejakar detta fast jag är anarkist. Vi behöver en stark stat i övergången mellan nuläget och en anarkistisk, klasslös framtid. Det är omöjligt att genomföra anarkismen genast, med revolution. Jag tror inte på blodiga revolutioner, utan på en fredlig övergångsfas där vi bygger broar till en solidarisk värld, där vi till slut avvecklar staten. Det svåraste här kan vara momentet när de rika bönderna och skogsägarna ska sälja delar av sin mark och sina skogar *. Hur ska vi få dom med på detta, att avstå från frukterna av sitt gedigna arbete (1)? Hur ska dom kunna ge mark år stadsbornas fattiga, som de kanske tycker inte förtjänar gratis mark? Men de fattiga måste belönas för att de levt med en jämförelsevis solidarisk livsstil, med lågt ekologiskt fotavtryck.

Hur ska vi då samsas broderligt om marken, om mer och mer av marken ska ägas gemensamt? Jag tänker att det går, eftersom då alla till slut behöver leva självförsörjande, tar ingen större mark i anspråk än vad som krävs för att själv överleva. Den som försöker göra bisnis på andras bekostnad, bör få böter. Och det blir också för tungt att ha för stor åkermark att odla på, eftersom traktorerna efter hand kommer att vissna bort och bli för dyra att köpa och tanka. Det enda som fungerar, är småskalig permakulturodling mest för eget bruk.

Och ska det inte då gå att samsas om marken? Det tror jag. Det är bara när det finns icke-lokala valutor i omlopp som vi blir frestade att göra bisnis på andras bekostnad, med lokala valutor, som jag nästan inte räknar som pengar, utan bara som ett praktiskt arrangemang för att byta tjänster, blir vi solidariska och delar på allt.

* Bönderna kommer att tjäna på det här i längden, genom att arbetstiden för alla sakta men säkert radikalt reduceras. Nu arbetar ju vissa bönder ibland sexton timmars dagar under sommarsäsongen, enligt vad jag hört. Bönderna överlag arbetar idag allt för mycket för att deras jordbruk ska gå runt, särskilt de fattiga bönderna i tredje världen (de flesta bönder i världen är mycket fattiga). De skulle nog tjäna på detta.

(1) Jag vill dock inte att detta diktatoriskt ska påtvingas samhället, utan att vi ska försöka påverka folk så att vi får folket med oss, genom demokratiska beslut. Jag förordar således inte ekofascismen eller ekokommunismen.

2017-11-06

Varför jag inte tror på den storskaliga elektrifieringen

Varför jag inte tror på den storskaliga elektrifieringen av samhället som räddningen:

Det elektriska ersätter ofta inte det fossildrivna, utan läggs bara till det. Försvaret av det elektriska matar detta; människors ökade lyx och ökade bekvämlighet. Man tar t.ex. den eldrivna skateboarden till city istället för att sparka sig fram på skateboarden som förr. Och elbilar gör bara att människor känner att de med gott samvete kan köra istället för att gå och cykla - det är ju "miljövänligt"! Så de kör mycket mer än vanligt.

Försvaret för den storskaliga elektrifieringen gör samhället således en björntjänst. Bättre vore att börja med en djupgående kritik av teknosystemet och tillväxten, och börja avveckla istället för att lägga till ytterligare teknologi. Mer teknologi innebär faktiskt mer utsläpp, särskilt i tillverkningsfasen och när delarna till teknologin ska fraktas kors och tvärs över jordklotet.

Däremot tror jag på småskalig tillverkning av förnyelsebar energiteknik som ett sätt att göra Kollapsen mjukare. Sånt som gör Kollapsen mjukare är värt att satsa på just nu. Men det får inte ersätta att vi avvecklar det mesta av teknologin och återgår till en lokaliserad ekonomi liknande den urfolken och ekobyrörelsen har.

Tron på "den stora elektrifieringen" gör att vi inte avvecklar också den mer destruktiva teknologin, den kommer att gömma sig bakom den teknologitro som förespåkare för elektrifieringen har. Det är så det har gått, tyvärr. När vi är för elbilar och solpaneler, åker flyget

och långtradarna snålskjuts på detta. Ja, det hamnar i att t.o.m. Isabella Lövin, Sveriges klimatminister, försvarar flyget. Hur ska vi klara klimatkrisen om **inte ens miljöpartiet** vill göra uppoffringar och avveckla istället för att utveckla?

2017-11-12

Recension av Björn Forsbergs bok "Tillväxtens sista dagar. Miljökamp om världsbilder" (Ruin förlag 2007)

Frågan om ekonomisk tillväxt anser jag vara ekonomins och politikens kanske viktigaste basfråga. Är tillväxt bra eller dåligt? Ja det är rentav en ödesfråga för mänskligheten, nu när vi ser vad två seklers ohämmade tillväxt har åstadkommit för miljön och tredje världen. Och vår framtid står och faller med tillväxten eller "nerväxten".

Det är idag i politiken en rörande enighet om att tillväxt är något bra. Till och med Miljöpartiet har frångått sin tillväxtkritik för att kunna fungera bättre i riksdag och regering. Det är brist på tillväxtkritiker idag, i politiken. Skall man forska i tillväxtkritikens svenska historia, kommer man förr eller senare över Björn Forsbergs bok "Tillväxtens sista dagar", som kom ut för tio år sedan. Forsberg var då forskare i miljö- och utvecklingsfrågor (jag tror han är det ännu) vid Umeå Universitet (han är statsvetare). Hans bok är ett inlägg i den miljöpolitiska debatten på den tiden, en slags debattbok. Den är en svidande uppgörelse med ekomodernismen, med politikernas hyckleri, hur de ordar stort för miljön (tänk på Göran Perssons ordande om "Det gröna folkhemmet") och handlar stick i stäv med sina ord. Hans kritik är förvånansvärt aktuell även idag. Det har inte blivit mycket bättre på tio år, politiken och ekonomin är full av "greenwashing" och ekomodernism, blind tillväxttro, trots att läget för miljön avsevärt försämrats.

Ekomodernismen är den överläget förhärskande miljöpolitiska idéströmningen, och går ut på att man inte ser någon konflikt mellan ekonomisk tillväxt och omsorg om miljön och hållbarhet. Man anser snarare att dessa stärker varann, att det existerar en win-win situation mellan tillväxten och miljön, när man satsar på s.k. "grön tillväxt". Detta håller inte Forsberg med om, utan menar att den överkonsumtion som tillväxten uppmuntrar äter upp miljöinsatserna, som ofta handlar om s.k. "tilläggshandlingar", s.k. "punktinsatser i marginalen" istället för att genomsyra hela politiken. Ska vi ha någon chans att rädda miljön, måste det senare ske, menar Forsberg, och då kan vi inte ha tillväxt. Detta måste politikerna våga erkänna, även om det skulle kosta dem deras karriär.

Men Forsberg är inte helt fri från ekomodernism själv. Han är för högteknologi och industrialism i boken, om än i en kraftigt reformerad och avskalad form (genom s.k. "lokalisering", som han talar sig varm för i boken). Detta kan spela ekomodernisterna i händerna, som här hittar hållhakar och försvar för sin galenskap. Forsberg vill kraftigt reducera industrialismen och globaliseringen, och det är bra, han är på rätt väg, men har går inte linjen ut och förespråkar ingen avveckling av dessa fenomen. Vem ger sig först

då?, kan man undra. Alla tycker ju att just deras teknologi är försvarbar och viktig. För Forsberg är "civiliserad" ett positivt ord, och jag kan förstå det. Men tycker han då att vilda urfolk är råa barbarer? Är det inte snarare de civiliserade som är de sanna barbarerna, med deras masskrig och massförstörelse av miljön? Kanske frågan om ordparet "civiliserad - vild" inte är så enkel när allt kommer till allt. Jag efterlyser en radikalare civilisationskritik hos Forsberg, ett ifrågasättande av själva fundamenten i miljöförstöringen, globaliseringen och tillväxten, särskilt det stora projektet att tämja och domesticera allt som lever, som ligger i botten av civiliseringsprocessen, och som till syvende och sist resulterar i imperialism och kolonialism. Globaliseringen och miljöförstöringen är bara slutrakan på denna process. Vi kommer inte till rätta med dessa fenomen om vi upprätthåller industrialismen, d.v.s. civilisationen, och tredje världen får, som alltid, betala den största notan för detta, i form av slavliknande arbete och miljöförstöring.

Forsberg kritiserar starkt media för infantiliseringen av dess rapportering, hur de försummar de verkligt viktiga frågorna, och skriver massvis med skräp. Medias miljöbevakning är en dyster saga. Forsberg erkänner dock att man börjat ta klimatfrågorna på allvar under tiden strax innan han skrev boken (han skrev boken 2007, 2006 hände det något med medias miljöbevakning). Jag skulle tillägga här att media inte verkar ha hållit ut i denna vakenhet under de senaste tio åren, utan verkar ha somnat ganska snart igen. Forsberg är också arg på hur media på ena sidan kan moralisera över vår försummelse av miljön, medan reklamen för lyxvaror och bilar skriker på nästa sida. Miljömedvetandet verkar inte genomsyra det media gör. Detta är aktuellt även idag.

I slutet av boken blir Forsberg dyster, och talar om att det sannolikt kommer en kollaps, först en Peak Oil-relaterad (han talar en del om Peak Oil i boken), sedan en klimatrelaterad. Den Peak Oil-relaterade kollapsen kommer antagligen långt innan den klimatrelaterade *, menar Forsberg, och jag är benägen att hålla med. Jag skulle dock önska att han hade avslutat med en mer tydlig vision för hur lokaliseringen kunde gå till, hur vi undviker kollapsen, istället för det dystra slutet. Han nämner dock t.ex. lokala valutor och permakultur i förbifarten som möjliga lösningar, vilket jag uppskattar.

Jag kände mig utmanad av Forsbergs bok, särskilt eftersom han är långt mindre radikal än jag i sitt lösningsförslag, eftersom han inte vill överge civilisationen, och eftersom han erbjuder ett realistiskt lösningsförslag för hur detta skulle gå till. Det börjar bli mer och mer tydligt för mig att man inte behöver vara så radikal som jag är på denna blogg om man ska rädda världen, saken är bara det att jag inte bara vill rädda världen, utan även skapa ett lyckligt liv för våra barnbarn, tredje världen och djuren till på köpet, så att alla kan gagnas av omställningen. Jag vill inte att någon ska slita ut sig på omställningen, eller förbli i slaveri och fångenskap. Jag har försökt att minutiöst snickra på en omställning som skulle vara en win-win situation för så många som möjligt. I denna vision finns det föga plats för industrialism och stadskultur, d.v.s. civilisation, som jag tycker bara fostrar maktmissbruk och exploatering av andras liv och arbete. Forsberg är på rätt väg, men jag skulle gärna vilja

rekommendera honom att läsa John Zerzan, Daniel Quinn och Derrick Jensen, vars visioner jag tycker är vackrare och mer inspirerande än Forsbergs; att återerövra den förtryckta urmänniskan (urfolksmänniskan) i oss, och i mitt fall, en återerövring av det förtryckta djuret i oss (den s.k. "djurismen"). Men Forsbergs bok har satt igång en process i mig där jag rannsakar min filosofi, håller verkligen anarkoprimitivismen, eller är den bara fanatism och extremism? Jag skulle vilja veta vad Forsberg tycker om den. Kanske har han inte stött på den, då den inte är så vanlig i akademiska sammanhang?

Forsbergs bok var välskriven, inte för svår för en lekman, spännande och helt tydligt skrivet av ett skarpt intellekt med framstående samtidsorientering. Det märks att Forsberg följt med sin tid, och läst tidningarna (detta som jag med Thoreau har så svårt för, p.g.a. den otroliga mängd ointressanta nyheter som man måste leta i för att hitta de väsentliga nyheterna). Jag rekommenderar den för alla som vill få en introduktion i miljöpolitiken och även inom ekologisk ekonomi. För svenska ekofilosofer borde boken vara obligatorisk läsning, ja boken gränsar till politisk ekofilosofi (mitt favoritområde). Frågan om tillväxtens nytta eller förbannelse är i grunden en ekofilosofisk fråga när man verkligen går till botten med den.

Slutligen vill jag också nämna att Forsberg kom ut med en andra bok 2012 som hette "Omställningens tid. Tillväxtens slut och jakten på en hållbar framtid" (Karneval förlag), som jag läste för något år sedan. Jag recenserade den inte då, men jag skall nog göra det om jag läser om den (vilket verkligen lönar sig, så bra var den!)

* Finanskrisen 2008 kom ett år efter publiceringen av Forsbergs bok, undrar om han tänkte på att han hade förutsett detta i sin bok på sidan 241 i meningen " Det är detta världsomspännande civilisationsprojekt som nu tycks stå på randen till sammanbrott". Har han tänkt på att Finanskrisen var det första steget i detta sammanbrott? Eller hade han räknat med att vi skulle komma upp ur Finanskrisen igen, att det inte blev en större kollaps och finansiell härdsmälta?

2017-11-15

"A period of consequences"

“The era of procrastination, of half-measures, of soothing and baffling expedients, of delays is coming to its close. In its place we are entering a period of consequences", sade Winston Churchill strax innan England gick med i andra världskriget. Det samma skulle jag säga om den tid som väntar oss snart. Man kan inte festa och supa hejvilt utan en bakfylla - konsekvenserna, priset man måste betala. På samma sätt kan inte västvärldens konsumtionskalas vara utan sin egen bakfylla. Vi möter dessa konsekvenser i flera tickande bomber; klimatkrisen, energikrisen, finanskrisen och flyktningskrisen, för att nämna de mest uppenbara. Vi vill ha bort konsekvenserna, vi skickar tillbaka mängder av flyktningar, och förhandlar på klimatkonfe-

renser i hopp om att naturen ska spara oss. Men festen fortsätter, och bakfyllan knackar på dörren. Är det inte dags att erkänna att vi måste ta vårt straff? Bättre det än att bli tagen på sängen. Att ta emot fanatiska muslimer som flyktningar är att ta sitt straff. Konsekvenserna av de massiva mängder skräpnyheter som världens medier spyr ut varje dag, istället för att verka för folkbildning, som skulle ha kunnat mjuka upp den religiösa fanatismen, ja kanske få den att övergå i ateism. Vi tror att vi kan festa hejvilt på drogliknande nyheter om kungens privatliv och fotbolls-VM (istället för att gå den tyngre vägen mot ett utvidgat medvetande som nyheter om livets väsentliga ting och djuplodande tankearbete innebär), utan att behöva betala ett pris. Priset är infantilisering, grogrunden för hat, våld och religiös extremism. Det vi får möta i våra islamistiska flyktningar. Vi tror det blir bättre för världen att vi skickar tillbaka dom, men någon måste betala priset, om inte vi. Kanske vi gör rätt i att ta vårt straff, och sluta supa? Spelet är inte förlorat ännu, vi kan lindra vårt straff genom att sluta supa nu, så att inte avgiftningen tar kål på oss till slut. Vi (eller flyktningens eget land) kan ge islamistiska flyktningar folkbildning istället för fotbolls-VM på TV och istället för nyheter som det om Leif GW Perssons bantning i Aftonbladet. Än kan vi förfina och levandegöra den utarmade jordmånen efter det storskaliga industrijordbruket, både i fysisk och andlig bemärkelse. Naturen har ofattbart starka läkande krafter, det har jag erfarit.

2017-11-17

Varför jag inte tror att vi kommer att kunna emigrera till Syd

Undrar du dig över pendlingen mellan utopi och dystopi som förekommer ibland på min blogg? Jag har skrivit att mänskligheten kan komma att dö ut inom hundra år, och sedan kan jag drömma om att hela mänskligheten i Nord ska kunna emigrera till Syd efter att vi har övervunnit klimathotet och blivit tio gånger färre (se här).

I mitt tänkande är inte det senare sannolikt. Det är en dröm jag har, bara en ouppnåelig dröm. Mirakel kan ju ske. Vi vet inte vilka överraskningar framtiden har för oss. Men det är ytterst osannolikt. Det är dystopin, att mänskligheten dör ut, som är sannolik.

Jag ska förklara varför min utopi om emigrationen är osannolik: I takt med de skenande klimatförändringarna i framtiden, kommer allt större områden i Syd (särskilt i Afrika) att bli obeboeliga. Och Sydeuropa kommer att få Nordafrikas klimat - klimatzonerna förflyttar sig norrut på norra halvklotet, och söderut på södra halvklotet. Vi kommer därför att se en emigration från varmare till kallare områden, istället för tvärtemot (om vi inte mirakulöst lyckas kyla ner planeten med hjälp av geoengineering). En sådan emigration sker redan. Vi har redan klimatflyktningar, t.ex. från Syrien.

Skall vi ha en chans att undvika detta, måste vi lägga ner den industriella civilisationen idag. Och även om vi gör det, kommer uppvärmningen att rulla på en tid, av egen drift. Hur sannolikt är det att vi avvecklar den industriella civilisationen ens på tio år? Den sannolikheten är ofattbart liten. Än mindre att vi blir tio gånger färre.

Allt eftersom klimatet blir instabilt i Sydeuropa (Spanien upplever redan svår torka), kommer allt fler människor därifrån att emigrera norrut. Om hundra år kanske Spanien är en öken, om vi inte avvecklar den industriella civilisationen eller lyckas rädda klimatet med geoengineering. Ska vi då emigrera söderut, blir det till Centraleuropa, men länderna där kommer att vara överbefolkade av klimatflyktningar. Och även Centraleuropa kommer att få svårt att föda sin befolkning, eftersom växterna inte riktigt hänger med att klimatzonerna flyttar norrut så mycket efter hand.

Till slut kommer Sverige att få medelhavsklimat, om kanske hundra år. Blir det till vår fördel? Nej, säger bl.a. humanekologen William Rees, eftersom våra växter inte hänger med, och vår jordmån inte är lämpad här i norr för Medelhavsländernas grödor och fruktträd. Det som däremot kan kyla ner Norden, är om Golfströmmen stoppar upp, vilket vissa tror kommer att ske, vilket gör att vi får Sibiriens klimat. Detta kan kompensera för den globala uppvärmningen i Sverige, och göra att Norden blir bland de sista beboeliga platser i världen (kanske klarar vi oss en bit in på 2100-talet?). Men detta är långt ifrån säkert. Om det blir så, kommer Sverige att vara packat med folk intill bristningsgränsen, full av klimatflyktningar. Om oljan räcker till vill säga. För Sverige har ingen egen olja, utan importerar all sin olja. Men om Mellanösterns folk emigrerar i massvis till Norden, kanske de tar med sig olja också, kanske Saudiarabien ger olja åt sin befolkning i Sverige. Men även den oljan börjar sina efter hand, kanske redan på 2030-talet. Så även om Sverige kan vara en utpost för klimatflyktningar är 2100 är oljebristen en fälla, som kan sabba det hela. Jag gissar med Björn Forsberg att civilisationen kollapsar redan innan klimatförändringarna får den att kollapsa, av oljebrist, kanske redan 2050, enskilda länder kan kollapsa redan decennier innan, som Venezuela nu är på randen att göra. Detta är långt mer sannolikt än en kontrollerad, snabb avveckling av den industriella civilisationen och en emigration till Syd några hundra år efter detta. Men detta sistnämnda är mitt höga ideal, och det är inte omoraliskt att drömma om det omöjliga. Man ska bara vara medveten om det utopiska i det. Detta gör att jag låter texterna om den stora emigrationen till Syd vara kvar här på bloggen och i e-boken "Åter till det vilda. En uppgörelse med civilisationen" (2017).

2017-11-19

Något om nakenhet

Att polisen tar en om man går helnaken på gatan i stan en sommardag - det säger mycket om vår civilisation. På en nudiststrand får man gå helnaken - för då är nakenheten kontrollerad, i ett ghetto, och utmanar inte normerna. Går man däremot helnaken mitt i Stockholm City, utmanar man människorna, man blir som en spegel där de får se sin egen onaturlighet och perversitet, något dom absolut inte vill veta av. De projicerar istället sin egen galenskap på den nakne. Det är den nakne som är galen, inte de, den nakne som är pervers, inte de. Till psyket eller finkan med henom!

Vad trist. För nakenheten är helig. Den är kroppens ärliga uttryck för vem man är, bortom fasader och smink. Är det en av orsakerna till

att man blir så avslappnad och ärlig i bastun? Ni vet hur man börjar prata med helt främmande människor om djupa ting i bastun.

Att våga gå naken är att våga dela med sig av den man är rent fysiskt. Att berätta om sig själv på kroppspråk. Att dölja sin nakenhet är (om det inte är kallt) att gömma sig själv, isolera sig från de andra, bygga en mur mellan sig själv och andra. Kläder är, när de inte behövs, skammens och asocialitetens redskap. Den fysiska girighetens redskap. Att behålla sin kropp för sig själv, att gömma den i sin egen vrå, istället för att uttrycka den åt andra.

Hur naken man vågar gå på gatan är ett av många mått på hur stark gemenskapen är i ett folk, om dom skäms för varann och vill gömma sig för varann, eller om de är öppna, ärliga och givmilda med sig själv. Det är också ett mått bland många på hur djupt ett folk har brutit med gud, med Moder Jord. När Adam och Eva hade syndat i Edens lustgård, gömde de sig och skylde sig med fikonlöv, eftersom de upptäckte att de var nakna. Detta är som en slags allegori på människans evolution, hur hen bröt med Moder Jord vid jordbrukets och städernas uppkomst, och sakta började skämmas över sin nakenhet p.g.a. den onaturlighet som var följden (inte bara kylan, vid emigration norrut, var orsaken till att man började gå med kläder, även skammen spelade en roll, vilket blev tydligt genom att man inte tog av sig kläderna för att spara på dem, under sommaren). Den kroppsliga skammens uppkomst har dock varit en långt utdragen process i människans evolution, och man hittar spår av den också bland relativt oförstörda vilda urfolk. Men de har dock ofta kvar det att de inte skäms över sexet, att det inte är syndigt att se på när andra har sex (så i boken "Indianliv" av Erland Nordenskiöld 1926), och att det inte är syndigt för kvinnorna att visa sina bröst, att gå med bara bröst. För dem är kläderna ofta bara en praktisk sak, som inte har så mycket att göra med att man skäms för sin nakenhet. Men med stadskulturens uppkomst, blev det värre och värre på detta område, helt tills det ansågs sinnessjukt att gå helnaken på gatan. På bilder i "Indianliv" kan man se fotografier av åttaåriga pojkar som går helnakna i indianbyn hela dagen, utan skam. Nordenskiöld fotograferade dessa också utan skam. Idag skulle detta närmast ansetts som pedofili. Misstankarna om pedofili har förpestat klimatet kring barns nakenhet, och har ökat drastiskt skammen kring nakenheten. Barn lär sig idag tidigt att nakenhet är något fult.

2017-11-27

Något om de civiliserades underliga lathet

Det är underligt, samtidigt som de civiliserade jobbar stenhårt, åtta timmars dagar, har de också blivit övermåttan lata. Eller vad ska man säga om att vi inte orkar gå i trappor, utan har hissar och rulltrappor istället (förvisso behöver invalida hiss, men inte vanliga människor). Vad ska man säga om att vi inte orkar öppna dörrar, utan har automatiska dörröppnare (så i mitt och Tittis höghus, men även i många andra, och särskilt i butiker)? Eller om att man tar bilen eller kollektivtrafik den fem kilometer långa vägen till jobbet eller butiken, istället för att gå eller cykla?

Teknologin behandlar oss som om vi vore ettåringar, som inte orkar något som helst. Vi får dålig kondition på kuppen. Och vem ska betala för all denna bekvämlighetsteknologi? Vem ska jobba för att producera alla dessa maskiner? Det ska förstås arbetarklassen, som inte sällan är vi själva. Tänk på logiken i att slita åtta timmars dagar för att producera en rulltrappa som gör att vi sparar lite fysisk träning och får dålig kondition på kuppen. Långt bättre vore att jobba fyra timmar istället, och gå uppför trappan. Då sliter man mindre på kroppen (arbetsskadorna är legio), och får fysisk träning och god kondition på kuppen.

Men varför gör man allt detta? Jag tror det är den sjuka tron på evig tillväxt som ligger bakom detta. Däri ingår att "skapa jobb". Inte för att jobben är nyttiga. Nej, man ska skapa jobb bara för att få ökad tillväxt. Utan tillväxt kollapsar ekonomin. Så uselt är vårt system alltså. Får den inte nästa fix, kollapsar den. Detta måste reformeras grundligt, så att vi inte kollapsar om tillväxten uteblir. Många ekologiska ekonomer arbetar med att lösa detta, t.ex. den tidigare världsbanksekonomen Herman Daly.

2017-12-12

Tre svenska partiers inställning till pälsdjursnäringen

(fördjupningsuppgift i kursen "Samhällskunskap 1b" på vuxengymnasiet Komvux, ABF-huset)

Inledning

Alltsedan jag fick mitt miljöetiska uppvaknande 2005 har jag varit intresserad av djurrättsfrågor. Jag tycker det är en mycket viktig fråga, med tanke på hur många miljarder djur som har ett tungt och tråkigt liv. Våra attityder till djuren har också en tendens att förmörka våra attityder till människor, p.g.a. att vi själva är en djurart (tänk på hur kolonialherrarna på 1700-talet såg på och behandlade de svarta).

Tanken med denna uppsats är att undersöka hur tre riksdagspartier, Centerpartiet, Vänsterpartiet och Miljöpartiet ser på frågan om pälsdjursnäringen, som ofta varit det främsta målet för kritik från många djurrättsorganisationer. I Sverige har vi en omfattande pälsdjursnäring som ännu inte avvecklats, trots stora protester.

Redan 2001 fattade den socialdemokratiska kongressen ett beslut om att pälsdjursnäringen skulle avvecklas, och den 4 november 2003 kunde man läsa i Svenska Dagbladet att ”Pälsdjursnäringen ska bort. Det slår jordbruksminister Ann-Christin Nyqvist fast.”

Jag har valt Centerpartiet eftersom de ofta företräder bönderna och landsbygden, och det är ju där pälsdjursnäringen har sitt starkaste

fäste. Centerpartiet har också fått representera ja-sägarna till pälsdjursnäringen.

Jag har valt Vänsterpartiet och Miljöpartiet för att de båda är emot pälsdjursnäringen (det är de som är mest emot den), vilket är typiskt för deras betoning av solidaritet med djur och natur, ja allt som förtrycks. Jag tycker de också ofta är mer progressiva än sina kolleger bland riksdagspartierna. Dessa två partier får representera nej-sägarna till pälsdjursnäringen.

Metod

Jag har mejlat båda partierna, och fått svar. Från Centerpartiet har jag ännu inte fått svar (jag mejlade två stycken), efter nästan en vecka. Jag inväntar svaret.

Jag mejlade:

-Helena Lindahl från Centerpartiet, riksdagsledamot, näringspolitisk talesperson

-Eskil Erlandsson, Centerpartiet, riksdagledamot, landsbygdspolitisk talesperson

-Emma Nohrén, Miljöpartiet, riksdagsledamot, landsbygdspolitisk talesperson

-Jens Holm, Vänsterpartiet, ledamot i miljö- och jordsbruksutskottet

Jag har dammsugit internet på artiklar om dessa tre partiers inställning till pälsdjursnäringen, och hittat en del material. Som t.ex. artikeln ”Partiernas attityd till djurskydd skiljer sig åt” i tidningen Djurskyddet 29.8.2014., där man får en mer allmän översikt över hur riksdagspartierna ser på djurskydd. Djurrättsaktivister brukar vara trovärdiga i sin rapportering av djurskydd, dom ser baksidorna som företagen inte vill se, så tidningen Djurskyddet är en trovärdig källa. Även mina övriga källor, Svenska Dagbladet, Kristianstadsbladet och My News Desk, bedömer jag som trovärdiga. Jag är säkrare på dagstidningarna än på My News Desk, men artikeln på den senare sajten var ett pressmeddelande från Moderaterna, så det gör artikeln trovärdig.

Avhandling

Miljöpartiet svarade på mitt mejl att pälsdjursnäringen upprör dom otroligt mycket, och att dom vill avveckla hela den industrin. De är också för stärkt djurskydd. I deras partiprogram står det ” "Alla djur har ett egenvärde oavsett deras nyttighet för människan. Djurens rätt att bete sig naturligt och slippa utsättas för lidande kräver stora förändringar i djurhållningen.”

Gustav Fridolin skrev en skriftlig fråga till jordbruksminister Ann-Christin Nykvist 2002/2003. “Förbud mot farmning av pälsdjur” där han föreslog en avveckling av pälsdjursnäringen (frågan finns på nätet, här).

Vänsterpartiet svarade på mitt mejl att de också ville lägga ner pälsdjursnäringen, eftersom den är i strid med djurens intresse av ett naturligt beteende. De har lyft frågan i riksdagen, men deras förslag har röstats ner.

Sven Erik Sjöstrand m.fl. i Vänsterpariet skrev 2004/2005 en motion till riksdagen, där de ville avveckla pälsdjursnäringen och ge minkarna tillgång till badvatten. Såhär skrev de bl.a.:

”Vänsterpartiet anser att det finns starka etiska skäl till att förbjuda minknäringen, men att den djurskyddslag som finns främst bör tillämpas. Detta ska ges regeringen till känna.

Det finns en mängd andra varianter av djurhållning som bör ifrågasättas, om det är den etiska aspekten vi beaktar. Samhällets värderingar ska avspeglas i lagen och vi har idag en djurskyddslag som innebär att vi inte ska kunna hålla djur om vi inte anser det vara försvarbart. I minkens fall är det uppenbart för oss att djurskyddslagen inte följs och att åtgärder måste vidtas för att så ska ske.

Centerpartiet försvarar pälsdjursnäringen (liksom den borgerliga allians som de tillhör), bl.a. genom att hänvisa till att om man förbjuder pälsdjursnäringen i Sverige, flyttar den bara utomlands, till länder med sämre djurskydd än i Sverige. Se artikeln ”Alliansen: fortsätt med svensk pälsnäring” på nyhetssajten My News Desk, den 16.3.2006. Jag hittar inte nyare artiklar. Men Centerpartiet har, så långt jag vet, inte ändrat åsikt sedan dess. Den 8 december 2005 skriver Kristianstadsbladet en artikel (trovärdig, men verkar gynna ja-sägarna) som heter ”Intresset drivs av militanta aktivister” om Centerpartiets syn på pälsdjursnäringen, där medlemmar i Centerpartiet i Sölvesborg kritiserar kraftigt djurrättsaktivister och kallar deras aktivism för ”terrorhandlingar”: "Sålunda har pälsfarmer attackerats, djur har släppts ut, affärer som säljer päls har hotats, bilar för djurtransport stuckits i brand.”, skriver dom. Jag hittar inte liknande nyare artiklar.

Samma artikel skriver om nämnda centerpartisters syn att: ” Medlemmarna menar också att minkar i fångenskap har det bättre än fritt levande minkar.”

Medlemmarna försvarar också pälsdjursnäringen med följande utsagor:

"Pälsen på den frilevande minken bedöms som risig. Huden bär ofta spår av skador. Kullarnas storlek är mindre och överlevnaden bland valparna är avsevärt lägre än i den farmade minkens ombonade lya.".

Slutsats

Att som Centerpartiet försvara pälsdjursnäringen med att säga att den annars flyttar till länder med sämre djurskydd, är ungefär som att säga att USA inte bör förbjuda tillverkning av massförstörelsevapen, eftersom produktionen annars flyttar utomlands. Vi bör samarbeta globalt i denna fråga, och försöka få till en avveckling av pälsdjursnäringen i alla länder, och detta gynnas inte av att ingen vill gå i spetsen och visa väg, genom att hänvisa till

att om inte vi gör det, så gör ändå de andra det. Det liknar även lite inställningen hos vissa politiker till hållbarhet överlag, där de påpekar att Sverige inte gör någon skillnad om de ställer om, om inte USA och Kina gör det. Nej, vi måste alla dra vårt lilla strå till stacken, och även verka för ett världsparlament så att det till slut kan bli ett globalt förbud mot pälsdjursnäringen.

Att vi ännu, i vårt upplysta Sverige, som liksom ska vara förebild för andra i djurskydd, ännu har så barbariska och ohyggliga grejer för oss som pälsdjursfabriker, med minkar i små burar stora som tidningsuppslag, säger något om nivån på riksdagens arbete, och kan ge en liten inblick i varför politikerföraktet är så utbrett i Sverige.

Det hela bottnar i en ekofilosofisk fråga; har djuren ett egenvärde, eller är de bara till som objekt för människans exploatering? Ska de få vara till för sin egen glädjes skull, eller bara för människan? Ska de få följa sitt naturliga beteende, det beteende som evolutionen har skapat dem för? Svaret är så uppenbart att en tvååring skulle kunna förstå det. Ändå verkar inte många politiker förstå det.

Vad skulle svenska politiker säga om en pappa hade sitt barn instängd i en liten bur stor som ett tidningsuppslag under hela dess barndom? De skulle anse honom som en sadist. Minkarna har precis lika stort frihetsbehov som barnet i vårt exempel. Och det är lika sadistiskt att stänga inne en mink som det är att stänga in ett barn.

Centerpartiets försvar för pälsnäringen genom att säga att minkarna har det bättre i fångenskap än i frihet låter mycket märklig. Jag tror de överdriver starkt hur bra minkarna har det i fångenskap, och hur dåligt de har det i det fria. Kanske de har sett en och annan skadad mink i naturen? Jag har svårt att tro att ens de flesta minkar har skadade pälsar ute i det fria. Andra djur har det ju också sällan. Det är nog mer ett försök att skyla över det ”brott mot djurriket” som pälsdjursnäringen är. Och även om de hade rätt, att pälsen ofta är skadad ute i det fria, så vem vill inte välja frihet och eksem istället för livstids fångenskap och frisk hud? Och gör det verkligen så mycket om kullarna är mindre i frihet än i fångenskap? Ja-sägarna verkar glömma att frihet för många människor och djur är absolut högsta prioritet, det som gör livet värt att leva mer än något annat. Detta säger jag som en som själv upplevt fångenskap både i fängelse (21 dagar i Serbien) och inom psykvården.

Konsekvenserna av centerpartiets politik i denna fråga för framtiden är att det, stick i stäv med många utilitaristiska filosofers (som Peter Singers) strävan efter maximal lycka för ett maximalt antal varelser, dömer otaliga djur till helvetet för att vi ska få våra lyxiga pälskragar, och även förmörkar många människors etiska omdömesförmåga, vilket skadar även andra etiska områden, för man kan inte godkänna sådan djävulskap utan att det påverkar ens övriga moral, så att man tillåter ”Guantanamos” både här och där (t.ex. tycker jag tvångs-psykvården ofta liknar lite på Guantanamo, och den förtryckande synen på ”mentalsjuka” kan jämföras med Centerpartiets syn på sina pälsdjur i pälsdjursfarmerna).

2017-12-06

Dokumentär om Tasaday-folket. Ädla vildar? Något om Facebooks inställning till oskyldig nakenhet

Tasaday-folket upptäcktes på 70-talet som levandes ett stenåldersliv i grottor i djungeln, ett av de urfolk jag tycker bäst passar på föreställningen om "den ädle vilden" och urfolk som lever ett gott liv, där man bara arbetar ett par timmar per dag. Sedan de upptäcktes trodde vissa att det hela var ett bedrägeri, men den här dokumentären bekräftar att det var äkta.

När jag delade denna dokumentär på Facebook, blev den borttagen p.g.a. att den bröt mot reglerna om nakenbilder på Facebook *. Detta trots att ingen i dokumentären är helt naken, och detta trots att denna delvisa nakenhet var helt oskyldig, utan sexuella anspelningar. Jag blir så arg på detta pryderi, detta förakt för kroppen i all dess nakenhet och ärlighet, denna vidriga skam över det äkta och ursprungliga livet! Och detta kallar man "framsteg" och "civilisation"! För mig är det barbari, hat mot det naturliga, hat mot det vilda, hat mot materien. Det som gör dödsmaskineriet civilisationen möjlig. Det finns en koppling mellan Facebooks reaktion på denna dokumentär, och den naturförstörelse som vi bevittnar idag. Allt hänger ihop. Vi har förstört naturen, och det yttrar sig bl.a. i att vi förstört respekten för det naturliga, av vilket nakenheten är en del. Förstört det genom att uppmuntra och lagstadga skam över nakenheten, över det som mest påminner oss om de vilda urfolken och djuren, vilka vi också verkar hata, i alla fall på basen av att vi har förstört livsmiljön för de flesta vilda urfolk på jorden, och har miljontals minkar i små burar på livstid, och miljarder andra djur i fångenskap och slaveri. Ser ni kopplingen mellan föraktet för nakenheten och hur vi behandlar naturen, djuren och urfolken? Skulle de vilda urfolken höra om denna Facebooks reaktion, skulle de bara skaka på huvudet och skratta, tror jag. Ja, det är rent skrattretande detta barnsliga pryderi. Som att se porr och sex i all nakenhet. Och förresten, vad är det som är så fruktansvärt med sex, som gör att vi måste gömma det och skämmas över det?

* Facebook vill väl ta hänsyn till pryda människor på Facebook. som religiösa fundamentalister och andra konservativa, men agerar här så att de bara upprätthåller och styrker destruktiva traditioner istället för att vara modiga och utmana förtrycket.

2018-01-31

Inte ett ord om EROEI

Kolla den här artikeln: "Svenskt flyg planerar för fossilfritt inrikesflyg"

Inte ett ord om EROEI (energy returned on energy invested) * i artikeln, som förespråkar storskalig satsning på biobränsle för flygindustrin. Skulle artikelförfattaren bara surfa lite på internet i energifrågor, skulle det inte räcka länge innan hon stötte på detta

begrepp, och kanske insåg hur allt står och faller med detta. Och med lite fortsatt forskning, skulle det inte räcka länge innan hon insåg att biobränslens EROEI är mycket låg (i jämförelse med oljan), så låg att den sakta kommer att fräta sönder energiekonomin inifrån. Jag har en känsla av att mångas bildning på just detta område (när det gäller EROEI) är mycket skral, även sådana som annars är högt uppe i hierarkin och vet en massa om energifrågor. Jag har förvånats över detta flera gånger, hur hållbarhetsfolk har lyckats missa denna ödesdigra fråga, som kanske är den viktigaste av alla energifrågor. Kanske är det p.g.a. att de har så lite tid att forska fritt, utan hela tiden har uppdrag från de mäktiga, som inte verkar bry sig ett dugg om denna fråga?

Dessutom behöver skogen, djuren och klimatet (koldioxiden i träden måste lagras i marken) allt som växer i skogen, just nu. Vi har inte råd att slösa med skogsprodukter för de rikas lyx, som vi och de verkligen inte behöver.

* EROEI är det samma som nettoenergi, alltså hur mycket energi man får ut genom att investera en viss mängd energi.

2018-01-26

Några namninsamlingar att skriva under

Skriv under denna namninsamling för att förbjuda fyrverkerier! Fyrverkerier skrämmer inte bara djur, utan skräpar även ner och förorenar naturen, utnyttjar billig arbetskraft i Kina, bidrar till utsläpp när de transporteras över halva jordklotet, och fyrverkerier är ett sätt att spola ner pengar i toaletten som de fattiga skulle behöva. Allt bara för några minuters futtiga njutning som ingen egentligen behöver.

Försvara Patricia Gualinga, en av vår tids hjältar och miljökämpar, som hotas till sitt liv! Folk som verkligen offrar sin bekvämlighet för naturen och kommande generationer! Gör det genom att skriva under denna namninsamling.

Här finns en diger samling namninsamlingar, som kan vara värt att ta sig en titt på.

2018-01-15

Något om Stockholms andliga död

Fundera lite över detta: Jag och Titti var igår på ett café som förbjuder sin personal att ta vara på mat som det gått ut datumet på (men är fullt ätlig), den kastas. Caféet förbjuder också personalen att ge denna mat till de fattiga *, och sedan går personalen och köper mat från Asien och Afrika, som har hundratals miljoner svältande

människor. Jag har en känsla av att Stockholm till stor del har dött andligen, särskilt när jag tänker på Tom Sawyer och Huckleberry Finn (Mark Twains litterära skapelser, som säger något om 1800-talets liv); den ande som de hade, naturbarnsanden, har nästan dött i Stockholm (du märker det dock inte så lätt om du själv är med i ekorrhjulet). Det finns knappt något vilt liv på gatorna i Stockholm, inga barn som leker och har rackartyg för sig, knappt några hippien (dem ser man väldigt sällan!), hundarna och fåglarna är kvar som de som bär upp det andliga livet på gatorna. T.o.m. de romska tiggarna är bara ute efter pengar, hela dagen lång, och det trots att jag sett flera av dem prata i mobiltelefon. Människorna uppför sig mer som programmerade, förutsägbara robotar.

Idag blev jag, Titti och en annan hemlös och hans vän, utföst från McDonalds av en arabisk personalkvinna, eftersom vi satt vid bordet utan att ha köpt något. Jag hade inte råd, vi sa åt henne som föste ut oss att vi var fattiga. Det hjälpte inte (1). Välkommen till ett Stockholm helt i greppet av marknadens kalla logik, där man mist humaniteten, mist den gamla bondemoralen och dess gästfrihetskoder, och systematiskt kör över människor för att chefer och personal ska få ännu högre löner, som om det liksom gick nöd på dom. Jag tycker det har blivit värre med tiden, detta eftersom jag, när jag var hemlös 2010, lyckades nästan bo på McDonalds, alltid utan att köpa något (hade inga pengar). Jag satt faktiskt på McDonalds hela natten vissa perioder, vilket fick mig att uppleva McDonalds som mer gästfria än kyrkorna, som alltid är stängda på natten (säger något om "Guds utvalda folk" och deras gästfrihet, att t.o.m. ett sådant moraliskt bankrutt företag som McDonalds var mycket bättre än dom på att ta hand om hemlösa, i alla fall 2010)

* Dock, det finns caféer och restauranger som har gett mig mat som de ska kasta, men de verkar vara i minoritet.

(1) Hade min mamma gjort så mot sina gäster, hade hon skämts ordentligt efteråt (det är hennes stolthet att vara gästfri), och det hade blivit ett ramaskri i vårt hem (mitt barndomshem har alltid varit mycket gästfritt). Strax innan vi föstes ut hade den hemlösa mannen talat om för oss att immigranterna får den sociala hjälp som de svenska hemlösa annars skulle få, vilket leder till att svenska hemlösa ofta blir utan hjälp (om du då inte är missbrukare), medan immigranter får hjälp bara för att de är immigranter. En sorts rasism mot svenskar alltså, dock helt politiskt korrekt (är du bara detta, spelar det ingen roll hur rasistisk du är, tydligen). Samma sak har jag hört från hemlöse Lars Bick, som figurerat en del i media. Här är en av orsakerna till att det nationalistiska och invandringsfientliga politiska partiet Sverigedemokraterna vinner mark. Den politiska korrekthetens Sverige är inte helt oskyldigt till detta. Jag tycker man bör behandla immigrant-hemlösa och svenska hemlösa lika, utan avseende på nationalitet.

2018-01-14

Öppet brev till kyrkorna i Stockholm City och Ny Gemenskap om de hemlösas situation i Stockholm

Hej all personal i kyrkorna i Stockholm City och i Ny Gemenskap (en förening som tar hand om hemlösa i Stockholm)!

Jag har för flera år sedan i flera år varit hemlös i Stockholm, samt besökt mycket Ny Gemenskaps lokaler, så jag vet lite om denna förening och de hemlösas situation i Stockholm.

För många år sedan var Carl-Eric Sahlberg kyrkoherde i St.Clara kyrka, en riktig eldsjäl för de hemlösa. Han ordnade det så att hemlösa fick sova i hans kyrka på vintern, på madrasser på kyrkogolvet. Nu har han gått i pension och flyttat till Afrika, och ingen kyrka är öppen på natten för hemlösa på vintern, så långt jag vet (jag räknar då inte med olika kyrkliga organisationers härbärgen, som nästan alltid är fulla).

Uppenbarligen behöver någon ta över Sahlbergs mantel i frågan, men ingen gör det, så långt jag vet. Och enligt min vän, hemlöse Lars Bick, har läget för hemlösa blivit värre under senare år (detta sa han 2016). Jag har en annan gammal hemlös vän som tvingas sova i en kall bil, och har frusit där, p.g.a. för tunn sovsäck. Han hade innerligen behövt en kyrka att sova i, han vågar inte sova på härbärgen av rädsla för att bli bestulen. Han sov i St.Clara kyrka när jag sov där i 2010, så det vågar han.

Det är många andra som fryser. Folk har för tunna sovsäckar och härbärgena är fulla. Immigranter och de med missbruksproblematik prioriteras. Lars Bick uttrycker djup besvikelse över socialen för att inte svenska hemlösa utan missbruksproblematik får tillräcklig hjälp.

Att folk ska frysa om natten i ett "upplyst" samhälle som Stockholm är bara för jävligt. Det måste mer kamp till här, vänner. Först och främst kyrkorna måste ta sitt ansvar.

Jag fick en idé häromdan. Om ingen kyrka vill fortsätta arvet efter Sahlberg, kan inte Ny Gemenskap ta lite efter honom? Jag vet att Ny Gemenskap har ett härbärge, men det är för folk med missbruksproblematik. Det behövs också ett ställe att värma sig på natten för den helt vanlige hemlöse svensken, utan byråkrati. Hur skulle det vara att ha matsalen i Ny Gemenskaps lokaler som nöd-sovsal, i alla fall under de kallaste dagarna under vintern, som nödlösning för de som annars vore bortom all räddning, och som fruktar att få köldskador, såsom min gamle hemlöse vän som bor i en bil gör? Det är bara att städa undan borden om kvällen, och lägga ut madrasser på golvet, precis som Sahlberg gjorde i St.Clara kyrka. Man skulle kunna anställa personal som vakter under natten, antingen volontärer eller så folk betalda med pengar som man samlade in t.ex. genom kyrkorna, eller på annat sätt. Jag skulle gärna anmäla mig som volontär att hjälpa till med en sådan sak. Jag vet inte om det bryter med Ny Gemenskaps regler att göra såhär. Men lite måste vi rucka på våra stela lagar och regler för att förhindra att folk fryser, ja får köldskador och fryser ihjäl, som en hemlös i Nynäshamn gjorde. Att hemlösa inte ska frysa är faktiskt viktigare än att lyda stelbenta och dumma lagar och regler. Lite civil olydnad måste vi tillåta oss ibland, för att lindra människors lidande.

Samtidigt som man lät folk värma sig om natten i Ny Gemenskaps lokaler, skulle man också alltid ha ett lager med varma sovsäckar och täcken, och se till att folk hade tillräckligt varma sovsäckar och täcken för att klara sig själva under vintern.

En nackdel är förvisso att Ny Gemenskaps lokaler inte är i Stockholm City, utan i Liljeholmen en bit utanför. De hemlösa har inte heller råd att åka dit. Det bästa vore därför att kyrkorna i City tog tag i detta, och öppnade lokaler för hemlösa om natten, inte bara som härbärgen (vilket det förvisso också behövs fler av), utan som nöd-sovsalar för de som har fallit igenom trygghetsnäten och riskerar att frysa om natten om ingen hjälper.

Att något sånt här behövs, säger mycket om Stockholms girighet och barbari, att det inte finns några varma ställen att sova om natten om man har en för tunn sovsäck och inte har tillräckligt med pengar för att köpa en varmare på Naturkompaniet. Jag har tidvis nästan bott på McDonalds på grund av detta, vilket lär vara allt svårare idag. Det skulle vara så lätt att ha t.ex. NK-gallerians stora korridor nära Sergels torg öppen om natten för att hemlösa ska kunna sova och värma sig där i ett nödläge, men tydligen är de rikas fina fasad, anständighet och bekvämlighet viktigare än att hemlösa inte ska frysa. Och detta kallar dom "civilisation" och "framsteg"! Det är barbari, det är vad det är. Det skulle de vilda urfolken genast inse, dessa som är tillräckligt stolta för att vägra bygga ett samhälle där vissa tvingas leva i "helvetet", och bli klämd mellan hjulen i ett maskineri som tappat allt sinne för det som verkligen betyder något.

Vänliga hälsningar, Lars Larsen

2018-01-10

Köp inte kokosprodukter!

Kokosprodukter - kokosnötter, kokosolja, kokosmjölk osv. - är ett ofta varmt förespråkat alternativ bland miljömedvetna människor. Försäljningen av kokosprodukter globalt har skjutit i höjden under senare år. Men tar man en lite närmare titt på vad dessa innebär av exploatering och utsläpp, visar det hela sig bara vara smink på vårt civiliserade förfall; kokosnötterna är inte särskilt mycket bättre än annat. Jag vill lyfta fram fyra saker som gör att jag vill bojkotta kokosnötsprodukter:

1) Kokosnötterna produceras i tredje världen, och de svältande och fattiga där behöver dem mycket mer än oss, för vilka det bara är lyxprodukter som vi egentligen inte behöver. Vi klarar oss väl med det vi odlar i vårt eget land. Det samma gäller för all mat som kommer från tredje världen. Vi ska låta de 800 miljoner svältande i tredje världen få denna mat, och nöja oss med vår egen svenskodlade mat, som, om vi slutar slarva bort mycket av den till köttproduktion, öltillverkning och överätning, räcker mycket väl till oss alla.

2) De väldiga avstånden som kokosnötterna transporteras över, gör att de bidrar till klimatutsläppen.

3) Kokosnötsplantager växer ofta på platser där djunglar och mangroveskogar en gång vuxit. Och skogar huggs ner när dessa plantager expanderar. Inte bara måste vi få stopp på denna

expansion, så att skogarna, jordens lungor, sparas (bl.a. annat för klimatets och biodiversitetens skull), vi bör även restaurera de skogar som en gång växte där plantagerna nu finns, genom att t.ex. plantera ut massa regnskogsträd och -växter mellan kokospalmerna, så att det mer liknar en skogsträdgård än kokosplantager.

4) Apor används ofta som slavarbetskraft till att plocka kokosnötter från kokospalmerna. Vidrigt! Se en artikel om detta här. Detta måste få ett slut, och det bästa sättet är att bojkotta inköp av kokosprodukter, och se till att det stiftas internationella lagar som förbjuder att apor används som slavar (jag är även emot att hästar och oxar används som slavar, men hur vi ska få det förbjudet, är en långt svårare sak. Då måste bönder i tredje världen som ännu använder sig av sådant, kasta av nykolonialismens och civilisationens ok och lära sig permakultur).

2018-01-02

A short and easy introduction to American politics and economics

(en slags introduktion på engelska till amerikansk politik och ekonomi, en uppgift jag hade på den engelska-kurs , Engelska 5, som jag går på Komvux vuxengymnasium på ABF-huset. Jag postar den här, eftersom den kan ge bra bakgrundsinformation till grejer jag skrivit på bloggen)

Politics and economy in America versus Sweden

America is a democracy, like Sweden, and has been so since the country was founded 1776. It´s a republic, unlike Sweden, which is a monarchy, and has a president, nowadays Donald Trump. America has only two parties in the Congress (America´s parliament), the Democrats and the Republicans, unlike Sweden, which has eight parties. The Democrats are the leftist of America, and the Republicans are the right-wings. In Sweden you have Sverigedemokraterna farthest to the right, and Vänsterpartiet farthest to the left. However, the leftists in America are far more right-wing than the leftists in Sweden. And likewise, the right-wings are far more right-wing in America than the right-wings in Sweden. That´s because America always has been the promised land of capitalism, and fear of communism is much bigger there than in Sweden. Sweden hasn´t had a cold war with Soviet, after all. America is the most militarized country in the world and most action-movies come from America. America has a bigger military budget than the next seven biggest countries together (1). America is the military superpower in the world, and has military bases in 80 countries (2). The list of American invasions and occupations of foreign countries is relatively long, and it is the American right which is most aggressive, especially the religious, Christian fundamentalist right. Sweden is very little militarized, and has abandoned compulsory military service. Sweden hasn´t been in war for over 200 years.

Americas environmental politics are some of the worst in the world, and the country has been very reluctant to cooperate with other countries to curb its carbon emissions, for example America has

refrained from ratifying the Kyoto-protocol (3), an important international agreement to curb carbon emissions. President Trump is a climate denier, and has said that climate change is a Chinese hoax perpetrated to overturn the American economy (4). His environmental politics are accordingly. Sweden, however, is a leading voice in environmental issues. The Stockholm Resilience Centre, at Stockholm University, a sustainability education centre, is world-famous in its discipline.

America isn´t just the military superpower in the world, it´s also its financial centre, and global financial recessions and depressions during the last hundred years have always begun in America, lastly the Great Recession in 2008. Wall Street in New York and the American Stock Market is the hub of the global financial world. Sweden is a hidden corner in comparison. America has a big financial bubble going on right now, which is the biggest in history. Renowned investor Peter Schiff predicts that it will burst soon, and collapse the American economy and lead to a new Great Depression (which is even worse than that), an abandonment of the dollar as the world´s reserve currency, and a much lower living standard for many of the Americans. Some think that the recent little Stock Market crash of 10 % is the beginning of this. Sweden is also a bubble economy, it has had a housing bubble for many years. It will certainly be effected if the American bubble bursts, which is sometimes called ”The everything bubble”, because most assets are involved in it somehow. Before, when bubbles have burst, America and the rest of the world has often solved it by creating another bubble in some other area, but now, if the current bubble bursts, it will be difficult to solve it by creating another, because all assets are in a bubble already. This is, speaking with investment researcher Graham Summers, ”the endgame for central banking policy” (5).

(1) An article in ”National priorities project:” ”US military spending vs the world”'

(2) An article in ”The nation”: The US has military bases in 80 countries. All of them must close,” by Alice Slater 24.1.2018

(3) A Wikipedia article called ”Kyoto Protocol”

(4) An article in CNN politics: ”Donald Trump doesn´t think much of the climate, in 20 quotes”, by Chris Cillizza 8.8.2017

(5) Graham Summer´s book on Amazon: ”The everything bubble. The endgame for central banking policy,” published in 2017.

2018-02-14

Mot krigsindustrin

Dags att joina fredsrörelsen? En viktig antikrigsartikel av antiglobaliseringsaktivisten och professor emeritus i ekonomi Michel Chossudovsky kan läsas <u>här</u>. Han påminner mig om Noam Chomsky, och har kallats "Kanadas Chomsky". Här en intervju med Chomsky 2014 om kärnvapenkrigshotet.

Obs. jag köper inte Chossudovskys konspirationsteorier, som den om 9/11 och vädervapen, men ändå är hans artikel läsvärd. Amerika spelar farligt med sin gigantiska krigsindustri, och ett tredje världskrig och kärnvapenkrig är därför tyvärr en reell möjlighet. Fortfarande. Vi måste göra något, det vi kan. Vi måste i alla fall avveckla kärnvapnen, kanske måste vi börja där. Jag vill se en värld där alla avancerade vapen har förstörts som odugliga, ohyggliga föremål.

Angående kärnvapen, så var en viktig milstolpe för fredsrörelsen FN:s konvention om kärnvapenförbud som antogs 7 Juli 2017. Sverige var en av de drivande i början, men är nu avvaktande och har tillsatt en utredning i frågan. Det är banden till Amerika som spökar. Sverige är ju en av Amerikas allierade sedan gammalt, och Herbert Tingsten ville ha en svensk atombomb.

Det finns en hel del svenska fredsorganisationer om man vill engagera sig, de viktigaste står i Wikipedia-artikeln "Svenska fredsorganisationer"

Sveriges Fredsråd är ett bra ställe att börja på, samt Riksföreningen Nej till Nato. Att inte gå med i Nato är (eller borde vara) ABC för varje fredsaktivist, ingen verkligt seriös fredsaktivist gillar Nato och Amerika, som är världens mest militariserade land.

2018-03-15

Hur svårt det är att göra moraliska stordåd i vårt samhälle, särskilt om man är på samhällets botten

Det känns ibland som om man måste ha makt och rikedom i vårt samhälle om man verkligen vill göra stora insatser för det goda, och att det till och med då är det mycket svårt. De som är på botten av samhället får nöja sig med saker som att städa toaletten och skriva bloggar som nästan ingen läser. Det känns som om porten till att verkligen göra en insats som känns i världen, är stängd av maktens män, och att vägen dit inte sällan går genom kändisskap och rikedom. De fattiga har inte bara blivit bestulna på ting och mark, utan även på rätten att göra gott.

Vad kan man göra på botten av samhället? Man kan skänka en slant åt tiggarna på gatan, men går det verkligen till tiggaren, eller till ligor? Jag vet inte.

Man kan hjälpa hemlösa, men det helt centrala, att skaffa dem lägenhet, känns nästan omöjligt om man inte är miljonär och har plats för dem i sin egen lägenhet. Man kan ge dem en slant, men mat är lätt att få gratis av kyrkor och organisationer som hjälper hemlösa i Stockholm, enligt min erfarenhet som hemlös. Vem vet hur mycket av de pengar man ger som går till annat än mat, till tobak och alkohol?

Man kan skänka en slant åt välgörenhetsorganisationer som Unicef, men hur mycket av pengarna går till byråkratin och de anställdas löner? Hur mycket går till att bygga civilisation i tredje världen, det som ofta är roten till orättvisorna, istället för att stärka det lokala, det självförsörjande och urfolkslivsstilen, det hållbara? Jag vet inte.

Man kan skänka en slant åt Röda Korset och Läkare utan gränser, men hur mycket av pengarna går till att göra överbefolkningsproblemet värre? Jag vet inte. För naturen och de vilda djuren är det faktiskt en liten lisa varje gång en civiliserad människa dör. Tyvärr. En sådan plåga har vi blivit för dem. Detta är inte misantropi, det är så det är*.

Man kan skänka en slant åt Greenpeace, men hur mycket av pengarna går till byråkrati och de anställdas löner, och hur mycket går till att satsa på tekniska lösningar som förnyelsebar energi (som jag tror ändå inte kommer att fungera i stor skala), istället för att gå till roten av problemet, och styra vägen tillbaka till naturen? Jag vet inte.

Man kan ta ett vanligt jobb, för att ha mer att ge till de fattiga och till naturens sak, men hur mycket av pengarna går till att betala skatt till ett samhälle som förstör naturen, och hur mycket går till pensionsfonder som enligt Greenpeace placerar en hel del pengar i etiskt oförsvarbara saker? Jag vet inte. Bättre då att jobba svart.

Om man är känd och rik, då? Ja, man kan göra en del gott med sina ord och pengar, men man blir korrumperad av det faktum att man måste tiga med mycket av sanningen och armbåga sig fram för att kunna stanna kvar i sin rikedom och makt. Det bästa man kan göra är helt enkelt att avstå från sin rikedom och makt, bli anarkoprimitivist, och således vara en god förebild för alla andra rika och mäktiga. Och då är man tillbaka till den sfär där man måste nöja sig med vardagens små goda gärningar.

Kvar efter allt finns då små vardagliga saker som att vårda om sina nära och kära, besöka sjuka och fångar, sjunga för åldringar på åldringshem, rasta hundar, köpa ekologiskt och rättvisemärkt, inte åka bil utan åka kollektivt, vandra och cykla så mycket man kan istället för att ta transporter, äta sånt som butiker och restauranger slänger, sprida goda skrifter, läsa ekopoesi på öppna poesiscener i stan, bilda sig, hålla folkbildande föredrag för sina vänner, påverka sina närmaste till det goda, vara vegan eller vegetarian, odla sin egen mat, låta bli att shoppa onödigheter, vara med i aktioner och demonstrationer för naturen, klimatet och djurs rättigheter, reparera en cykel, ta hand om sin kropps hälsa, hugga ved, hjälpa till med disken, sopsortera, spara på elen i lägenheten, borsta tänderna flitigt.

Detta ger ingen en känsla av att vara moraliska hjältar, det är inga godhetens stordåd, men det är det som vilda urfolk långt sysslar med, det är vår naturliga, inneboende godhet, och det är det som verkligen kommer att rädda världen om alla gör det. Tyvärr är det inte så vanligt, vilket ger dem som gör det en känsla av maktlöshet, en känsla av att de gör allt för lite. Men kanske det ändå är det vi bör göra? Vi vilseleds ofta av tron att vi måste ha makt och rikedom för att kunna göra moraliska stordåd. Men det ligger något fundamentalt omoraliskt i själva det att vara rik och mäktig, som kanske äter upp allt det goda vi gör. Jag har inte stor respekt för Bill Gates, en av världens rikaste män, som kallas filantrop. Varför? Jo, med sin livsstil håller han liv i den amerikanska drömmen. Jag föredrar naturens drömmar, och en livsstil som, om alla följde den, skulle rädda vår värld. Bill Gates kan göra så mycket gott han vill, men om alla på planeten skall följa hans livsstil, då är det snart kört.

Att nöja sig med vardagens ringa godhet kanske inte ger så mycket hopp om att verkligen rädda världen, men det är det enda hopp vi har.

* Därmed förespråkar jag inte att man inte ska lindra lidande. Men detta är oerhört svåra etiska frågor. Dock, hellre än att lämna människor att dö av cancer, skulle jag sluta alstra barn över hela världen, med vissa undantag, för att rädda naturens framtid. Men så länge vi inte gör detta, är det som sagt en välsignelse för naturen, de vilda djuren och planetens framtid att de civiliserade dör. Det är en grym sanning att se i ögonen.

2018-03-13

Något om vården av åldringar och sjuka, förr och nu

Hos vilda urfolk är det så, eller var i alla fall i gamla dagar så, att när en människa blir så gammal att hen inte orkar ta del i stammens göromål, isoleras hen inte från stammen, på ett åldringshem, utan får vara kvar i byn, sitta på marken/golvet eller ligga på en brits medan livet fortsätter runt omkring som vanligt. Hen är omgiven av liv, av alla sina käras kärlek, och får se dom små barnen växa till runt omkring sig. Och om hen blir sjuk, och får svåra plågor, får hen visserligen inte avancerad läkarhjälp (bara schamanens/ medicinmannens behandling), men har kvar sin säkerhetsventil; att begå eutanasi om plågorna blir för outhärdliga. Ingen kan, ytterst sett, hindra henom, teknologin räcker inte till. Hen har alltså kvar sin fundamentala grundtrygghet, behöver inte frukta ett outhärdligt, utdraget helvete. Hen kan alltid vägra äta och dricka, om inte andra eutanasisätt tillåts av stammen.

Jämför detta med tiden då avancerade sjukhus och åldringshem blev vanliga. När de gamla blir för svaga, nästan "rövas" de bort från sitt sammanhang, sin by och sin familj, och placeras i ett konstlat sammanhang, ett ghetto för åldringar, där barn och ungdom, lek och skratt lyser med sin frånvaro. Åldringarna blir avskurna från livet, tvingade därtill, och de får aldrig mera följa med livets fortsättning i familjen, stammen och byn, på nära håll, utan bara genom ytliga, korta besök av sina kära, alltför sällan, tycker de.

Sedan, om de får för svåra plågor, och vill dö, får de inte det, eutanasi är förbjudet i största delen av världen. De blir inte bara avskurna från livet ofta mot sin vilja, de blir även avskurna från döden mot sin vilja. Säkerhentsventilen, grundtryggheten, berövas dem. Läkarna blir deras fiender, vilket schamanerna aldrig var, så långt jag vet. De blir rädda för sina läkare, som har en sådan djävulsk makt över dem, makt att döma dem till ett helvete, där de inte får dö om de vill. Inte sällan är de smärtstillande medicinerna långt ifrån tillräckliga, särskilt mot slutet.

Avskurna från livet, och avskurna från döden. Dubben vidrighet. Dubbelt barbari.

Och detta kallar vi "framsteg", ja "civilisering".

Jag skulle snarare kalla det att vi delvis har tappat vår humanitet i massamhället, offrat den till tekniken.

Vi märker bara inte detta så länge vi lever normala liv, utan detta uppenbaras i livets gränsområden; psykoser, självmordsförsök, ålderdom, sjukdom och död.

2018-03-04

Ett liv i lyx kan vara värre än ett mord

Att leva ett västerländskt, civiliserat lyxliv på vanligt borgerligt sätt, i långa tider (som att köra omkring med en fin bil), utan att kompensera för detta till natur, djur och fattiga, är ett värre brott mot livets helhet än att mörda en vanlig människa som arbetar i en mataffär och inte gör särskilt mycket för naturen, djuren och de fattiga. Jag menar därmed inte att förringa den senares människovärde (hen är värd att leva), bara att påpeka att ännu fler likvärdiga varelser blir mördade av lyx, ja både människor och djur i massvis (särskilt i tredje världen), inte minst bland framtidens varelser, människornas och djurens efterkommande, för att inte tala om alla djur-, insekt- och växtarter som blir utrotade. Dagens lyx har fruktansvärda nutida och framtida konsekvenser, fråga vilken humanekolog som helst (håller just nu på att läsa lundaprofessorn i humanekologi Alf Hornborgs fantastiska bok "Nollsummespelet. Teknikfetischism och global miljörättvisa" (se recension av den här), Daidalos 2015, som är en fördjupning av "Myten om maskinen", Daidalos 2010). Inte bara dör många människor och djur av lyx, nu och i framtiden, otaliga döms också till tunga slavliknande liv av den, ofta resulterande i arbetsskador som man plågas av resten av sitt liv.

Lyx är ett långsamt, radikalt våld, som få märker, eftersom offren är utom synhåll för de som bor i städerna. Offrena finns ofta i skogen eller på andra sidan jordklotet. Men det är ett våld som icke desto mindre i brottslighet kan överträffa mycket av det som många fångar i våra fängelser har gjort. Men de som lyxar sig går alltid fria. Vi har inga lagar mot dem. Hade vi såna lagar, skulle hela det kapitalistiska industrisamhället kollapsa, en katastrof för de rika, men en befrielse för de fattiga i tredje världen, naturen och djuren, de flesta alltså.

Detta är svårt att säga högt bland sina borgerliga vänner. Du gör aldrig politisk karriär på detta. Få vill veta av så grymma sanningar.

2018-04-28

Tankar om våldet tänkta på samhällets botten

Den som är på samhällets botten idag, och gör uppror mot förtryck, märker ganska snart (detta märker sällan de högre upp) hur varje minsta antydan till våld nerifrån och uppåt i hierarkin bestraffas på de mest överdrivet våldsamma sätt (detta var ännu värre på medeltiden), medan lagstadgat förtryck av människor, djur och natur

aldrig på minsta sätt bestraffas, hur hisnande proportioner detta än tar sig (som att detta förtryck håller på att förstöra själva klimatet och har utrotat tusentals arter i naturen på kort tid), bara detta våld har följande kännetecken:

1) Det är lagstadgat, och

2) det är våld uppifrån och neråt i hierarkin, de starkas förtryck av de svaga.

Detta kallas av många av de rika och mäktiga för "rättvisa", "lag och rätt", "sunt förnuft", "vetenskap", "demokrati" och liknande.

Inte att undra på att vreden kokar både här och där.

(texten inspirerad av Derrick Jensens bok "Endgame", vol. 2, Resistance", 2006 (hans premisser), se min recension av boken här)

(P.S. till "Anonym" som kommenterade om basinkomst under inlägget "Valpsången": Jag har svarat dig efter en veckas paus här på bloggen!)

2018-04-22

Om att betala för att man finns till

I detta kommers-samhälle, där man skall betala för och göra bisnis på allt, t.o.m. människors toalettbesök, har man gått så långt att man måste betala för att man överhuvudtaget finns till. Eller vad annat är det att någon äger både din kropp, som arbetskraft (alla tvingas in i detta på sätt eller annat, om man inte är sjuk eller vill vara hemlös), och de ställen du ska bo, leva och sova i, så att du måste köpa din rätt att ha någonstans att sova, ofta för svindlande priser, som ofta håller dig skuldsatt för stora delar av ditt liv, eller om du bor i hyresrätt, tvingar dig in i arbetslivet för att klara hyran. Vem tjänar på detta? Måste det vara så? Så här är det inte i skogen, i alla fall. Bor du i skogen i en kåta, behöver du inte betala någon för att du bor där, så var det i alla fall i forntiden (inte nu längre, markägarna förbjuder sådant, men man kan bo olagligt, som jag), inget djur kom någonsin och tvingade dig att betala för din rätt att bo i din kåta, med hot om vräkning om inte pengarna vaskades fram. Du var alltså ytterst din egen herre, på den tiden. Senare kom livegenskapen, och den har aldrig lämnat oss, bara på ytan, i politikernas floskler. Det ser man när man försöker göra sig fri, sällan annars. Fortfarande har vi herrar över oss som kräver att vi ska betala för att vi finns till, som profiterar på vår underkastelse under detta.

Men livet är en gåva, och har alltid varit det, det är därför det ser ut som det gör i den vilda naturen, då när allt får vara i fred, och finnas naturligt, utan tvång.

Något helt annat är det att man inte får sin mat gratis neddimpande från himlen, man måste faktiskt anstränga sig i jakt och matinsamling, det måste alla djur. Men det kan gå som en lek eller dans om man inte har herrar över sig, och det kräver verkligen inte åtta timmars slit om dagen, många vilda urfolk i forntiden” arbetade” bara två till fyra timmar per dag med jakt, fiske och matinsamling,

säger paleoantropologerna. Resten var hobbyn, om inte jakten och fisket också var en hobby. Samma sak har antropologer hittat hos nulevande vilda urfolk.

Kanske vi också betalar en liten skatt till alla myggor som vill ha sin del av vår kropp, men det är en liten slant i sammanhanget, och handlar inte om vår rätt att finnas till, att få sova och leva i vår kåta utan att behöva betala något. Det finns myggnät (man kan göra sådana själv!) och andra myggskydd under natten.

Så, vänner, var glada att inte den vilda naturen är som de rika i Stockholms innerstad, industriägarna, bisnismännen och politikerna. Ty den vilda naturen är faktiskt själva Verkligheten, som vi alla lever i, oavsett hur höga Babelstorn vi bygger, och den är den verklighet som kommer att ta hand om oss när vi dör, och garanterar att det varken blir evig himmel eller evigt helvete, utan till sist ett stilla utslocknande i vår Moders armar, för att sova i evighet vid hennes bröst en drömlös sömn. Det kommer att gå lika för alla, lite i samma relativt toleranta anda som naturen har annars, och detta är mer demokrati och jämlikhet än politikerna och industriägarna någonsin lyckats vaska fram.

2018-05-18

Det ekologiska grovjobbet. Tankar kring klimatmanifestationen i Humlegården 6.5.2018

I J.R.R.Tolkiens fantasyroman "Sagan om ringen" består "Ringens brödraskap", som ska förstöra maktens ring (anarkism!) och därigenom krossa ondskan, av två sorters människor; hobbitar och krigare. De senare har ofta stor makt, och den störste av dem, Aragorn, blir till slut kung. Dessa använder hela tiden våld, medan hobbitarna knappt kan hantera ett svärd, de är rätt pacifistiska av sig. Hobbitarna har lägst status i brödraskapet, de är smutsiga, godmodiga, korta och barfota, och ingen räknar med att de ska klara av att förstöra ringen, men det är en hobbit som får uppdraget att bära ringen till Domedagsberget och förstöra den där. Han lyckas också, tillsammans med hobbiten Sam, genom otroliga strapatser, mer än någon krigare gett sig ut på. Men det är inte Frodo som blir kung, det är en krigare, Aragorn, som blir kungen över Gondor till slut. Frodo åker till slut med Gandalf och Bilbo och många alver till alvlandet, med ett skepp. Frodo är för nära jorden och de fattiga för att ändå någonsin ha lust att bli kung. Han passade inte, med sitt enkla väsen, till sånt. Men det var han och Sam som gjorde grovjobbet för att förstöra ringen.

Det är ett genomgående drag i samhället att de som gör de viktigaste arbetsuppgifterna, som sjukvårdare och bönder, får jävla dåligt betalt med tanke på vikten av det de gör, medan de som rider på status och ära och inte behöver jobba fysiskt, utan mest bara bestämmer över andra, som politikerna, får gigantiska, hisnande löner. När det gäller det ekologiska arbetet, ser man samma fenomen. De som gör grovjobbet på gatan, som Greenpeace och KlimatSverige/

Klimataktion, de som gör aktioner och demonstrerar ute bland folket, de får jävla dåligt betalt för det de gör, de blir aldrig rika på det. Rika blir däremot miljöpartiets politiker och Elon Musk med sina elektriska bilar. De seglar på äran och bestämmer mest över andra. De skulle aldrig kedja sig fast vid skogsavverkningsmaskiner, klättra upp på oljeborrningsplattformar, sätta upp affischer, dela ut flyers på gatan, det riktiga grovjobbet, det ekologiska skitjobbet. Det blir man nämligen sällan stor på, men det tillhör grundpelarna för att nå ut till människor som inte redan är "miljöfrälsta". Det är också betecknande att aktivisterna ofta är de stora pacifisterna, medan politikerna använder sig av hela lagapparatets våld för att genomföra sina beslut.

Ju längre ner i hierarkierna, desto viktigare tycks arbetsuppgifterna bli. Hundar skapar sig aldrig namn, men de gör det kanske viktigaste ekologiska arbetet av alla (det gick några hundar i klimatmarschen!), genom att de är otaliga människors närmaste länk till naturen, får dem att gå i skog och mark för att rasta hunden, ja hunden jordar dem i materien på något sätt, med sitt naturliga, otvungna väsen, påminner dem ständigt om att allt inte är civilisation och förtryck, det finns paradisiska väsen mitt ibland oss (det menar jag hundarna är, av lång erfarenhet). En vanlig mopshund är ett större helgon än Franciskus av Assisi, står närmare det gudomliga, naturen, men du läser aldrig helgonbiografier över dem, av samma skäl som du inte finner mycket stoff om naturen i teologiska läroböcker och andaktsböcker genom tiderna. Paradiset har inget värde för dem som har fattat tycke för helvetet, dvs. "civilisationen", där dyrkar man döda ting och andevärldsillusioner som en personlig Gud, en kosmisk diktator som passar bättre för dem som dras till helvetet, än de som dras till verkligheten, den paradisiska naturen, som inte har någon härskare på toppen, och just därför blir fri och naturlig, otvungen.

2018-05-07

Lite antikrigisk filosofi

På basen av vad jag har läst och hört om krigets grymheter, skulle jag hellre låta ryssarna ta över landet än att offra landets unga söner på detta ohyggliga nationalismens altare. Moder Jord är mitt enda fosterland, jag tror inte på stater och nationer. Och jag vill kriga med kärlekens vapen, som är ofattbart långt effektivare mot ryssars förtryck än vanliga fysiska vapen. Sanningen är att krig med fysiska vapen bara gör sakerna värre, skapar hämnd- och våldsspiraler. Länge leve pacifismen och Jesu anda!

2018-06-25

De flesta fångar bör befrias

Minst 80 % av fångarna i fängelserna runt om i världen bör släppas fri, och straff bör ersättas med kärlek som rehabilitering, och

fängelseväsendet bör avvecklas med resten av civilisationen på ett sätt som jag beskrivit här.

2018-06-19

Postnationalistisk nationalromantik

Jag tror på en slags "postnationalism", där vi återuppväcker respekten, inte för staten Sverige, utan för Sveriges folk, natur, djur och kultur, däribland kungafamiljen, som är värda lika mycket respekt som alla oss andra, vilket våra dagstidningar och veckotidningar inte verkar fatta. Att göra pengar på att hänga ut kungafamiljen, alla deras inre, privata angelägenheter, alla deras fel, anser jag inte särskilt respektfullt. Det är vidrigt, liksom mycket annat i kvällstidningarna och veckotidningarna, Babylons rövarkulor, skändningstempel och förtalscentra, hatdomstolar som förstör människoliv. Måtte en ny respekt för människovärdet och vårt svenska folk resa sig ur askan i en ny "nationalromantik" bortom den förtryckande staten, en storhet som inte hör hemma här, inte någonstans, utan den är något som får oss att hata vårt folk och hata vår natur och våra djur (i praktiken).

2018-07-16

Seriösa anarkistiska författare

Anarkism förknippas ofta med kaos, laglöshet och med att krossa fönster och bränna bilar. Detta är en fördom som många seriösa anarkistiska tänkare fått leva med, och som har gjort dem djup orättvisa. En seriös anarkist skulle säga att det är staten som är det stora kaoset, genom allt det ohyggliga förtryck den representerar, av människor, icke-mänskliga djur och natur (något liknande står inte att finna i naturen). Anarkisten vill bara tillbaka till den naturliga ordning som råder bland fåglar, rävar och träd, som ingalunda är i kaos, utan har sina egna naturliga lagbundenheter, ”regler” och sociala koder.

Den seriösa anarkismen, långt borta från krossade fönster, har legat och pyrt i hela civilisationens historia. Bönder i alla tider har haft en lutning åt anarkismen, och har inte gillat att staten lägger sig i deras affärer med skatter och annat. Anarkopacifismen har namn som romanförfattaren Leo Tolstoj att pryda sig med, och det är så långt från våld som man nästan kan komma. Otaliga andra skönlitterära författare har uttryckt anarkistiska tankar, anarkismen har inte omhuldats bara inom filosofi. Här kommer ett utdrag ur tidskriften Syndikalismen om anarkistiska författare, mest skönlitterära, som jag kommer att komplettera, bara för att visa vilka rötter den seriösa anarkismen har:

<u>Sverige:</u>

”Bland nutida svenska författare, som gett uttryck för anarkistiska tankar, finna vi bland andra: Artur Lundkvist, Eyvind Johnson, Nils Ferlin, Harry Martinson, C. E. Englund, Gustav Sandgren, Jan Fridegård, Ivar Lo-Johansson, Gustav Hedenvind-Eriksson, Mikael Steven, Moa Martinson.” (Ur C.J. Björklunds artikel ”Bildningskamp och anarkism i tidskriften ”Syndikalismen” 1944, s. 32)

Jag skulle kunna tillägga Vilhelm Ekelund, Vilhelm Moberg och Gunnar Ekelöf. Äldre svenska författaranarkister är Thomas Thorild, Carl Jonas Love Almqvist, Nils Herman Quiding (under pseudonymen Nils Nilsson arbetskarl),, August Strindberg, Ivan Agueli och Leon Larson.

Bland nyare svenska anarkister kan nämnas Tage Danielsson och Hasse Alfredsson.

Bland nulevande svenska anarkister bör nämnas Bruno K. Öijer, Erik Pauli Fylkeson, Kjell Höglund, Torbjörn Säfve, Mattias Gardell och Carl-Michael Edenborg.

Internationellt:

”Kända anarkistiska författare i nyare tid äro Krapotkin, Bakunin, Tolstoj, Proudhon, Elisée Reclus, Goodwin, Max Stimer, Mackay, Landauer, Mühsam. I skönlitterär form har anarkismen framställts av många författare, bland andra Rabelais: ”Gargantua och Pantagruel”, William Morris: ”Nytt från en ny värld eller en vilans tid”, Mackay: ”Anarkisterna”, Walt Whitman, Romain Rolland, Ibsen. Emest Hemmingway har i sin bok ”Klockan klämtar för dig” delvis kritiserat anarkister men inte anarkismen. William Saroyan, John dos Passos, John Steinbeck, William Faulkner och Eugene 0’Neill ha uttryckt anarkistiska tankar… (Ur C.J. Björklunds artikel ”Bildningskamp och anarkism i tidskriften ”Syndikalismen” 1944, s. 31)

Jag skulle kunna tillägga Diogenes av Sinope, Den helige Antonios och många ökenfäder, Franciskus av Assisi, Menno Simons, George Fox, William Blake, Henry David Thoreau, Sören Kierkegaard, Friedrich Nietzsche, Emma Goldman, Simone Weil, J.R.R. Tolkien, Vladimir Majakovskij, Dorothy Day som viktiga anarkistiska föregångare, mer eller mindre anarkistiska. (många av dessa tillhör den kristna anarkismen, som har en lång och rik tradition).

Bland nyare anarkister kan nämnas Jacques Ellul, Jack Kerouac, Lawrence Ferlinghetti, Fredy Perlman och Murray Bookchin.

Bland nulevande kända anarkister bör nämnas Bob Dylan, John Zerzan, Derrick Jensen, David Graeber, Bob Black, Noam Chomsky, Guy McPherson, Richard Heinberg, Ursula Le Guin.

2018-07-21

Lögner om grön teknologi och "greenwashing"

Igår såg jag att det stod på en podtaxi (en slags liten eltaxi) att det är mer miljövänligt att åka podtaxi än att gå. Då tänkte jag att det är med sådana infantila lögner (en sjuåring skulle kunna fatta det sjuka i detta) som man säljer in den gröna teknologin som det som ska rädda oss från miljökatastrof, hur kunde dom missa att det ger stora utsläpp att tillverka podtaxin, skeppa bildelarna och råvarorna kors och tvärs över jordklotet, samt att tillverka den förnyelsebara energin som taxin går på. Jag tror det är tron på den gröna teknologin som frälsare som gjort att hela teknosfären fortfarande växer med otrolig fart, med fruktansvärda konsekvenser för miljön och de fattiga. Denna tro ger nämligen incitament till "Greenwashing", att med gott samvete fortsätta med det förstörande civilisationsbygget, bara att man gör allt lite mer ekologiskt, genom att kalla det grön teknologi, bara man ändrar allt lite grann, om än aldrig så lite. Då får vi ekologisk bilindustri, ekologisk flygindustri, ekologiska motorvägar (jag såg nyss en asfalteringsbil som skyltade med "ekologisk asfaltering"), och det slutar med ekologiska kärnkraftverk (många miljöprofeter menar att kärnkraftverk redan är ekologiska, ofattbart), ekologisk krigsindustri och ekologiska atombomber.

Ja, jag kokar av vrede, detta kommer att förstöra naturen och tredje världen till slut, bara lite saktare.

Miljöpartiet har ett tungt ansvar här, som har gått i spetsen för det gröna teknoevangeliets apostlar. En så ytlig analys av världen som detta evangelium baserar sig på, kan få en att baxna, och jag skulle önska Fridolin, Lövin och de andra skulle ta sig en tillnyktrande tupplur i humanekologer som professor Alf Hornborgs armar.

Man kan sälja in nästan vad som helst som grön teknologi, bara man ändrar lite på saker och ting, medan man fortsätter köra över naturen, tredje världen och djuren som en bulldozer.

2018-08-27

Något om orsakerna till överbefolkningen

Av den fantastiska romanförfattaren, anarkoprimitivisten Daniel Quinn (som tyvärr gick bort i början av året), har jag lärt mig att tillgången till mat är det som avgör befolkningsmängden. Så vad är det då som gör att det är för många i Afrika och Asien, och gör att de ständigt svälter? Jo, det är att de bedriver civiliserat jordbruk, det Quinn kallar "totalitärt jordbruk" *, som möjliggör massproduktion av grödor, maximal produktion av grödor. Detta plus biståndshjälp i olika former. Ty de extra människorna som kommer till och skapar överbefolkning, är faktiskt gjorda av mat.

Varför var inte svåra svälttider med massvis som dör av svält, ett stort problem innan civilisationen uppstod? Jo, ty då var vi så få, och vår matförsörjning så robust och småskalig, att när försörjningen blev svår någonstans, t.ex. p.g.a. torka, drabbade det inte stora mängder människor, såsom det gör när jordbruket drabbas av störningar. Det är ju sällan torka över hela landet, och om vi är glest

utspridda, drabbas inte stora mängder människor av störningar, så som det gör idag.

Skall vi åt svälten i Afrika, måste vi minska befolkningsmängden där, det finns ingen annan utväg. Och vägen dit går genom att sakta lägga ner det totalitära jordbruket och återgå till förfädernas livsstil. Ty det totalitära jordbruket är orsaken till överbefolkningen.

Ja, jag skulle även gå så långt som att säga att den koloniala biståndshjälpen, som syftar att civilisera afrikanerna, måste läggas ner, både i form av mat och kolonial undervisning i skolor. Istället måste vi hjälpa dem att återgå till sitt ursprung, och detta kan inte vi västerlänningar utan att vi själva återgår till vårt ursprung, urfolkslivsstilen, det enda hållbara exemplet för afrikanerna. Som Bibeln säger: En blind kan inte leda en blind. Fast många afrikaner är inte blinda, utan ser mycket, mycket klarare än oss västerlänningar, och det är i själva verket de som måste komma till oss och lära oss att gå tillbaka på våra vägar, att bli hållbara igen som våra yttersta förfäder.

Varje dag som vi i västvärlden uppför oss som brottslingar mot natur, djur och fattiga, utan att man åtalas för det, kommer missionärerna och utvecklingsarbetarna också att göra afrikanerna till likadana brottslingar.

En teologiedoktorand sade en gång till mig (2008) om min syn på detta: "Du lever på kolonialismens tid!" Jag förbluffades över att en begåvad akademiker inte ens kunde se att kolonialismen fortsatt. På utstuderade, för många vanliga folk dolda sätt.

* "For its complete ruthlessness toward all other life-forms on this planet and for its unyielding determination to convert every square meter on this planet to the production of human food, I´ve calleed it totalitarian agriculture." (Daniel Quinn i boken "The story of B", 1996, s. 260)

2018-08-29

Ett modernt verop över moderna fariséer. Och en liten modern saligprisning

I dessa riksdagsvalstider skulle jag vilja utropa ett "ve" i Jesu anda (läs Matt. 22:41-23.39) över vår tids fariséer:

Ve er ni politiker, som nått storhet och ära genom att smickra denna tidens anda och Babylonmänniskorna, den stora mängden, ni har fått ut er lön (Se Matt. 6:1-8).

Ve er ni politiker, ni hycklare som stänger vägen in till Naturen för människorna. Ni går inte själva in, och dem som vill komma dit in släpper ni inte in, utan låser dem in i fängelser och psykiatriska avdelningar.

Ve er ni politiker, som bin-der ihop tunga bördor och lägger dem på människornas axlar, men själva rör ni inte ett finger för att hjälpa till med att bära dem, utan lever i lyx och överflöd med hiskeliga löner.

Ve er ni slavdrivar-politiker, ni som själva inte skulle lyfta ett finger för att hjälpa städtanten med städningen av riksdagshuset, utan lever i sus och dus och straffar dem som inte kryper för er och inordnar sig i slavrikets slavsysslor. Fortfarande påminner många av er om gamla tiders tyranner.

Ve er ni politiker, som bygger upp profeternas gravar, deras som era fäder dräpte, ni som hedrar gamla tiders profeter och förföljer er samtids profeter och heliga dårar!

Men saliga är ni fattiga i anden, ni som är på botten av samhällshierarkin, ty Naturens Rike tillhör er! Saliga är ni som väljer Sanningen och fattigdomen och förföljelsen istället för Tidsandans lögner och den därmed följande belöningen från Babylon!

Saliga är ni som nu sörjer, ty ni skall glädja er när Naturens Rike en gång kommer i sin härlighet.

2018-09-07

England liknar Sovjet när det gäller psykiatri. Något om strålning och cancer.

Kvinna i England tvångsvårdad på psykiatriskt sjukhus för att hon kritiserat 5G- och Wifi-strålning, och menat att de skadar hälsan. Läs artikel om det här. Påminner om Sovjets politiska martyrer på sinnessjukhusen.

Men det är inte bara England. De flesta tvångsvårdade i Sverige borde inte vara där, och en hel del är ren åsiktsförföljelse, straff för tankebrott, ren politik (allt är egentligen politik). Det är min erfarenhet, som erfaren tvångsvårdspatient.

Här kan du läsa vad Strålskyddsstiftelsen anser om 5G. Och här vad de anser om Wifi.

Jag är inte insatt i ämnet, men som djupt misstänksam mot teknologi, kan du gissa var jag har mina sympatier. Bara att förekomsten av cancer har exploderat under de senaste sjuttio åren, under den tid då superhögteknologin, den trådlösa teknologin och datorteknologin utvecklades, borde få oss att tänka efter. Sedan 1960 har cancerförekomsten ökat med 75 % (jag tror uppgifterna gällde Sverige), alldeles hisnande. Se en artikel om det här. Jag tror denna ökning har många orsaker, men föroreningen av vår planet (strålning är en sorts förorening) tror jag spelar en stor roll.

Bara det att mobilstrålning bidrar till bidöden (se artikel om det här) visar att trådlösa nätverk måste innebära stora risker även för människor. Det är starka saker det handlar om.

2018-09-24